

הנוער

Youth

תסריט לסרט דרמה באורך מלא

מאת תום שובל

דראפט 08

עורך תסריט: שמי זרחין

כל הזכויות שמורות ©

"אחד הפגמים בבני הנעורים הוא שהם מניחים כי הכל חזקים כמוהם, ואמנם יש יתרונות לפגם הזה: במקום שיראו את האנשים ואת הדברים מבעד למשקפיים, הם צובעים אותם בצבעי האש הבוערת בתוכם, ואת החיוניות היתרה שבהם משליכים אפילו על הזקנים."

אונורה דה בלזק

הנוער
דראפט 8.
מאת תום שובל.

שחור. כתובית לבנה עם שם הסרט, מופיעה על המסך.
ברקע נשמע צלצול בית ספר. קולם של הילדים, היוצאים להפסקה, מחריש אוזניים.

- 1. חוץ. חצר אחורית, תיכון בן גוריון. יום**
מחוץ לגדר בית ספר המשקיף אל הרחבה הפנימית, עומד **שאול** (16). עיניו נטועות אל מבעד לגדר. מבטו דרוך וממוקד. נראה שהוא לא רוצה לפספס משהו. למרות המון הילדים היוצאים אל החצר, הוא מנסה לא לאבד פוקוס. הוא נראה מעט בלחץ. הוא מהדק את אחיזתו בפלפון שבידו.
שאול לוקח עוד צעד קדימה, מבטו מחפש. ילדים יוצאים החוצה מהשער הראשי, מסתירים לו את שדה הראיה. הוא עובר אותם, לא מפסיק להתבונן..
- 2. חוץ. שער הכניסה לתיכון. יום**
שאול מתחיל ללכת, מתרחק משטח בית ספר, הליכתו מדודה, נסתרת כמעט, נראה שאינו רוצה לבלוט או להיראות. מספיק לו להיטמע בנחילי התלמידים היוצאים מהבית ספר.
- 3. חוץ. רחוב הבית ספר. יום**
שאול מתקדם לאורך הרחוב, הפלפון בידו. ככל שמתרחקים מהבית ספר, הולך מספר התלמידים וקטן. שאול כל הזמן במרחק של כמה מטרים מהם. מחוץ למעגלי החברים שלהם. הוא נראה זר, לא שייך.
- 4. חוץ. רחוב. יום**
שאול כבר התרחק מהבית ספר. כמעט אין תלמידים באזור, מלפניו מהלכות רק שתי נערות (15). אנו רואים אותן מגבן. שאול הולך אחריהן בזהירות. בפינת הרחוב נעצרות הבנות ונפרדות אחת מהשניה. שאול נעצר גם הוא במרחק בטוח מהן. האחת פונה ונעלמת השנייה ממשיכה ללכת. שאול ממשיך אחרי הנערה ההולכת. **דפנה** שמה.
- 5. חוץ. רחוב. יום**
דפנה נעצרת לרגע ומוציאה את האיי-פוד שלה. היא מלבישה אותו על אוזניה וממשיכה. שאול אחריה במרחק בטוח. הם הולכים עוד מעט, כשלפתע היא מסיתה את ראשה אחורה. מבטה נפגש בזה של שאול. היא מסובבת את ראשה חזרה קדימה וממשיכה.
שאול מחליט להתקדם מהר יותר קדימה. הוא מדביק את הפער ביניהם. הוא מביט בה עוד פעם אחת. היא לא שמה לב אליו מרוכזת במוסיקה שבאיי-פוד, שנשמעת גם לבחוף. שאול ממשיך ועובר אותה בהליכה מהירה. הוא נכנס לאחד הבניינים שבצידי הדרך.
- 6. חוץ. חצר בניין. יום**

דפנה עוברת. שאול מביט בה מהצד. היא חולפת, הוא לוקח עוד שנייה וממשיך אחריה.

7. **חוץ. רחוב נטוש. יום**

דפנה ואחריה שאול נכנסים לרחוב קטן יותר, זויתי דרך מעבר צר, הנוצר מחומת צמחים שגדלים פרא מבין אבני הגדרות וגדר בניין. הרחוב הוא מעין שטח הפקר חולי שמלבד לכמה מכוניות, שאחת מהן מכוסה בכיסוי לבן ונראה שלא יצאה מהחנייה שנים, הרחוב ריק כולו. שאול לוקח מרווח בטחון ואז נכנס בעצמו אל הרחוב החולי. שאול מוציא שוב את הפלפון שלו ומצלם בעזרתו את דפנה הנכנסת לרחוב של וילות הממוקם אחרי הרחוב המבודד. כברממבט ראשון ומרוחק, כמו זה של שאול, אפשר לראות שחיים ברחוב זה אנשים עמידים ומשפחות מבוססות. דפנה נראית גם היא למרחוק, נכנסת לאחת הוילות ונעלמת בתוכה. שאול לא נכנס אל הרחוב, אלא מסתכל עליה ממקומו.

8. **חוץ. רחוב וילות. יום**

-----מבוטל-----

9. **חוץ. תחנת אוטובוס. יום**

שאול עומד ליד תחנת אוטובוס. הוא מוציא סיגריה מתיקו ומדליק לו אותה. אחר כך מוציא את הפלפון שלו, הוא נכנס לאלבום התמונות ונראה שכמעט כל התמונות, הן צילומים של הרחוב הנטוש ושל דפנה. הוא בוחר את התמונה החדשה שצילם ושולח אותה למספר פלפון ששמור תחת השם- 'ק'. ההודעה נשלחת.

10. **חוץ. רחבת הכניסה לבסיס טירונות. יום**

אוטובוס נכנס לרחבה וחונה. דלתותיו נפתחות לרווחה, מזמינות פנימה. גדוד טירונים עומד טורים טורים. כל החיילים לבושים במדי א' מצוחצחים ועיניים בורקות המכוונות קדימה אל מעבר לגדר, שם חונה האוטובוס. לרגלי הטירונים מונחים התיקים שלהם. נראה שהם רגע לפני היציאה הביתה. המפקדת מקריאה שמות, כשלתע קוטע אותה צלצול פלפון. הצלצול ממשיך כל כמה רגעים, מתריע על קבלת הודעה. כמה צחקקים מכיוון החיילים, מתווספים לצלצול. האירוע מכעיס את המפקדת.

מפקדת

של מי זה הפלפון הזה?

11. **פנים. סופר-מרקט. יום**

סופר מרקט המקומי. שאול מסתכל על מדף המלא במוצרי חשמל וכלי בית. נראה שהוא מתלבט בין שני גלילי מסקיניטייפ. אחד חום דק והשני עבה יותר ולבן. הוא מוציא את הפלפון מכיסו ומתחיל לסמס. בזמן כתיבת ההודעה, הוא שומע קול מוכר. שאול מתקדם לכיוון דלפק הקנייה. אך נשאר במרחק מה ממנו בכדי לא להחשף. ליד הדלפק עומד **מוטי** (53) שערך אפרפר, עיניו כחולות. על כתפו תלוי תיק עור שנראה מלא בדברים. מוטי מסתכל על מדף הסיגריות. הקופאית, כבת 45 לערך, גדולת מידות עם שיער מתולתל ועיניים חומות ועגולות, זאת **מרגלית**, סוגרת את הקופה שלה ומסתכלת לעברו של מוטי.

מרגלית

מוטי, פאולה הייתה פה כבר בבוקר, אתה יודע?

מוטי
כן אני יודע.. את יכולה להביא לי את הטיים
מלמעלה?

מרגלית מסתכלת עליו רגע.

מרגלית

בשביל מה?

מוטי

מה נראה לך מרגלית?

מרגלית

אבל אתה לא מעשן.

מוטי

קופסה אחרונה .

מרגלית

פאולה תהרוג אותך.

מוטי

אז אל תגידי לה. נשבע לך זאת אחרונה.

מרגלית מסתכלת עליו.

מוטי (ממשיך)

בחייאת מרגלית, תני לחיות קצת.

מרגלית מחייכת. מוציאה מהמדף חפיסת טיים ומניחה אותה על הדלפק.

מוטי

אין עלייך.

מרגלית

17 וחצי..

מוטי מניח את התיק על הדלפק ופותח אותו, הוא מכניס את ידו ומוציא שקית מלאה
בשקלים ואגורות. מרגלית מסתכלת עליו במבט עצבני.

מרגלית

טוב טוב, קבלת. לך מפה כבר.

מוטי יוצא מהסופר. שאול חוזר לטלפון ושולח את ההודעה.

12. פנים. חדר מדרגות. יום

שאול עולה במהירות במדרגות הבניין בו הוא גר, הפלפון שלו צמוד לאוזנו. בין
הקומות הוא נתקל באורי אדר (36) גבר רזה וממושקף, יורד עם עוד זוג צעיר ותינוק.

אורי אדר

תגיד לאימא ששמתי לה את המפתח בארון חשמל.

שאול מהנהן הם ממשיכים בירידתם. שאול מביט בהם עוד רגע.

13. פנים. דירת משפחת קופר. יום

שאל נכנס לבית כשהפלפון עדיין צמוד לאוזנו. נראה שהבית ריק. זהו סלון משפחתי טיפוסי. שאל מתנשף, נראה כלא יודע מה לעשות קודם. הוא ניגש למטבח, אל המקרר ומוציא ממנו קופסת פלסטיק מתוכה הוא לוקח שניצל ובולס אותו בעוד הוא מחייג מספר. הוא מצמיד שוב את הטלפון לאוזנו קול נשמע מהעבר השני. זאת אימא של שאל, פאולה (52), היא כרגע בגן ילדים בו היא עובדת.

שאל (בזמן הלעיסה)

אימא? את בעבודה?

אימא (ברקע קולות של ילדים)

כן. מה קרה?

שאל

יקי הגיע?

אימא

לא עוד לא, (רעש של ילדים) הוא לא דיבר איתי עוד.

שאל מתקרב לחלון הבית, הוא פותח את הויטרינה עד הסוף. בין התריסים של החלון תלויים גרביים לייבוש. הוא מפנה כמה מהם פותח מעט את שלבי התריס ומביט מהם למטה.

שאל

אז למה הוא לא עונה לפלפון?

מנקודת מבטו של שאל נראה אורי אדר והזוג מסתכלים על הכניסה לבניין, אורי אוסף חתיכת לכלוך מהחצר, בעוד השלושה מתקדמים לעבר מכונית שחורה ונוסעים משם.

אימא

לא יודעת.. אולי נגמרה לו הבטריה. (למישהו ברקע)
חנה תשמרי על גילי (לשאל) המשכורות זה היום
לא?

שאל (מרים את הקול)

כן זה היום, תגידי לו שיבוא אלי לעבודה אם את
תופסת אותו..

אימא

טוב.. בסדר.

שאל

בי.

שאל מנתק. ממשיך להביט בחלון בעוד הוא נוגס את הביסים האחרונים בשניצל.

14. פנים/חוץ. אוטובוס/חוץ. שממה. יום

השמש כבר מתחילה בשקיעתה. דמדומים באופק. שאל עומד לפני דלת האוטובוס. זה עוצר, הדלתות נפתחות ושאל יורד ממנו. הוא מתחיל לצעוד באזור השומם כשליצידו מחלף מהיר, שנבנה על הקרקע החולית. מצידו השני, אופק ריק. אדמה

ומעט צמחייה, שומקום. שאול מהלך שם באדישות מסויימת, מעשן סיגריה. עד שהוא מגיע לגשר הולכי רגל.

15. חוץ. גשר. יום

שאול מהלך על הגשר אל עבר קומפלקס בתי הקולנוע – "סינמה סיטי", משחרר מוכטה על הכביש שמתחת.

16. חוץ. חניון סינמה סיטי. יום

---מבוטל---

17. פנים. שירותים לעובדי הקומפלקס. לילה

שאול שותה מים מהברז לשטיפת הידיים בעוד הוא מחליף את בגדיו לבגדי סדרן. הוא ניגש במהירות ללוקר שממוקם בצד השירותים ופותח אותו, בפנים מונחים כל מיני כלי ניקיון ושאר כלי עבודה. הוא מחפש בין הרקוויזיטים ואז מוצא קרטון ובו מנעולים חדשים, עדיין בעטיפות שלהם. הוא בוחר אחד גדול ומכניס אותו לתיק שלו.

18. פנים. סינמה סיטי. לילה

שאול עובר דרך מסדרון שבו נטועות בובות בגודל טבעי של כל מיני גיבורי פופ או דמויות קולנועיות (אלביס, מרלין מונרו ואינדיאני). ברקע ניתן לשמוע סאונד עמום של פיצוצים ומוסיקה מהסרטים המוקרנים באולמות. שאול נתקל באחד העובדים, אמיר (16), הוא לבוש במדי סדרן כשאול ושיער שחור חלק מכסה חלק מפניו. בשפתו העליונה, ליד הלחי, נעוץ פירסינג. שאול מהנהן לו עם הראש לאות שלום ואמיר מחזיר הנהון. שאול קולט מעטפה בכיס חולצת הסדרן של אמיר. שאול עוצר אותו.

שאול

מה זה משכורות?

אמיר

כן.

שאול

לקחת לי?

אמיר

לא בקשת.

19. פנים. סינמה סיטי- מסדרון משרדים. לילה

שאול מתהלך במסדרון רצוף חדרונים קטנים. שאול נעמד אל מול אחד מהם הוא מושך בידית, הדלת נפתחת והוא נכנס.

20. פנים. סינמה סיטי- משרד פנינה. לילה

בפנים המשרד, החדרים חשוכים. עובד ניקיון מנקה עדיין באחד המשרדים, הוא לא מבחין בשאול שניגש למשרד עליו שלט – "פנינה סימן טוב- נהול חשבונות" הדלת סגורה. שאול נראה מבואס הוא ניגש למשרד שליד, זה פתוח. הוא נכנס ופותח חלון שירות המחבר בין המשרדים ומשתחל פנימה. המשרד חשוך. הוא מדליק את אור הפלורסינט במשרד. הוא ניגש לשולחן וסוקר אותו בעיניו, על השולחן של פנינה מונח

מחשב ועל המקלדת שתולות מעטפות, כמו ערוגת פרחים. שאול מחפש בעיניו אחר המעטפה שלו.
הוא מוצא אותה פותח ומוציא את הצ'ק וטופס פירוט השעות מתוכה. הוא מכניס דף נייר ריק פנימה וסוגר את המעטפה, מחזיר את המעטפה למקומה. את הצ'ק הוא מקפל לשניים מכניס לכיסו האחורי של המכנס שלו.

21. פנים סינמה סיטי. לילה

שאול וסדרן אחר עומדים בכניסה לאולם קולנוע. אנשים מתחילים להכנס. קורעים להם את הכרטיסים, מדי פעם מסבירים איפה לשבת. לפתע נראה ששאול מבחין במישהו. פרצופו משתנה, מבט מרוצה נחתם על פניו. מנקודת מבטו מתקרבים אליו שלושה אנשים. אחד דומה לשאול כמעט שתי טיפות מים, זהו יקי (18) אחיו של שאול. הוא לובש מדי צבא ועל חזהו רובה. מאחורי יקי משתרכים עוד שני אנשים מבוגרים, מוטי (שקנה מוקדם יותר סגריות- ראה סצ. 11) שהוא אבא של שאול ויקי ואיציק (48) חברו של מוטי, הלבוש בחולצה מכופתרת צבעונית. שאול מסתכל על הסדרן האחר בבקשה.

שאול

אתה מכסה עלי שניה?

הסדרן מהנהנן. שאול הולך מהר לכיוונו של יקי. נראה שהוא מאד שמח לראות אותו.

שאול

אימא אמרה לך שאני עובד?

יקי

כן. אבל הייתי מגיע בכל מקרה.. (מסית מבטו אחורה)
קבלתי גם ליווי צפוף..

מוטי ואיציק מגיעים גם הם לשאול.

מוטי

ש-ל-ו-ם איש (פאזזה) מה אתה אומר על אח שלך..
הא? גבר, גבר..

שאול (ליקי)

רגע תראה שנייה..

יקי כמבין למה התכוון, מסובב אל עבר שאול את הנשק. שאול נוגע בו בחטף.

מוטי

תגיד שאול, יש מצב שאתה מכניס את כולנו לסרט?

שאול

אבא אני לא יודע, אמרתי לך שחמישי זה לא טוב כי זה "בכורות".

מוטי (עם מבט מבקש)

כן אבל סידרתי שאיציק יקח אותנו באוטו שלו, שיקי לא יצטרך להסחב לפה באוטובוס.

שאול

חכו בצד, ניכנס בטריילרים.

איציק

בוא מוטי נביא לכולנו פופקורן גדול, שיהיה בכיף.
רוצים לשתות משהו?

יקי ושאל מהנהנים לשלילה. איציק ומוטי הולכים לדוכן. שאל בינתיים חוזר לקרוע כרטיסים לנכנסים.

שאל

אז מתי הגעת?

יקי

לפני איזה שעה.

שאל

למה כל כך הרבה זמן?

יקי

תגיד אתה חושב שאני משחק או משהו?

שאל

מה?

יקי מנמיך את קולו, מנסה לשוות לו טון מאיים.

יקי

אני חטפתי שעה ביציאה על ההודעות שלא הפסקת לשלוח לי.

שאל

אבל זה היה דחוף מה יכולתי לעשות?

יקי

ראיתי מה שלחת. זה לא היה דחוף, רק יכול היה לסבך אותי 'ביג טיים'.

פניו של שאל מלבינים, הוא מרגיש שפישל. הוא מזיז את עיניו כדי לקרוע את הכרטיסים ולשדר עניינים כרגיל. יקי נשען על הקיר לידו, תוקע מבט בשאל.

שאל

שורה 5 כסא שבע ושמונה... זה מימין..

יקי

ותמחק את התמונות אצלך.

שאל מסתכל על יקי. הם נבוכים מעט עומדים שם בשקט.

22. פנים. חדרי הקרנה פנימיים. לילה

שאל, יקי, מוטי ואיציק נכנסים דרך דלת עם קוד כניסה ומטפסים במדרגות לחדרי ההקרנה. איציק מחזיק פופקורן גדול ומיץ תפוחים. הם עוברים עוד חלל גדול ואז שוב יורדים במדרגות. הם מגיעים לדלת. שאל פותח אותה, עם מפתח מהצד שלו, מכניס אותם ישירות לתוך האולם.

שאל
שבו בשורות הראשונות תמיד ריק שם..

23. פנים. קולנוע. לילה

ברקע נשמעים קולות הטריילרים. שאל מאיר להם עם פנס הסדרן שלו והם מתיישבים בשורה הראשונה. מוטי מסתכל עליו רגע לפני שהוא מתיישב.

שאל

אני אצטרף אחר כך..

שאל נותן עוד מבט ביקי. יקי מסתכל עליו חזרה.

יקי (בלחש)

המנעול?

שאל מהנהן לחיוב. יקי נראה מרוצה הוא מפנה מבטו אל המסך. שאל מביט בחבורה היושבת בשורה הראשונה ופניהם מלאים בהבהובי הסרט הנע. שאל עוזב אותם ומטפס מעלה במדרגות האולם. הוא עובר בין השורות, ממשיך בתפקידו. הוא טופח לאחד הצופים על הרגל, מעיר לו להוריד את הרגליים ממסעד הכסא. האיש מוריד את הרגליים ושאל ממשיך בדרכו למעלה, מאיר את דרכו חזרה לתחילת האולם עם הפנס. הפנס מאיר על האנשים. דמותה של דפנה, מבהיקה לו לרגע. האם באמת ראה אותה? הוא ממשיך לעלות. מגיע לכניסה ונשען על הדלת. מביט על המסך הגדול.

24. פנים/חוץ. מכונית. לילה

איציק מסייע את מוטי והבנים חזרה הביתה. יקי ושאל יושבים במושב האחורי, מוטי ליד איציק במושב הקדמי. אנו רואים את איציק ומוטי רק מנקודת מבטם של האחים בעוד האחים נראים תמיד פרונטלית. נראה שבכל אחד מהמושבים מתנהלת שיחה אחרת. יקי ושאל כמעט מדברים לעצמם, בשקט. שאל מוחק תמונות מהפלפון שלו.

יקי (לשאל)

אתה מבין למה אתה מוחק?

שאל (מהנהן).

כן

יקי

כן מה?

שאל

כן, יא זיין שכל.

יקי חובט בשאל שמצידו נראה נהנה מההתגרות

מוטי (מסובב פניו אל האחים)

נעשה לך את הגלח מחר? שתחזור מסודר לבסיס?

האחים מסובבים מבטם לעבר מוטי..

יקי

כן סבבה. תודה

שקט נוצר. יקי חוזר להסתכל על אחיו ועל הפלפון שלו. מוטי מבין שהם בשלהם ומסובב את ראשו לכיוון הנסיעה.

מוטי

איציק תשים את הדיסק ששמענו מקודם..

איציק

איזה הסאן רמו?

מוטי

כן.

איציק מוציא דיסק מדק המכונית ומכניס לטייפ. שירים מ'פסטיבל 'סאן רמו' מתחילים להתנגן ברקע. מוטי ואיציק מזמזמים עם המוסיקה.

מוטי

איזה יופי..

איציק

אין, זה מרגש אהה..

יקי (לשאל)

כבר תמחוק את כל הזכרון..

מוטי (לאיציק)

חבל על הזמן..

שאל (ליקי)

למה את הכל?

מוטי (ממשיך)

צמרמורת זה עושה לי השיר הזה.

יקי (לשאל כבר עצבני)

מה למה?

שאל פותח את "גלריית התמונות" בפלפון, ומתחיל למחוק משם תמונות של הרחוב הנטוש ושל דפנה בדרכה מבית הספר, נראית מגבה.

מוטי (לבנים)

מפריע לכם המוסיקה?

שאל מסתכל לעברו של מוטי.

שאל

לא. זה בסדר.

מוטי

אז תקשיבו רגע, תקשיבו איזה יופי. אתם מכירים את השיר הזה?

מוטי מגביר. שאול ויקי מהנהנים לשלילה, מרימים את הראש בכדי להקשיב.
מוטי

בובי סולו.

איציק (לבנים)

אני ואבא שלכם גדלנו על השירים האלה..

מוטי (לבנים)

תגידו מה אתם אומרים שנמשיך לשתות משהו לכבוד
יקי?

יקי (מחייך בדיפלומטיות)

לא אבא עזוב, אני עייף מת.

מוטי

נעשה את זה קצר. צ'ייסרים.

שאול (מחייך)

מה צ'ייסרים עכשיו אבא?

מוטי

אז מתי?

איציק צוחק.

מוטי

יאללה איציק קח אותנו לאיזה מקום טוב.

מוטי ואיציק שרים עם השיר 'זינגרה', נראה שהם יודעים את המילים בעל פה. יקי
מסתכל על שאול ואז מפנה את מבטו לעבר איציק ומוטי, הם בשלהם שרים ומזייפים.
יקי מתבונן בפניו של איציק בזמן שהוא שר, יחד עם הבזקי האור של המכוניות
החולפות, יקי מבחין שפניו של איציק מכוסים בשכבה של מייק אפ.

שאול

יקי אומר לך שהוא גמור.

מוטי (מסתובב אליהם)

מה חשבתם? ברור שאתה עייף יקי, ככה זה חיילים,
הקטע זה למשוך מעבר לקצה של העייפות.

שאול

אבא תרד ממנו כבר.

מוטי (לאיציק)

טוב בסדר, לא רוצים לא צריך.

מוטי משתתק ואיציק מגביר עוד קצת את הטייפ.

25. חוץ. בית קופר. לילה

המכונית עוצרת בפתח הבניין. יקי ושאול יורדים מהמכונית.

יקי (למוטי)

מתי אתה חוזר?

מוטי
רק נעשה סיבוב קצר. בוא הנה..

יקי מתקרב כדי לתת נשיקה לאביו.

יקי

מה זה עישנת?

מוטי (נבהל מהשאלה)

מריחים? בקטנה.

יקי

ומה להגיד לאימא?

מוטי (בהתגוננות, כאילו נתפס על חם)

כלום. (פאזזה) היא לא צריכה לדעת הכל, סתם יבאס

אותה בשביל מה? אם היא שואלת אותך משהו אז

אני הלכתי לרגע לאימא..

יקי לא עונה. הוא מנופף לשלום ומסתובב. שאלו כבר טיפס את המדרגות לכניסה הראשית לבניין. איציק מתניע את המכונית והם נוסעים משם. יקי מסתכל על המכונית הנוסעת. שאלו מסתכל על יקי, כחייל שמחכה למפקדו.

26. פנים. בית קופר. לילה

יקי ושאלו נכנסים לבית. אימא שלהם, פאולה (52), שומעת אותם נכנסים.

פאולה (o.s)

איך היה הסרט?

יקי ושאלו נכנסים לסלון. פאולה יושבת ורואה טלוויזיה. אילו שידורים חוזרים מהארכיון של הערוץ הראשון. באותו זמן היא מכניסה ברושורים של המתמודד לראשות העיר, פתח תקווה- דויד אלקלעי, למעטפות.

יקי

לא משהו.

שאלו (מצהיר)

טוב אני במקלחת.

שאלו יוצא מהסלון ויקי נשאר עם פאולה.

פאולה

בוא תשב איתי קצת.

יקי

אוקי, שניה.

יקי ממשיך, חוצה את הסלון לחדר שלו ושל שאלו.

27. פנים. חדר יקי ושאלו. לילה

יקי נכנס לחדר בעוד הוא פושט מדיו. בחדר מונחות שתי מיטות. מיטה מול מיטה. ליד כל מיטה, שידה וכיסא. מעל אחת המיטות חלון. מיטה אחרת נראית מבולגנת, עליה

בגדים וכמה מחברות. מיטה שניה מסודרת. הסדין מתוח עליה, כאילו לא ישנו עליה זמן מה. הקירות מלאים עד אפס מקום בפוסטרים של סרטים. בחלק הריק היחיד ניצב ארון בגדים עם דלת הזזה. יקי ניגש לקידבג שלו ומוציא משם, מה שנראה כמו גרב שחורה. הוא ניגש לארון ומוציא מכנסי ג'ינס. הוא תוקע את הגרב בכיס של הג'ינס ומניח אותו על המיטה. הוא לובש חולצה שעליה הכיתוב באנגלית של הסרט "A Beautiful mind". את הנשק הוא פורק, מפריד את המכלול ומניח אותו על הארון את הנשק הוא מאבטח מתחת למיטה שלו (המסודרת), בקשירת הרצועה למיטה.

28. פנים. סלון. לילה

יקי יושב עם אימא שלו והם צופים בטלוויזיה, כשיקי עוזר לפאולה להכניס את הברושורים למעטפות. זוהי שעת לילה מאוחרת והחדר חשוך, מואר ע"י אורות הטלוויזיה בעיקר.

יקי

אבא עם איציק..

פאולה מרימה את עיניה מהמעטפות.

פאולה

יופי לו, תאמין לי מזל שלמישהו עוד יש סבלנות לאיציק.

יקי

מה באמת הקטע של איציק והמייק אפ שהוא מורח על הפנים שלו?

פאולה

למה הוא היה עם מייק אפ היום? (צוחקת), איזה טיפוס הוא, שנים הוא משחק אותה האיציק הזה. תשמע רגע, אחרי שאני ואבא שלך התחתנו, לאיציק פתאום נהיה לא נעים לצאת איתנו לבד, שנינו והוא, נראה לי זה הפחיד אותו, שזה מסגיר אותו או משהו כזה, אתה מבין שהוא כאילו...

יקי מהנהן לחיוב. יקי מבליח מבטו על התמונה של דויד אלקלעי שמצלמת על הברושור. החיוך של אלקלעי בולט גם בתוך החושך. הוא מכניס את הברושור למעטפה וסוגר.

פאולה (ממשיכה)

..אז הוא היה מתכנן לנו יציאות, אללה-יסטור, היינו יוצאים לכאילו 'דאבל-דייטים', ואיציק היה מביא איתו כל מיני נערות ליווי, הוא היה בטוח שאנחנו נחשוב שהטעם שלו זה נשים רוסיות ומחשופים.

יקי

באמת? לא אמרתם לו כלום?

פאולה

מה אפשר כבר להגיד לו.. אתה יודע זה מהדברים האלה שאי אפשר ממש לדבר עליהם..

יקי מחייך אליה.

יקי

רוצה קפה?

פאולה

לא השתגעת, נורא מאוחר. . וגם אתה לא צריך
לשתות, אתה לא תירדם.

29. פנים. חדר אמבטיה. לילה

שאול יושב על אדן האמבט. הוא עירום אך עוד עטוף במגבת על כתפיו. בידיו פדים
רפואיים דביקים לכיסוי העיניים. הוא מדביק אחד על עינו. קולו של יקי מהסלון.

יקי (o.s) צועק לשאול)

אתה בא?

שאול

כן, שניה.

שאול מסיר את הפד מעינו ומניח את השאר בשקית ניילון שלצידו.

30. פנים. סלון. לילה

יקי מתקדם אל עבר דלת הכניסה לבית.

פאולה (o.s)

אה יקי..

יקי (חסר סבלנות)

מה?

פאולה

בוא שניה..

יקי חוזר כמה צעדים.

פאולה

אני מחר צריכה להיות במטה בחירות בבוקר, אז אני
צריכה שתעזור לי עם הסידורים של הבית.

יקי

בטח, אין בעיה.

שאול מגיח עתה אל הסלון. שיערו עוד רטוב מעט מהמקלחת.

פאולה (o.s)

..אם אתם יורדים לעשן אז עדיף כבר קפה.

יקי(מחייך)

אימא זה בקטנה..

הם יוצאים במהירות, שאול טורק את הדלת מאחוריו.

31. פנים. חדר מדרגות. לילה
יקי ושאל יורדים במדרגות בצעדים גדולים. יקי עובר כמה מדרגות בצעד אחד. כאילו להוכיח לעצמו ששום דבר לא עוצר אותו. כאדם הזכה בכוחות על טבעיים. שאל אחריו בנחישות.

32. חוץ. רחוב. לילה
יקי ושאל הולכים ברחוב. הכפכפים של יקי מייצרים רעש מדוד. הם נכנסים באחת מכניסות הבניין שבעומק הרחוב.

33. חוץ. מגרש גרוטאות. לילה
יקי ושאל מגיעים למגרש גרוטאות קטן, הממוקם לפני שורת בניינים. המקום חשוך מאד. יללות של חתולים ומוסיקה הנשמעת מרחוק, מאחד מחלונות הבניינים. יקי סוקר בעיניו את המקום, כמחפש משהו.

שאל

זה היה פה היום בבוקר..

יקי מתקרב, הוא מזיז חתיכות דיקטים. מתחת לדיקטים קבורים מה שנראים כשיירים של נברשת. חלקי הזכוכית והקריסטל מנצנצים. שאל אוסף חלק קריסטל ומכניס אותו לכיסו. הוא ממשיך ועולה על הערימה של הזבל כדי לקבל מבט טוב יותר על התכולה. יקי רואה שמתחת לכמה גרוטאות מבצבץ מזרון.

34. חוץ. רחוב. לילה
יקי ושאל סוחבים את המזרון בידהם. חבורה של ילדים, היושבת על מדרגות הכניסה לאחד הבניינים, מסתכלים עליהם ומצחקקים. יקי שמשתגע מהמשא הכבד, שומע את הצחקוקים

יקי (מלמל לעצמו)

מזדיינים בתחת..

שאל מרוצה מהתגובה של יקי, מחייך.

35. פנים. חדר מדרגות. לילה
שאל פותח את דלת הכניסה של הבניין ויקי נכנס פנימה לחדר המדרגות, כשהוא מושך אליו את המזרון.
השניים בועטים אותו למטה במדרגות אל קומת המקלט. המזרון נחבט ברצפה ומייצר סאונד עבה וקולני.

36. פנים. מקלט. לילה
שאל ויקי עומדים בכניסה למקלט כשהמזרון ביניהם. הם דוחפים אותו פנימה, מפילים אותו על הרצפה. הם מסתכלים עוד רגע על המזרון הזרוק בין שאריות הריטים של דיירי הבניין וארגזים עם קופסאות שימורים וכד'. הם מכבים את האור.

- מסך שחור עם כתמי צבע דהויים מופיע, כפי שקורה כשעוצמים את העיניים

37. פנים. חדר האחים. לילה
שאל פותח את עיניו. מנקודת מבטו, התקרה נגלית, לבנה בתוך החושך.

שאלו מסובב את ראשו ומסתכל לכיוון המיטה של יקי. יקי עם הפנים לכיוונו. פניו בתוך החושך. שאלו מרים מעט את ראשו, כדי לקבל מבט טוב יותר. עיניו של יקי סגורות. שאלו מסדר את תנוחתו ועוצם את עיניו, כשפניו אל הקיר. שוב השחור וכתמי הצבע מופיעים על המסך. משתלטים עליו.

38. פנים. חדר האחים. לילה

יקי פותח את עיניו עכשיו. הוא נראה חסר שקט. יקי מסובב מבטו אל שאלו. שאלו ער. מבטו של שאלו שואל, כמעט חרד, נטוע ביקי. יקי לא אומר כלום, מבטו מהורהר אך הוא קשוב באופן מפתיע. הוא מתיישב על המיטה. מכניס את רגליו לכפכפיו ומוציא את הנשק. שאלו קם אחריו במהירות, מנסה להדביק אותו.

39. פנים. חדר מדרגות. לילה

השניים יורדים במדרגות הבניין. רוקעים עם כפכפיהם שמייצרים רעש אטום.

40. חוץ. רחוב. לילה

זוהי שעת לילה. האחים הולכים במעלה הרחוב של בניין מגוריהם. הלילה מטיל על פניהם את אורו הכחול אפור ופנסי הרחוב עדיין מכתימים את השחור באורם. נראה שמעט קר ושאלו מחבק את עצמו ומזרז הליכתו. יקי משחק עם הנוקר של הרובה.

שאלו

בטח כבר הלכו.

יקי

איזה..

הליכתו של יקי זקופה ורצינית, נראה כאילו הוא עדיין בתפקיד החייל. שאלו מנסה להדביק אותו, לא להשתרך מאחור. לפתע יקי נעצר.

יקי

קלוט.

שאלו מסתכל לכיוון שיקי מביט אליו. הוא רואה את הרכב של איציק עומד מתחת לאיזה בניין שיכון. איציק ומוטי יושבים בתוכו, שומעים מוסיקה ושותים. שאלו שם את ידו על יקי כמסמן לו לא להתערב, ולוקח אותו משם.

שאלו

בוא, בוא

41. חוץ. גן משחקים. לילה

בגן יושבים קבוצה של בני נוער בין הגילאים 15-20. חלקם יושבים על ספסל, שותים בירה, וודקה ומעשנים, שומעים מוסיקה דרך מכשירי הטלפון, חלקם מצטופפים על המתקנים, זוגות מחובקים או סתם כאלה שצריכים מקום לשבת או משועממים. נראה שהם שם כבר שעות, מבט עייף נסוך על פניהם אך אם זאת הם אנרגטיים, מכלים את הלילה. האור כבר מתחיל להפציע. האחים נכנסים לגן. נראה שרוב הצעירים מכירים אותם. יקי ושאלו ניגשים לגוני ושירה, שתי בחורות שמרוחות על ספסל ומחליפים איתן נשיקות. שאלו מתיישב על הספסל לצד הבחורות. אחד הבחורים שבעומק הגינה, ניסים (17) שם לב ליקי וצועק

ניסים

מה? חמשוש?

יקי עוזב את הבנות ואת שאול וניגש לניסים. הם מתחבקים לרגע ומתחילים ללכת לעומק הגינה.

ניסים (ממשיך)

כל כך מהר, רק התגייסת..

יקי (מחייך)

תשמע זה טס..

ניסים (נותן ליקי דחיפה)

איך אתה לא מסמס, היינו חוגגים היום

יקי

לא 'אח שלו', אני סחוט. רוצה רק להיזרק, באתי להראות את הפנים וזהו.

אחד הצעירים צועק לעברם, זהו פרלה (17). יקי מסתכל לעברו וכך גם שאול.

פרלה

יא תחת, מי רוצה לראות את הפנים שלך בכלל (מתקרב ליקי וניסים) תראה, תראה ת'16..

יקי מסתובב לרגע עם הרובה כלפי ניסים ומיד מסתובב חזרה. ניסים מהנהן עם ראשו לשלילה ואז חיוך נמרח על פניו.

ניסים (ליקי)

איזה הומו הפרלה הזה.

פרלה (לניסים)

אחותך הומו יא זבעי.

ניסים ויקי נקרעים עכשיו מצחוק לשמע דבריו של פרלה.

ניסים (צוחק)

מה זה הקללה הזאת? יא גנוב, המצאת קללה?

פרלה נראה מבואס שכולם צוחקים עליו.

פרלה

מה אתה צוחק יא מניאק.

התגובה שלו גורמת ליקי וניסים לצחוק עוד יותר.

פרלה (ליקי)

תגיד, מי עוד התגייס? יונה לא?

ניסים לוקח את הנשק מיקי. יקי זורק די פעם מבטים לעבר שאול והבנות

יקי
..גולן... (זורק עוד כמה שמות)

ניסים
כן גם אלבז. (מסתכל על פרלה) תאמין לי פרלה אף
צבא לא היה לוקח אותך

פרלה
לא אותך..

ניסים (בוחן את הנשק של יקי)
תשבצר אותו קצת שלא תיראה כמו איזה טירון פעור.
בן דוד שלי חרט עליו בקת וכולם חשבו שהוא גבעתי
אורגינל והוא כולה היה בטירונות 0.2

יקי מהנהן. ניסים נותן עוד מבט ברובה. בחור נוסף מתקרב אליהם

ניסים (ממשיך)
קבל ליאור..

ניסים מעביר את הנשק לליאור, שרץ לנדנדה בצורת זחל שנמצאת בגינה. הוא מחזיק
את הרובה ועושה כאילו הוא רוכב.

ניסים
איזה מטומטם באימא שלי.

יקי ניגש לליאור ולוקח ממנו את הנשק, מסדר את הרצועה על כתפו בעוד הוא חוזר
לכיוון שאול והבנות, בינתיים פרלה מנסה לדובב את ניסים אך הוא לא נראה מעוניין
בשיחה. ניסים עוצר את יקי בחצי הדרך ומתחמק מפרלה. פרלה לא מוותר וממשיך
ללכת עם ניסים אחרי יקי.

שאול יושב על הספסל עם שתי הבנות. הנערה, **שירה** (16) שליד שאול מציעה לו
שלוק מהבירה שלה. הוא לוקח ושותה. יקי מסתכל לכיוונם. הבחורה מסתכלת על
שאול.

שאול (במבוכה)
מה?

שירה מזיזה מבטה ליקי שמתקרב אליהם אך נעצר כשניסים פונה אליו.

שירה
אני נגנבת ממכם, לראות את שניכם ביחד, אתם
פשוט קופי, זה מטורף..

שאול (בחיוך נבוך)
מה לעשות.. אותם גנים.

שירה (לבחורה שלידה)
נכון זה מטורף גוני?

הבחורה שנראית שפוכה, מהנהנת באוטומטיות.

גוני

קופי.

ניסים

תגיד, אייל בזיני מכיר?

יקי

כן בטח. הוא איתי במחלקה.

ניסים

לה.. הוא קילר חבל על הזמן

יקי

אני בשמירות איתו.

ניסים

איך? הוא התגייס לפני איזה שלוש חודש.

יקי

הוא עושה להם שם בלגנים, מסובב אותם. איתי הוא סבבה אבל.

ניסים מחייך, מסתכל על יקי.

ניסים

תגיד למי שילמת שיגייסו אותך לפני?

יקי מחייך לניסים ומזיז מבטו לעבר שאול. גוני שכובה על הספסל, ראשה נוגע ברגלו של שאול והרגליים על ברכי חברתה. שאול נראה שותה את השלוק האחרון בבירה ומסתכל לעבר יקי. מבטיהם נפגשים. יקי עוזב את ניסים והולך לכיוון שאול. פרלה וניסים הולכים לכיוון בחור בשם ולרי שיושב על הנדנדות.

42. פנים. חדר האחים. לילה

הלילה הרפה הכחיל את החדר. שאול פוקח את עיניו. הוא שומע את יקי זז במיטתו. מפני ששאול שוכב עם גבו ליקי, הוא לא רואה מה שהוא עושה, אבל מבטו מבין, הוא יודע מה יקי עושה גם בלי לראות. יקי מלפף חתיכת נייר טואלט על זקפתו ומשפשף. הוא עושה זאת במהירות ובשקט כדי לא להעיר את שאול. הוא גומר. הוא מוציא את חתיכת הנייר. מנקה את עצמו וקם בזהירות לשירותים. שאול עוצם שוב את עיניו.

43. פנים. חדר האחים. יום

זוהי שעת בוקר. קרני השמש פוגעות בחלקיק הקריסטל ששאול לקח מהמזבלה (סצ' 33) והניח על אדן החלון. האחים ישנים. הפלפון של שאול מתחיל לצלצל. ברקע אנו רואים פוסטר של אחד הסרטים ועליו שחקנית אמריקאית צוחקת.

44. פנים. שירותים. יום

האחים מצליבים את זרמי השתן שלהם בשירותים.

45. פנים. מסדרון הבית/חדר שינה. יום

שאול מתהלך באיטיות, הוא מציץ לחדר השינה של ההורים. אביו, מוטי, נראה ישן הוא מעט מיוזע, פיו פתוח ועיניו הסגורות זזות כחולם.

46. פנים. סלון. יום
מסך הטלוויזיה בסלון פתוח, תוכנית בוקר מוקרנת. יקי בתחתונים, ישוב על קצה משענת הספה ובוהה במקרן.

47. פנים. מטבח. יום
פאולה מבשלת צהריים בסיר גדול, קציצות ברוטב. הריח ממלא את הבית. היא נראית לבושה ליציאה. שאול יושב על שולחן המטבח אחרי שבישל לעצמו קפה שחור. הוא שותה בלגימות קצרות ורעשניות, נראה עייף.

פאולה
יצא בסדר בסוף... הצ'ק

שאול
כן..

פאולה
זה טוב. זה מאד עוזר שיש לנו את זה.

שאול
יופי.

פאולה
אבל בסוף לא שמו לך יותר לילות, או שכן?

שאול
לא, לא שמו.

פאולה
למה?

שאול מושך בכתפיו.

פאולה
בקשת?

שאול (מתעצבן)
אימא מה נראה לך.

פאולה
ומה הם אמרו?

שאול (מתריס)
הם אמרו טוב.

פאולה עוצרת את עצמה מלהגיב. נראה שהיא לא רוצה לפתוח את השיחה מעבר למה שכבר נאמר.

שאול
אני לא הולך היום לבית הספר. אני רוצה להסתובב עם יקי.

פאולה (עם הפנים לסיר)
איך זה בדיוק סותר? תסתובב איתו אחר כך.

שאל
נראה לי מגיע לי קצת חופש.

שאל לוקח עוד שלוק מהקפה שלו בהתרסה מכוונת ונותן לקפה להגיר על פיו. פאולה
עוזבת במפתיע את הבחישה.

פאולה

קום.

שאל מציית וקם.

פאולה

תנקה את זה.

שאל מנקה את פיו ומתקרב אליה. היא נותנת לו את הכף.

פאולה

תוציא את הקצף עד שזה רותח ואז תנמיך את הגז.

שאל מתחיל להוציא את הקצף עם הכף.
יקי נכנס כשהוא לבוש במדים הוא עם הנשק בידו, משעין אותו על קיר המטבח. שאל
מסתכל עליו.

פאולה (מעט מבוהלת)

למה אתה על מדים? הקפיצו אותך?

יקי (מחייך)

לא, לא מה פתאום.

פאולה

אז אתה יכול ללכת על אזרחי, (מחייכת) אף אחד לא
יתפוס אותך פה.

יקי

רציתי להראות לחברים.

פאולה

כאילו שהם לא ראו מדים בחיים שלהם, תשים
בכביסה שלפחות נספיק לכבס.

יקי

לא צריך לכבס מדי א'

פאולה

תשים את זה בכביסה אני אומרת לך, בבית אני
המפקדת.

יקי

כן המפקדת.

שאל מעיף מבט מזלזל בבדיחה החנפנית של אחיו. פאולה נושקת לשניהם ומרימה
שתי שקיות מלאות במעטפות שהכינה בלילה הקודם. נראה שהשקיות כבדות מאד.

יקי
את לוקחת את זה עד לתחנה?

פאולה (מהנהנת)

מה לעשות..

יקי לוקח ממנה את השקיות.

יקי

השתגעת?

הם יוצאים מהבית. שאול ממשיך לערבב את הקדירה.

48. חוץ. רחוב. יום

יקי ופאולה הולכים ברחוב המוביל לתחנת האוטובוס. יקי מחזיק את שתי השקיות בידיו.

יקי

זה בכלל שווה משהו כל העבודה הזאת?

פאולה

תשמע זה עבודה של שעתיים שלוש, לא כולל ההכנה של המעטפות והם משלמים 100 שקל לשעה, זה המון. זה בדיוק השלמה לצהרון שלי, כשמגיעים לתקופת בחירות, העריות מתחילות להוציא כסף ונראה לי שבמצב שלנו, עדיף שהכסף יגיע אלינו.

הם חוצים את הכביש.

פאולה (ממשיכה)

אני צריכה שתעבור בשופרסל באיזה שלב לפני שנסגר ותביא את המצרכים. תדבר עם מרגלית, בסדר? אל תשכח, אני סומכת עליך.

יקי (מרים את השקיות מעט)

יו אימא איך חשבת להוריד את זה למטה לבד?

פאולה

סמכתי על זה שתרחם עלי ותתנדב.

יקי מעביר את השקית מאחורי גבו כדי להקל עליו את הסחיבה.

יקי

דברתם עם אורי על הבית?

פאולה (מתחמקת)

אתה אל תתעסק לי בזה, אתה בצבא עכשיו.

יקי (לוחץ)

דברתם איתו או לא?

פאולה

אבא דבר איתו, אורי כנראה מצא קונים והוא בלחץ
עלינו, אבל אבא ואורי יפגשו בראשון או שני, אני לא
זוכרת כבר..

יקי

ומה?

פאולה

והם ידברו. (פאולה) יכול להיות שאנחנו נצטרך לעבור
לסבא לאיזה תקופה..

יקי ממשיך ללכת נראה מוטרד מאד.

פאולה

חבל שאין לי פה מערוך.

יקי

למה?

פאולה

כדי שאני אוכל לתת לך אותו בראש.

יקי צוחק. פאולה נראית מבסוטה מעצמה.

פאולה (ליקי)

מה אתה דואג כל הזמן..

ואן גדול עובר מולם. מצפצף. פאולה מבחינה בו ומתחילה לרוץ לקראתו.

פאולה

יקי בוא מהר, זה סימון.

יקי משתדל להדביק את פאולה. פאולה ממשיכה לדבר בעוד היא עולה על המדרכה,
מתקרבת למקום עצירתו של הואן.

פאולה

ותגיד לשאול שילך לבית ספר..

יקי

תעזבי אותו הוא ילד גדול שיעשה מה שהוא רוצה.
אני לא אומר לו כלום..

פאולה מסמנת לו עם היד כאילו היא מחזיקה מערוך. צפצוף נשמע מכיוון הואן.
פאולה מסיטה את מבטה לכיוונו.

פאולה

הי סימון, אני פה.

פאולה מגיעה אל הואן. ממנו יוצא סימון (42) עם חולצת בחירות שעליה כתוב *דויד*
אלקלעי. סימון הוא גבר נמוך יחסית, פניו מקומטות והוא לובש זוג משקפיים התלויים
על צווארו כשרשרת. סימון מניף ידו לשלום.

פאולה (אל יקי)

זה החייל.

פאולה מסמנת על יקי שמגיע עם השקיות ומניח אותם בחלק האחורי של הואן. סימון סוגר את הבגאז' ולוחץ את ידו של יקי.

סימון

שומר עלינו..

יקי (בחיוך)

משתדלים.

סימון ניגש ופותח את דלת הואן. בפנים יושבים עוד שני פעילים, אחד צעיר, לא נראה שמלאו לו 13 ומסופר כמו נער 'אימו', השני בחור בן 40 לערך, ממוצא רוסי עם זקן מסודר. פאולה נכנסת. מנופפת ליקי לשלום. הוא מחזיר לה חזרה. הדלת נסגרת, סימון עולה לואן והם נוסעים משם.

49. חוץ. רחוב. יום

יקי חוזר חזרה לכיוון הבית. בחניון הממוקם לפני הכניסה יקי מבחין במוטי הוא נראה עומד במרכז החניה וראשו מוטה אל השמיים. יקי מביט בו אבל נשאר במקומו, מתצפת עליו. המעמד הזה מוזר. במה מביט מוטי? רגע אחר כך נזרק מאחת ממרפסות הבניין, שממול החנייה, צרור מפתחות. הצרור פוגע בחוזקה באספלט ומשמיע קול מתכתי. מוטי ניגש לצרור ואוסף אותו.

מוטי (צועק ללמעלה)

תודה איציק.

איציק (צועק חזרה)

תחנה רק בחנייה כשאתה חוזר, אני לא רוצה לחפש אותך. שמעת?

מוטי מנופף לשלום לאיציק כאות הבנה ומתקרב אל האוטו (המכונית שבה הסיעה אותם מסינימה סיטי, סצינה 24). יקי מתרחק כמה צעדים. נראה שהוא לא רוצה שמוטי יבחין בו. הוא נעמד רגע, נשען על חומת הבית. מציץ אל כיוונו של אביו המחפש את המפתח הנכון בעוד הוא מדבר בפלפון שלו.

מוטי (לפלפון)

הנה אני עכשיו בדרך. צ'יק צ'ק. אתה לא בורח לי..

יקי מביט בהתרחשות, מבטו דרוך.. מוטי נכנס למכונית וזורק משהו דרך חלון המכונית, מניע את האוטו ופותח את הרדיו. מוטי יוצא מהחנייה ונוסע משם. יקי מתקרב אל המקום בו חנתה המכונית. על הרצפה בדל סיגריה שלא כובה כהלכה. יקי מועך את הבדל עם רגלו.

50. פנים. כניסה לבניין. יום

יקי עוצם את העיניים ומסובב את הראש שלו, כך שצווארו מייצר קליק. הוא פותח שוב את עיניו. ברקע נשמעים קולות צעדיו הנחפזים של שאול. הוא מגיע לכניסה ופותח את הדלת. על גבו של שאול תיק והוא מחזיק בידו את הרובה של יקי.

51. חוץ. רחוב. יום

השניים יוצאים מהבנין ומתחילים ללכת ברחוב. שניהם נראים מהוססים מעט. יש מתח לא ברור בניהם.

יקי

אבא לקח עכשיו את האוטו של איציק.

שאל (מושך בכתפיו)

הוא אמר שיש לו איזה פגישה בעיר ויצא, לא הספקתי ממש להבין.

יקי

זה שישי היום, את מי יש לו לפגוש..

שאל פותח את התיק שלו ומסתכל בפנים בעוד הם הולכים.

שאל

אני מקווה שלא שכחתי כלום.

יקי

אתה בסדר, עזוב אותך.

שאל סוגר את התיק. הם נעמדים בתחנת האוטובוס.

52. חוץ. תחנת אוטובוס. יום

שאל ויקי מחכים לאוטובוס. יקי מקפיץ את רגלו בחוסר שקט. שאל בודק את הכרטיס נוער לאוטובוס שלו.

(שאל מסתכל על הכרטיסיה)

תגיד יקי אתה חושב שהנהג יראה שנקבו לי פה?

יקי לוקח ממנו את הכרטיסיה ומסתכל. הלשונית לא נקטעה ולכן זה נראה כאילו לא נוקב.

יקי

יש מצב.

הוא מרטיב את קצות אצבעותיו ברוק ומשטיח את הכרטיסיה גורם לניקוב להראות אפילו פחות מזוהה. שאל לוקח ממנו את הכרטיסיה.

יקי

ראית שאבא חזר לעשן?

שאל

כן, חשבתי שאולי זה מהמתח..

יקי

ברור שזה מהמתח..

האוטובוס מגיע.

53. חוץ/פנים. אוטובוס. יום

השניים עולים לאוטובוס. יקי מראה את החוגר ונכנס פנימה. הוא מתרחק מעט ונעמד מסתכל לראות איך ילך לשאול עם הניקובים. שאול מוציא את הכרטיסיה ונותן לנהג. הנהג מסתכל על הכרטיסיה, מחפש מקום לניקוב.

נהג

היא גמורה.

יקי שומע את הנהג וחוזר אל שאול. יקי מסתכל על הכרטיסיה ומסמן על המקום.

יקי

למה, יש לך פה.

הנהג מביט עוד פעם. מאחורי שאול מצטברים כבר נוסעים אחרים שמחכים לשלם. הנהג מנקב את הכרטיסיה ומעביר לשאול. שאול לוקח את הכרטיסיה. הם מתקדמים לעומק האוטובוס, מחליפים בניהם מבטים מסופקים מהמזימה שעלתה בהצלחה.

54. חוץ/פנים. אוטובוס. יום

הם עומדים באוטובוס הצפוף. אנשים ממשיכים לעלות נדחקים בהם, השניים כל פעם מסדרים את עצמם מחדש. מתח שורר ביניהם

יקי

זה די חארטה יחסית לצבא

שאול

אז למה אתה מספר שקשה לך ?

יקי

סתם.

שקט משתרר בניהם. הם מתסכלים דרך החלון על הנוף הרץ. יקי מתחיל לדבר שוב.

יקי (ממשיך)

אתה יודע, שמת'י לב שגוני הסתכלה עלי..

שאול

כן, גם אני שמת'י לב.

שאול לוחץ על כפתור העצור. הם מתחילים לפלס לעצמם דרך אל היציאה מהאוטובוס, תוך כדי דבור.

יקי

כן?

שאול

זה היה ממש ברור.

יקי

אין מה לעשות זה משפיע שאתה בצבא..

שאול

לגמרי.

יקי
הייתי צריך להגיד לה איזה משהו.

האוטובוס עוצר בתחנה, פותח את דלתותיו.

שאל (יורד מהאוטובוס)

פאק איט!

יקי (יורד גם הוא)

כן, פאק איט.

55. חוץ. רחוב. יום

זהו רחוב עירוני, ראשי ועקלקל. הרחוב הומה אנשים. שאל ויקי הולכים הנשק כרוך על צווארו של יקי והוא אוחז בו בחוזקה. שאל נראה חיוור, נשימותיו קצרות. .

יקי

ראית איך אבא ואיזיק צחקו בסרט הגרוע הזה
שראינו?

שאל

מה אתה רוצה יקי? הצחיק אותם הסרט.. מה
לעשות.

יקי משתתק מסדר את נשקו על כתפו שוב. השניים נראים שקועים בעולמם. יקי מזיז מבטו לשאל שמצידו מאט את הליכתו. ובלי לאמר מילה, נכנס למבואת חנייה של אחד מבנייני הרחוב ושם מקיא. יקי מתקרב אליו.

יקי

מה קורה?

שאל מרים את עצמו בלי לענות, הוא יורק ואז מביט ביקי כאומר שהכל בסדר. הוא מתחיל בדרכו החוצה מהחנייה חזרה אל הרחוב. יקי שם את ידו על כתפו של שאל כדי לאותת שהוא איתו, שאל ממשיך בדרך כאילו כלום לא קרה.

56. חוץ. שער כניסה תיכון בן גוריון. יום

יקי ושאל עומדים מחוץ לכניסה לתיכון בן גוריון. הם עומדים במרחק מסויים אחד מהשני, אבל יש בניהם קשר עין. יקי נשען על חומת בית הספר, שאל עומד ממש בכניסה. הם מחכים, כפי ששאל חיכה יום לפני. אין בניהם עכשיו דיבורים. צלצול נשמע מבעד לשער. קולות הילדים נשמעים מעט אחריו. יקי ושאל נדרכים. שאל נראה צופה בריכוז בתלמידים שמתחילים לצאת דרך שער. עיניו של יקי ממוקדות בשאל. השער וסביבתו מתמלאים נערים ונערות. הרווח שבין יקי ושאל מתמלא עוד ועוד. הוא מרגיש את מבטו של יקי מביט בו. הילדים ממשיכים לצאת. שאל נראה לחוץ הוא מפחד שהוא יאבד קשר עין עם יקי, בגלל הילדים. יקי מסמן לו 'הישאר עם העיניים ממוקדות'. שאל ממשיך להביט ואז רגע אחר, יוצאת דפנה, הנערה ששאל עקב אחריה יום לפני, הולכת מהר. בחור שנוסע על אופניים מדביק אותה. היא מגבירה את הליכתה אבל הוא נוסע לידה. הוא אומר לה משהו וצוחק היא נעצרת ומחזיקה באופניים, אומרת לו משהו חזרה, הבחור מהנהן לשלילה. היא מוציאה מתיקה שטר של 100 שקל. הבחור יורד מהאופניים ולוקח ממנה את השטר. היא

צוחקת, מבלגנת בחיבה את שיער ראשו של הבחור ומחייכת, ממשיכה בדרכה בעוד הבחור נשאר מאחור. כל הזמן הזה שאול יקני אחריה, עדים לסיטואציה.

57. חוץ. רחוב הבית ספר. יום

השניים ממשיכים לאורך הרחוב. ניתן לראות שדפנה כל הזמן בטווח הראייה שלהם כעת היא לבדה, האי-פוד חוזר לאוזניה, היא עושה זאת כמעט באוטומטיות. השניים מאחוריה במרחק גדול. היא פונה לרחוב הגדול והם ממשיכים אחריה.

58. חוץ. רחוב. יום

דפנה ממשיכה ללכת, היא פורעת את שערה נותנת לו ליפול על צווארה. השניים אחריה, היא נעצרת לרגע, מוציאה מתיקה את הפלפון שלה שמצלצל. היא רואה מי זה על הצג ומחזירה את הפלפון חזרה לתיק בלי לענות. יקני ושאל נותנים לה להתקדם עוד קצת ואז ממשיכים שוב.

59. חוץ. רחוב. יום

דפנה ממשיכה בדרכה כשלפתע היא עושה פנייה לרחוב, שאליו לא פנתה בפעם הקודמת. יקני מסתכל על שאול. הם ממשיכים אחריה.

60. חוץ. רחוב. יום

דפנה ממשיכה במעלה הרחוב, היא מורידה את האיפוד ומכניסה אותו לתיקה. היא נכנסת לאחת מחנויות המכולת ששם. האחים נעצרים. מחכים שתצא. היא יוצאת אחרי זמן מה כשבידיה שקית ניילון. היא ממשיכה ללכת בכיוון שהייתה בו קודם. האחים ממשיכים אחריה.

61. חוץ. רחוב. יום

דפנה מגיעה לעוד צומת ופונה. האחים אחריה. היא מתהלכת עוד רגע ואז נכנסת לאחד הפאסג'ים הקטנים שברחוב.

62. פנים. פאסג'. יום

השניים רואים אותה עולה במדרגות לאחד המבנים הממוקמים מעל הפאסג'. הם מגיעים למדרגות, שבקצה שלהן דלת פלדלת חומה. דפנה כנראה נכנסה פנימה והדלת סגורה. יקני מסתכל על שאול.

63. פנים. פאסג'. יום

יקני ושאל צופים אל הקומה שבפאסג' אליה נכנסה דפנה. על אחד העמודים ישנו שלט בחירות מוניציפליות, המסתיר עוד שלט שעליו כתוב "קרטיק-סיבים לייצוא". שלט הבחירות תלוי באופן ארעי ולכן חושף את השלט הישן יותר, התלוי שם קבע.

יקני

תשאר עם העיניים על הבניין.

שאל (במבט אשם)

לא יודע מה זה המקום הזה...זה לא קרה עוד..

שאל מסתכל על יקני. ליקני מבט רציני, הוא מביט בו חזרה ומהנהן לשלילה כאומר ממשיכים, הוא נכנס לפאסג'. שאול נושם עמוק ומרכז מבטו על הבניין.

64. פנים. פסאג'. יום

מנקודת מבטו של יקי ניתן לראות את דלת הפלדלת החומה שבסוף המדרגות, טרוקה. הוא עולה במדרגות ומתקרב לדלת, מנסה לפתוח אותה אבל היא נעולה. הוא מביט למטה אל עבר הפסאג', בין האנשים הוא רואה את שאול שמתרחק מעט לעבר היציאה לרחוב.

65. חוץ/פנים. פסאג'. יום

שאול מסתכל על חזית הבניין, הוא מרים ראשו אל עבר הקומה שאליה נכנסה דפנה. הוא לא רואה שום התרחשות. בכלל, המקום נראה נטוש. נראה ששאול מבולבל, הוא לא רוצה לעורר חשד. הוא מוציא מהתיק שלו סיגריה ומדליק. הוא משעין את עצמו על הקיר. זוהי שעת צהריים והרבה אנשים ברחוב בסידורים וקניות. הפלפון שלו מצלצל זהו מוטי, אבא שלו. שאול עונה.

מוטי (o.s)

שאולי.. יקי איתך? הוא לא עונה לי בפלפון.

שאול

לא. הוא בטח עם חברים.

מוטי (o.s)

תגיד, מה אתה חושב על סוכני מכוניות?

שאול

סוכני מכוניות, לא יודע, מה אני אמור לחשוב עליהם?

מוטי (o.s)

זה עבודה טובה לא?

שאול

למה הציעו לך?

מוטי (o.s)

זהו שאני דברתי קודם עם יוסי. זוכר את יוסי? הוא אמר שזה תפור עלי. מה אתה אומר, זה תפור עלי לא? יש לי גישה לאנשים..

שאול מרים מבטו לחלון. אין תזוזה.

שאול (o.s)

אבל אתה לא מבין כלום במכוניות..

מוטי (o.s)

תגיד ליקי שידבר איתי כשאתה רואה אותו, אני רוצה להתייעץ איתו וגם להגיד לו שהיום..

יקי יוצא מהפסאג' ושורק לעבר שאול. שאול מזהה את השריקה מייד.

שאול (לטלפון, קוטע את מוטי)

טוב אבא אני חייב לזוז אני אגיד לו שיתקשר אליך אם אני אראה אותו. טוב? יאללה..ביי.

שאול מנתק. הוא קולט את יקי שמתחיל ללכת, הוא מכבה את הסיגריה שלו בנעל ומדביק את יקי. הם הולכים יחדיו, יקי מסמן לשאול, מעבר לאנשים הוא מבחין

בשערה הפזור של דפנה ותיק הגב שלה. האיי-פוד באוזניה, יוצאת החוצה מהפסאג' ופונה אל הרחוב. יקי מקדים תשובה לשאלה ששאל עמד לשאול אותו.

יקי

היא פשוט יצאה.

66. חוץ. רחוב. יום

דפנה חוצה את הכביש והולכת בצד השני. הם אחריה. בהתחלה הם נשארים על הרחוב המקביל אך בשלב מסויים מדביקים אותה. היא חוזרת בכיוון שהגיעה ממנו.

יקי

עם מי דברת?

שאל

אבא, הוא אמר שהוא לא תופס אותך.

יקי

אני לא ממש יכול לענות לו ..

שאל

הוא רצה כאילו להתייעץ איתך על סוכני מכוניות או משהו כזה. הוא דיבר עם יוסי והוא אמר לו שזה תפור עליו.

יקי

מה? מה הוא מבין בזה?

67. חוץ. רחוב. יום

הם מגיעים לאחד הרחובות שבו עקב שאול אחרי דפנה יום לפני. השניים שומרים על כל אמצעי הזהירות והמרחק, כדי שלא תבחין בהם.

68. חוץ. הרחוב הנטוש. יום

דפנה נכנסת אל הרחוב הקטן דרך מעבר צר הנוצר מחומת ענפים שגדלים פרא וגדר בניין. המתנקז לשביל אחד שמוביל אל הרחוב של ביתה. הרחוב, כמו ביום שלפני, מלבד לכמה מכוניות, ריק כולו. השניים נעמדים בכניסה אל המעבר הצר. יקי מוציא מכיסו גרב. שאול מסתכל עליו וניגש לתיק שלו להוציא את שלו. שאול נושם נשימות מהירות, הוא נראה לחוץ. הוא מסתכל על יקי שעומד שם עם הגרב על פניו. יקי לא מבזבז זמן וכמוכה אמוק, ללא אזהרה, רץ לכיוון השביל וחוסם אותו בפני דפנה. היא נבהלת. שאול שעוד לא היה מוכן לכך, מתעשת מהר וחובש את כובע הגרב, מסתיר את פניו. יקי בשלו, הוא מכוון אליה את הרובה ודורך אותו.

יקי

אל תזוזי

דפנה מתחילה לצרוח. היא רצה לאחור ונתקלת בשאול שמגיח מאחוריה וסותם את פיה. היא נושכת את ידו ושאל נאנק מכאב אך לא מוציא הגה, לא עוזב אותה. הם נופלים על האדמה בין המכוניות החונות.

יקי

אם את זזה, אנחנו יורים בך עכשיו. אל תנסי אותנו.

שאל אוחז בדיה, כך שהיא לא יכולה להשתחרר. יקי מרוקן את תכולת התיק של שאל לרצפה ומלביש אותו על ראשה. הם מובילים אותה לצד מסתירים אותה מאחורי המכונית. יקי מתמקם מול פניה של דפנה, מכונן את הרובה אל ראשה. דפנה מתנשפת. נראה שהיא המומה, לא יודעת מה לעשות עם עצמה, התיק שעל ראשה עולה ויורד, עם נשימותיה, נרעד. שאל מוריד את התיק לאט והיא רואה את הקנה מול פניה.

יקי

הדרך היחידה שלך לצאת מזה בחיים, זה להקשיב לכל מה שאני אומר.

שאל מביט בה ומצבה מרתיע אותו, נראה שגם הוא עוד לא היה ממש מוכן. האחים מעמידים את דפנה ומשעינים אותה על הרכב החונה. שאל חוסם את עיניה בפדים לעיניים (סצ' 29) ועליהם מלביש משקפי שמש שחורות גדולות. הם מורידים את כובעי הגרב ונצמדים אליה. יקי אוחז אותה בזרועה, כשהנשק מופנה כלפיה כך שהיא מרגישה אותו, אך כלפי חוץ הוא לא נראה מכונן אליה.

יקי (מתנשף)

אנחנו נתחיל ללכת עכשיו, הרובה יהיה צמוד אלייך ככה שלא במקרה "תשכחי", אני מזהיר אותך, תנועה אחת לא נכונה, מילה לא במקום ואת מתה, ברור?"

היא לא עונה.

יקי (חוזר על עצמו)

ברור?

דפנה מהנהנת לחיוב. האחים מתחילים ללכת עם דפנה, בדרכם חזרה שאל אוסף במהירות את חפציו שנשפכו לרצפה, חזרה לתיק.

69. חוץ. רחוב. יום

השלושה הולכים ברחוב. למרות חזותם והפדים על פניה של דפנה, נראה שאף אחד מהולכי הרגל, לא מתעניין בשלישייה המוזרה, כאילו היו עוד ילדים בני "טיפש-עשרה".

70. פנים/חוץ. אוטובוס. יום

האוטובוס מתמלא בנוסעים, המרוכזים כל אחד בענייניו. יקי שאל ודפנה יושבים במושב המרובע שבאוטובוס. לחץ ניכר על פניהם של שאל ויקי. שאל מסתכל על ידו, עליה סימן של נשיכה ומעט דם הוא מרים מבטו לעבר דפנה שיובת מולו. ראשה כפוף וגופה נראה מצומק. היא נראית מפוחדת אבל מנסה להסתיר זאת. שאל מביט ביקי שיושב בצמוד לדפנה, ויקי בלי להגיד מילה, כאילו הבין מראש, מלטף את דפנה עם הנשק שוב. כמקבע את אימתה. לפתע **גבר רזה** (40) לבוש בז'קט של אבטחה וביד אחת תיק עור וידו השנייה תותבת, נעמד ליד מקום מושבם. הוא מסתכל אל שאל ומצביע על התיק שלו.

גבר (עם מבטא רוסי)

תזיז את זה, אני רוצה לשבת.

שאל מחטט וסוגר את התיק, מנסה איכשהו לעכב את הרגע.

גבר

נו כבר.

שאל לוקח לבסוף את התיק אליו. האיש מתיישב. הוא מניח את התיק על ברכיו ומשלב ידיו. מבטו נתקע ביקי, שיושב מולו. יקי מנסה לברוח מהמבט שלו ומסית מבטו לעבר החלון. הדבר גורם למבטו של האיש לנדוד אחריו אל עבר דפנה. האיש נראה כמבחין בכך שעיניה של דפנה חבושות בפדים ועליהן, משקפי שמש. הוא ממשיך לבהות בה, כתוהה על קנקנה. מבטה המבועת וחסר האוריינטציה מעלה את חשדו. שאל מתערב.

שאל

בת דודה שלנו, עיוורת.

האיש לא נראה מעוניין ממש בהסברו של שאל, ממשיך לבהות בה. שאל מסתכל על יקי. יקי מרגיע אותו במבטו, כאומר לו "המשך כרגיל". שאל מסית את מבטו, כדי להשכיח מעצמו את הלחץ, הוא מביט בידו התותבת של הגבר. לפתע קול צלצול פלפון נשמע. האיש מסתכל על האחים, אבל זה לא הפלפון שלהם. דפנה מזיזה את ראשה לצדדים. הצלצול מפסיק.

יקי

היא גם חירשת.

הגבר נראה חשדן ביותר. הנסיעה ממשיכה. הצלצול של הפלפון מתחיל שוב. יקי קם ממקומו. הוא לוחש משהו לדפנה. אנחנו לא מצליחים לשמוע. היא נראית מהנהנת. שאל קם גם הוא, לוחץ על כפתור העצור. הגברת נדחפת פנימה ומתיישבת מייד במקומו. יקי תופס בידה של דפנה ושאל ביד השניה. השלושה מתקדמים לעבר היציאה, מפלסים את דרכם בין האנשים. צלצול הפלפון עדיין נשמע, מושך את תשומת ליבם של הנוסעים האחרים. שני נוסעים מביטים אחד בשני מעוצבנים מהרעש שהפלפון יוצר.

נוסע (מסנן לעבר יקי)

תענה גולני, מה נסגר איתך?

האוטובוס נעצר בפתאומיות ושאל כמעט מאבד את אחיזה בדפנה. דלת האוטובוס נפתחת והם נפלטים החוצה במהירות האור. דפנה כעלה ברוח, נקרעת אחריהם.

71. חוץ. כביש מהיר. יום

השלושה חוצים כביש מהיר לצד השני. דפנה שעיניה כאמור מכוסות נראית בפניקה. הרעש של המכוניות העוברות מצמית אותה. רגליה אינן נושאות אותה. יקי מרים אותה וכך הם חוצים את הכביש.

72. חוץ. רחוב בפתח תקוה. יום

השלושה מתהלכים ברחוב של הבית שלהם. יד אחת של דפנה בידו של שאל. יקי מחבק את זרועו סביבה כשהנשק כל הזמן מכוון וצמוד אליה. הרחוב מלא בשיכונני רכבת העומדים על עמודים, כך שנוצרים הרבה שבילים אחוריים. ברגע הראשון הם נכנסים לחצר האחורית של אחד הבניינים.

73. חוץ. שביל אחורי. יום

שאל ויקי מובילים את דפנה לאורך השביל. הם עוזרים לה להשען על קיר יקי קושר את ידיה מאחורי הגב. שאל יוצא לבדוק אם השטח נקי. יקי נצמד אליה, סותם את פיה עם ידו. שאל חוזר והם יוצאים.

74. פנים. בניין קופר. יום

יקי ושאל נכנסים לחדר המדרגות. הם תופסים בזרועותיה הקשורות של דפנה ומורידים אותה למקלט. שאל פותח את הדלת הכבדה, הסאונד של הדלת מחריד אותה, היא באה לשחרר צעקה. היא משתתקת, כשיקי מצמיד את הרובה לגבה, מוביל אותה פנימה.

75. פנים. מקלט. יום

יקי ושאל מכניסים אותה למקלט ומצמידים אותה אל הקיר. שאל קושר לדפנה את הפה ואז מושיב אותה על הרצפה ואז מסיר מפניה את משקפי השמש ששמו עליה (בסצ' 68) וקושר על עיניה מכוסי הפדים עוד רצועת בד. דפנה מנסה להבין מה קורה.

דפנה

אל תאנסו אותי..

השניים לא מגיבים. היא נכנסת ללחץ מחוסר ההיענות שלהם.

דפנה

למה אני? אל תאנסו אותי..

שאל ויקי משכיבים אותה על המזרון. הם עוברים לקשור את רגליה.

דפנה

למה אתם עושים לי את זה?

שאל

סתמי ת'פה כבר.

שאל מגיח מאחוריה וקושר את פיה עם חתיכת בד, כדי שלא תוכל לדבר. היא גם כמעט שלא יכולה לזוז בגלל הקשרים. שאל מסתכל על יקי כמבקש אישור להמשיך ויקי מהנהן בחזרה אליו. שאל ניגש אל התיק שלה ומחטט בו. נראה שהוא לא מוצא את מה שהוא צריך. דפנה ממשיכה למלא את החלל בצעקות ותחינות. יקי ניגש אליה ומתחיל לעבור עם ידו על גופה, דפנה מנסה להתנגד, אבל הוא תקיף ונחרץ, המראה שלו מעביר את ידיו עליה, מטריד. דפנה מתכווצת מונעת ממנו לבדוק עליה. שאל קולט את זה. הוא ניגש וביחד הם מתיישבים עליה וכך מיישרים אותה. דפנה נאנקת, פניה נגעלות מהידיים שפולשות לפרטיותה. הרגע הזה נגמר כשיקי מוצא את מבוקשו. הוא מוציא מכיס הג'ינס שלה, את הפלפון שלה. הוא מסתכל עליו. 2 שיחות שלא נענו, הוא בודק. שמות של בנות מופיעות על הצג: ליבי, תהל- חברות שלה ועוד שם של בחור, גיא. הוא נכנס אל זכרון הפלפון ומחפש, "אבא". המספר עולה. יקי מסתכל על שאל. שאל לובש את כיסוי הגרב שלו על ראשו. יקי שם גם את הכיסוי שלו על פניו. שאל מכניס את ידו מתחת לכיסוי ומגרד באפו. יקי מחזיק עכשיו בזרועה של דפנה ומוביל אותה. הוא מעמיד אותה מול הקיר. האחים נראים מתוכננים, כאילו

חשבו כל צעד. יקי מעביר את הפלפון למצב מצלמה. הוא מסתכל על הצג ונראה חושב.

יקי

שתשב.

שאל בא להושיב אותה, אבל דפנה מתיישבת בכוחות עצמה.

יקי

זה יותר טוב, עכשיו תעמוד לידה.

שאל נעמד, מנסה לשוות לעצמו מראה קשוח. אבל משהו בהתנהלות שלו נראה מפוחד.

יקי

תנמיך את עצמך קצת כי אתה נחתך מהראש.

שאל

אז תפתח קצת.

יקי

לא אבל זה טוב ככה.

שאל מנמיך את עצמו. יקי מפעיל את הטיימר ובא ונעמד על ידם, תוקע את הרובה בראשה. הפלפון משמיע צליל צילום. יקי ניגש להסתכל, שאל מצטרף אליו.

יקי

היא עדיין לא נראית סובלת ממש.

שאל ניגש אליה ומפזר לה את השיער. היא שוב מתנגדת.

יקי

לבוא?

שאל

לא הנה.

יקי מסתכל.

יקי

אולי נקרע לה בחולצה?

דפנה (נלחצת)

זאת חולצה של 600 שקל

שאל מנסה לקרוע אבל לא מצליח. יקי מתקרב לעזור קורע את החולצה בידיו. דפנה נראית מעורערת.

יקי

טוב בוא נעשה עוד אחת.

שאל נעמד שוב בפוזיציה. הוא רואה את דפנה שרועה על הקיר. שאל מסדר את הכיסוי גרב על פניו. הוא נראה לא מפוקס.

שאל

רגע שניה, יקי.

יקי שומע את שאול ונחרד. הוא מוריד את הפלפון ומתקרב אל שאול אוחז בידו ולוקח אותו הצידה. בעוד הם מתרחקים מדפנה, יקי מדבר עם שאול.

יקי (מדבר בתקיפות אבל בלחש)
מה אתה קורא בשם שלי, אתה חולה בראש? (פאזזה
מרגיע את עצמו) תתאפס על עצמך..

יקי עוזב את שאול במהירות וחוזר אל עמדת הצילום, מבלי לתת לשאול אפשרות להגיב. שאול נראה נעלב, אך הוא מבליג, בולע רוק ומתקרב חזרה לדפנה. שאול משעין את דפנה בכוח על הקיר. דפנה מנסה שוב להתנגד, אך שאול מפעיל כוח והיא מבינה שאין לה ברירה. יקי מסתכל על הצג הפלפון.

יקי

שים את הרגל כאילו אתה דורך עליה.

שאל

ככה?

יקי

כן. אל תזוז, לחצתי..

יקי ניגש לעמוד לידם. הטיימר מסתיים. התמונה מצולמת.
יקי חוזר לראות את התוצאה.

יקי

נראה לי טוב.

שאל ניגש והם מסתכלים ביחד. שאול מנהן להסכמה.

שאל

כן זאת לוקחת.

יקי לא מבזבז זמן הוא ממען את התמונה למספר השמור תחת "אבא" ומוסיף את הטקסט "אם אתה רוצה את הבת שלך חיה תשלם 152 אלף דולר." הוא כותב את הטקסט במהירות.

שאל

איזה גרסה אתה משתמש?

יקי

של ה'חיה'. זה הכי קצר.

שאל

אבל..

יקי

מה? זה לא טוב?

שאל

לא יודע.

יקי מסתכל על שאול. שאול לא מגיב. יקי מחכה עוד רגע, אבל שתיקתו של שאול מספיקה לו. הוא לוחץ 'Send' ושולח את ההודעה. שאול ויקי מסתכלים על הצג כשההודעה נשלחת. אישור מגיעה שההודעה נשלחה. האחים מסתכלים אחד על השני, נראה שהם מבינים שאין דרך חזרה. יקי מסמן לשאול והם מתקדמים לכיוון דלת היציאה מהמקלט. דפנה שומעת את הדלת נפתחת ומבינה שהם עומדים לצאת. היא מתחילה להשתולל ולרקוע ברגליה באימה. יקי מתקרב אליה, כדי להשתיק אותה. מההשתוללות שלה, הוא מקבל מכה מהפנים שלה. שאול רואה את זה והתסכול משתחרר ממנו, הוא ניגש אליה מטיח אותה על הרצפה. היא משתתקת, רועדת כולה.

76. פנים. חדר מדרגות. יום

יקי סוגר את הדלת ושואל נועל את המקלט. הוא מוציא את המנעול החדש שלקח מעבודתו, מוציא אותו מאריזתו ונועל.

שואל

נראה לי בסדר.

יקי מהנהן, מרים את הרובה ומסדר אותו על כתפו. הם עולים במדרגות. לפתע נשמע קול רעש חזק של כדור הניטח בקיר, מגיעים מקומת הכניסה. שאול המתנשף קורע מיקי את הנשק והולך לטפל בזה.

שואל (באדרנלין)
כמה פעמים אמרו לכם לא לשחק בכניסה?

77. פנים.קומת הכניסה לבניין. יום

שואל מגיח אל הלובי ומכוון את הנשק לעבר הילדים באקספריסביות מכוונת. הילדים נבהלים ומתחילים לצרוח. ההיסטירה דווקא מצחיקה את שאול

שואל

עופו מפה או שאני יורה עליכם.

הילדים בורחים ומתפזרים לכל עבר. שאול עושה קולות של רובה שכביכול "מרסס" את הילדים. הוא צוחק.

78. פנים. בית קופר. יום

יקי ושואל נכנסים לבית באקסטזה. הם סוגרים את הדלת. נראה שהם עלו הביתה במהירות, הם מתנשפים. יקי ושואל ניגשים למטבח. הם מסתכלים אחד על השני, ממדרים את נשימתם. שאול מסתכל עליו במבט תוהה, נראה שהוא לא יודע מה לחשוב. יקי תופס את שאול לפתע ומחבק אותו. שאול מחבק חזרה. זהו חיבוק חזק, אוהב.

יקי

זה הולך הא..

שואל

כן.

יקי

יהיה בסדר.. יהיה בסדר.

הם עומדים ככה עוד מספר רגעים, מחובקים. נתמכים אחד בשני. לפתע יקי מתחיל ללחוץ על כתפו של שאול. שאול מתחיל להאנק מכאבים.

שאול

די, יקי, נו די עם זה..

יקי צוחק. שאול ממשיך לגנוח. מנסה להשתחרר מהאחיזה של יקי. אבל יקי ממשיך ללחוץ. רגע אחרי יקי עוזב את כתפו של שאול. שאול מלטף את הכתף הכואבת.

שאול

יא דפוק, אמרת שאתה מפסיק עם זה כבר.

יקי צוחק, משחרר את כל הלחץ החוצה.

שאול (מסנן לעבר יקי)

איזה זין..

שאול ניגש למקרר ומוציא משם בקבוק קולה משומש שמלא במים קרים, הוא שותה מהבקבוק. שאול מעביר ליקי. יקי שותה שלוק גדול ואז מתקרב כדי להחזיר את הבקבוק למקרר. הפעולה מזכירה לו משהו.

יקי

פאק הבטחתי לאימא שאני אלך לשופרסל, מה השעה?

יקי מסתכל על הפלפון של דפנה.

יקי (תוך כדי הליכה החוצה)

חייבים לטוס לשם לפני שהוא נסגר..

79. חוץ. רחוב. יום

השניים רצים במהירות לכיוון השופר סל.

שאול

שלח שוב.. אולי זה לא עבר..

80. פנים. שופרסל (סופר של מרגלית). יום

השופרסל מלא בלקוחות שמנסים לסיים את הקניות שלהם לסופשבוע. יש תור ענק. יקי מושך את שאול לכיוון דלפק שבו יושבת מרגלית. יש לחץ על הדלפק שלה היא עסוקה בעבודה אבל מבחינה בהם, קוראת להם.

מרגלית

הארגזים לאמא שמה..

היא מסמנת להם על ארגזים שעומדים בצד, ליד המאבטח. יקי מסתכל על שאול, כלא מבין, הם ניגשים ומעמיסים את המצרכים עליהם. המאבטח מביט בהם.

מרגלית (צועקת)

זה בסדר הם הילדים של פאולה

המאבטח לא עונה, מקבל את הדין. הם נעמדים, עמוסים בשקיות וקרטונים. מרגלית מבקשת שניה מהלקוחה שלידה, קמה שוב ממקומה וצועקת.

מרגלית

אהה שאול, היא אמרה שתקחו גם קופסא של קולות.

יקי מסתכל על שאול כלא מבין. שאול מהנהן לכיוונה של מרגלית והולך לכיוון הדלת שם עומדים אריזות של בקבוקי קולה. שאול מנסה להעמיס עליו את הבקבוקים.

יקי

אולי נפרק את זה וכל אחד יקח בשקית שלו כמה..

המאבטח רואה שקשה להם, לכן הוא מלביש על ידו של שאול את הארגז. שאול מסתכל על יקי. יקי מרים את ראשו.

יקי

טוב כנראה שנעשה החלפות באמצע.

שאול (צועק למרגלית)

תודה מרגלית

יקי (צועק למרגלית)

פשוט ללכת?

מרגלית

כן לכו, לכו, אני רושמת לאימא (ליקי) ומזל טוב על הגיוס, שמעתי שאתה בקרבי.

81. חוץ. רחוב. יום

הם הולכים עם כל המצרכים עליהם, שמעוותים את גופם ממש.

יקי

כבר עבר יותר מדי זמן. איך הוא לא מגיב ...

שאול

יכול להיות שהוא לא הבין מה הוא רואה.. דברנו על זה שזה יכול לקרות. קח ת'קולות האלה ממני.

יקי לוקח ממנו את הארגז. מעמיס על עצמו.

יקי

טוב אז נתקשר כשנחזור.

הם ממשיכים ללכת לכיוון הבית.

82. חוץ. כניסה לבניין. יום

בתקריב אנחנו רואים חפיסת סיגריות "טיים". הידיים פותחות אותה ושולפות סיגרית אחת מתוכה. המצלמה עולה אל פניו של מוטי. הוא שם את הסיגרית בפיו. את הקופסא הוא מכניס לארון החשמל, מחביא אותה מאחורי המדדים וסוגר את דלת הארון. הוא מדליק את הסיגרית. הוא מעשן באדיקות, מנסה להנות מהרגע, אך נראה שהוא מלא במחשבות, פניו חיוורות ומעט מיוזעות. מוטי לוקח עוד שאכטה כשהוא

רואה את יקי ושאלו נכנסים עם המצרכים לבניין. נראה שהאחים לא מרוצים מנוכחותו. מוטי זורק את הסיגריה במהירות על הרצפה, אבל לא מכבה אותה. הוא רץ מייד לקראתם. האחים נראים מהוססים, הם לא חשבו שיתקלו בו.

מוטי

הי..בואו אני אעזור לכם.

הוא לוקח כמה שקיות משאול, ניגש ליקי.

יקי

זה בסדר אבא, אני מסתדר. מה זה עוד פעם עשנת?

מוטי (מתעלם מהשאלה)

התקשרתי אליך קודם, השארתי הודעה.

הם מתקדמים לכניסה לבניין.

יקי

כן ראיתי, שאול גם אמר לי. רציתי להתקשר

מוטי

ולמה לא התקשרת?

83. פנים. חדר מדרגות. יום

נכנסים לחדר המדרגות, הם מתחילים לעלות במדרגות בעוד הם סוחבים את המצרכים.. יקי מזיז ראשו בחטף לכיוון המקלט. השיחה נמשכת.

יקי

היו לי בלגנים ואז לא הספקתי בגלל כל הסידורים

בבית..

מוטי (בטון מתנצל)

לא חשוב רציתי להתייעץ איתך על משהו וגם להזכיר

לך על הגלח

יקי מהנהן. צלצול של פלפון נשמע. יקי מניח ישר את המצרכים ונדרך. שאול מביט בו

בציפיה. יקי מוציא את הפלפון של דפנה. הצלצול לא ממנו.

הצלצול ממשיך. מוטי ממשיך להתקדם במעלה המדרגות.

מוטי

אהה זה שלי, אני אף פעם לא זוכר את הצלצול הזה,

שאול אמרת שתחליף לי אותו..

שאול

אני אחליף, אתה רוצה לענות?

מוטי (עם השקיות בידיים)

לא, לא נורא, אני אענה אח"כ.

שאול

בוא אני אוציא לך את הפלפון..

מוטי (עצבני)
עזוב, לא צריך תכף זה יפסק, לא צריך..
שאל מתקרב למוטי מכניס את ידו לכיס מכנסיו של מוטי.

מוטי
עזוב בחייך..
שאל מוציא את הפלפון מכיסו של מוטי ונותן לו אותו.

שאל
קח הנה
מוטי
לא צריך, יאללה. (עונה) הי יוסי. שלום, אה..
מוטי מזיז מבטו לעבר האחים ומגביר את קצב עלייתו.

מוטי (ממשיך לפלפון)
כן, תודה שחזרת אלי. כן, כן. (משתתק לרגע) בסדר.
לא, תודה. אני מבין, אני מבין. מבין לגמרי תודה לך
בכל אופן. אל תדאג, הכל לטובה. ביי.
מוטי מנתק. ממשיך לעלות יקי ושאל מחליפים מבטים נוכח השיחה הלא ברורה.

יקי
מה זה כל הדברים, האלה מתי בדיוק נאכל את כל
זה?

מוטי
לא זה בגלל שאימא הזמינה את כל ה'משפוחה'
להיום.. לכבוד זה שהתגייסת..

שאל (עונה במקום יקי)
מה? אימא לא אמרה לי כלום..

מוטי
היא כנראה לא רצתה לספר לך כי היא חשבה
שתהרוס את ההפתעה.. אל תגידו לה שאמרת
מוטי ממשיך לעלות במדרגות. שאל מסתכל על יקי במבט המום.

84. פנים. מטבח- בית קופר. יום
כל השקיות במטבח. שאל פתח את דלת המקרר לרווחה ומתחיל לפרק את
המצרכים מהקרטונים והשקיות ושם במקרר. מוטי נראה מחפש משהו בנוירוטיות,
בתוך הארגזים והשקיות. יקי פשוט עומד שם.

מוטי

ראיתם אולי את הגבינה שלי? היא עוד פעם שכחה..
(חצי לעצמו) כל כך הרבה קניות ודווקא את הגבינה
היא שכחה, בקשתי ממנה.

יקי מסתכל על אביו, מהנהן עם ראשו לשלילה. מוטי מפשפש עוד קצת בשקיות.

יקי (למוטי)

מה אתה לחוץ על זה עכשיו?

מוטי (מתפרץ על יקי)

תסתום כבר את הפה שלך.

לפתע נשמע רעש מכיוון המקרר, המדף לא עמד בעומס ונשבר. הירקות מתפזרים על הרצפה. מוטי קולט מה קורה ומתחיל לאסוף את הירקות, שאול עוזר לו. אנחנו רק שומעים את הסאונד שלהם אוספים את הדברים ב o.s ומנסים לסדר מחדש את המצרכים במקרר. המצלמה על יקי שמסתכל עליהם נטוע במקומו. מוטי מתעצבן.

מוטי (o.s ליקי)

תזיז את עצמך מה נתקעת שם.

יקי מתעשת ומצטרף אליהם. מתכופף להרים את הירקות. מוטי ממשיך לאסוף בעוד הוא מסתכל על יקי.

מוטי (ממשיך)

מה יש לך היום?

יקי

מה?

מוטי לא מגיב, כבר במקום אחר. יקי מביט בו בתסכול.

85. פנים. חדר מדרגות. יום

האחים יורדים במדרגות במהירות.

יקי

נשבר לי ממנו.

שאל

עזוב אותו יקי.

86. חוץ. חניון. יום

שדרת השיכונים בו גרים האחים, בנויה כך שבמרכזה נוצר שטח ריבועי המשמש לחנייה. השניים התמקמו מאחורי רכב מסחרי גדול. שאול מניח בצד את המדף השבור מהמקרר ומסתכל מסביב לבדוק שאין מישהו ששומע אותם, או שהם מושכים תשומת לב. יקי מושיב אותו, סימני לחץ ניכרים עליו. שאול מתיישב, יקי מתקשר. שאול בודק את השטח כל הזמן. צליל חיוג נשמע שאול מתחיל לספור את השניות העוברות בקול נמוך, כשהוא משתמש בידו. עדיין נשמע צליל חיוג ולאחריו קול של איש מבוגר. זוהי מזכירה אלקטרונית.

מזכירה אלקטרונית
" הגעתם לפלפון של עקיבא אדלמן, אני לא זמין
כרגע, השאירו הודעה או צרו קשר עם תמי המזכירה
שלי בטלפון....."

שאל ממשיך לספור, הוא הגיע ל 9. יקי מנתק. שאל מסתכל עליו כלא מבין נותן ליקי
דחיפה קלה.

שאל
למה ניתקת אני רק ב 9?

יקי
זה מזכירה. זה לא רציני, חייבים לדבר איתו ישירות.

שאל נראה מתוסכל. הם זזים משם.

87. פנים. מקלט. יום

דפנה שכובה על הרצפה, נשענת בגבה על הקיר. היא רועדת. שאל מחזיק לה את
הרגליים. יקי מתיישב על ידה בזהב בה.

יקי
אני רוצה להוריד לך את הבד מהפה, אבל אני צריך
להיות בטוח שלא תצעקי. את כבר הבנת שאני מתכוון
למה שאני אומר..

דפנה מהנהנת בראשה לחיוב. שאל ניגש לתיק של דפנה, שזרוק על הרצפה.
יקי מתיר את הקשר ומוריד את החוסם. היא משתעלת ולאחר מכן משתתקת,
מסדירה את נשימתה. יקי ושאל מסתכלים עליה כאילו היא תוכנית בטלוויזיה. עיניהם
סקרניות, חוששות. אחרי רגע ארוך דפנה מגיבה אליהם.

דפנה
אתם ערבים?

יקי נראה נעלב.

שאל
אימא שלך ערביה.

יקי מטיח את דפנה ברצפה.

יקי
תקשיבי לי טוב דפנה..

פניה של דפנה מתמתחות כשהיא שומעת את שמה נאמר ע"י יקי היא נרעדת בידיו,
היסטרית. קצב נשימתה מתגבר. יקי לא מגיב אליה רק ממשיך לדבר ומרים את קולו
כדי להתגבר על ההפרעות של דפנה.

יקי (ממשיך)
אני הולך להתקשר לבית שלך, (הוא מרים את דפנה
חזרה) אני שם את הפלפון על רמקול. ברגע שיענו
את תבקשי את אבא שלך ואת תגידי לו שאת נחטפת
(דפנה בוכה ונאבקת) ושאם שהוא לא ישלם כופר של
מאה חמישים ושתיים אלף דולר, הוא יכול לשכוח
מהבת שלו.

דפנה מתחילה לבכות ברגע שהיא שומעת את זה.
יקי נראה שהוא כבר לא יודע איך להתמודד עם זה. דפנה לא מפסיקה. לא יכולה
להפסיק. יקי מסתכל עליה במבט אבוד. הוא בא לקשור את החוסם על הפה שלה
שוב, ההבנה הזאת מפסיקה את הבכי שלה. יקי נותן לה עוד רגע להתעשת. שאול
מחפש את מספר הבית של דפנה בפלאפון שלה.

יקי

את מוכנה?

שאול מחפש בפלאפון של דפנה את מספר הבית שלה.

דפנה

כן.

שאול מוצא בספר טלפונים בפלאפון שלה את המספר הרשום תחת "בית". הוא מחייג
ושם את הפלפון על רמקול. הוא מניח את הפלפון ליד דפנה. הפלפון מצלצל עד
שנשמעת הודעה אלקטרונית. בהודעה נשמע קול נשי וכל פעם שהוא מכריז על שם
של אחד מבני המשפחה, הוא נאמר על ידי אותו בן המשפחה.

מזכירה אלקטרונית

שלום הגעתם לבית משפחת אדלמן, עקיבא, גילה
ויוסף, אפרת, דפנה ובני. אנחנו לא יכולים לענות
כרגע, נשמח אם תשאירו הודעה..

כולם אומרים את המשפט האחרון יחדיו. שאול מנתק לפני הבי.פ. דפנה, שעיניה
מוסתרות, לא מבינה מה קורה וממשיכה.

דפנה

אימא, אבא זו דפנה, חטפו אותי, אני לא יודעת מה
לעשות, הם רוצים כס...

שאול (עוצר אותה)

סתמי ניתקנו.

דפנה משתתקת. שאול מסתכל על יקי, מבטו מלחיץ. יקי כמעט מאבד את זה. יקי
מטיח את דפנה ברצפה ונעמד.

יקי

מה הקטע שלכם במשפחה הזאת, אתם לא עונים
לטלפון?

דפנה מקימה את עצמה מעט, נשענת עם כתפה על הקיר.

דפנה

מה השעה?

שאל (מתעצבן)

מה אמרת?

דפנה

מה השעה?

שאל

נראה לי שעוד לא קלטת את המצב שאת נמצאת בו,
אנחנו שואלים פה את השאלות.

שאל חוסם לה את הפה שוב בעזרת הבד. שאל מסתכל עליה, פניה מתחננות
לרחמים.

דפנה

לא בבקשה לא, זה חונק אותי

שאל רועד לרגע עם הבד, הוא איבד את התקיפות שאחזה בו קודם. שאל עושה
זאת בכל מקרה, קושר על פיה את החוסם, על אף קולות הנשימה החנוקה שמתלווים
לכך. הקשירה קשה עליו, נראה שזה גורם לו סבל רב. ידיו רועדות עכשיו לחלוטין
ונראה שהוא לא שולט בזה. הוא מנסה להמשיך את הפעולה אבל לא מצליח. יקי
לוקח ממנו את הבד וקושר אותו חזק לפיה ואז לוקח את שאל לצד, הרחק ממנה.
הוא מסתכל עליו, שאל חיוור. יקי מנסה להראות לאחיו מקצוען. שהוא בטוח בעצמו.
הוא עוטה על עצמו מבט של שחקני פשע אמריקאים. יקי מתחיל לדבר אל שאל
באנגלית.

יקי

There is nothing we can do, we knew it all
along. That's the fucking buisnes. Think on
!why we are doing this

שאל מיסיר אליו את מבטו. יקי עכשיו עובר ללחישה אל שאל (עדיין באנגלית)

יקי

Say it, this is for the 152 thousand, She is
..nothing, She's a fucking bitch

שאל מחייך, נראה שהשילוב בין האנגלית המגומגמת של אחיו והרצינות התהומית
דווקא מצחיקים אותו יותר מהכל.

יקי

Say it I tell you.. this is for the 152 thousand,
..She is nothing, She's a fucking bitch

שאל מנסה לתפוס את עצמו. יקי סוטר לו. שאל נקרע מצחוק.

יקי

?Should I say it again

יקי סוטר לשאל שוב. הפעם זה ממש כואב. שאל מסתכל עליו.

יקי

!Say it

יקי בא לתת לשאול עוד סטירה, הפעם שאול מתחמק. שובר את הרצף.

שאול

She's a fucking bitch

שאול נראה מעודד מכך שברח מהסטירה. יקי מחייך לעבר שאול, משועשע גם הוא. יקי מסית מבטו לעבר דפנה. היא שוכבת על המזרון מתנשפת.

88. פנים. חדר האחים. יום

יקי ושאול בחדר. השניים מסתכלים אחד על השני. יקי מסובב את ראשו לצד, לשחרר את הצוואר שלו. קליק נשמע. יקי מתחיל להוריד את המדים שלו. הוא שם על עצמו חולצת טריקו מהארון (עוד חולצת יחצ"נות של סרט אמריקאי) וג'ינס. שאול ניגש ומרים מהרצפה את המדים שיקי זרק. הוא מחליט למדוד אותם. יקי צוחק.

יקי

בואנה אנחנו יכולים לעשות שבוע שבוע ככה..

הפלפון של דפנה מתחיל לצלצל פתאום. השניים נדרכים. הם לוקחים את הפלפון ומסתכלים - "מספר חסום".

שאול

זה בטח הוא.

קי

יכול להיות שגם לא, אל תענה.

יקי לוקח את הטלפון אליו מתלבט מה לעשות אם לענות או לא.

שאול

אנחנו מפספסים אותו עכשיו.

הפלפון מפסיק לצלצל.

יקי

בוא, נרד למטה.

89. פנים. סלון. יום

השניים יוצאים לסלון. מוטי עסוק בלפתוח את השולחן לארוחה. הוא פונה לשאול

מוטי

יקי בוא תעזור לי רגע עם השולחן.

שאול מסתכל על יקי כתוהה אם להגיב לטעות הזיהוי.

מוטי (ממשיך)

אולי נעשה את הגלח? לפני שהם באים, מה אתה אומר?

יקי עונה.

יקי

אנחנו ממהרים אבא. נעשה את זה מחר כבר לא?
מוטי קולט שהוא פנה אל שאול אך בוחר גם הוא להתעלם מהבילבול.

מוטי

אה.. טוב איך שאתה רוצה. אבל חבל לא.. שתראה
טוב בארוחה.

יקי מהנהן לחיוב. מוטי עוזב את השולחן שם את ידו על כתפו של יקי וחיוך מפוייס על פניו. הוא יוצא מהסלון אל חדר האמבטיה. שאול ויקי עומדים ומסתכלים אחד על השני. אין להם מה להגיד, שניהם יודעים, אסור לאכזב את אבא.

90. פנים. חדר אמבטיה. יום

יקי יושב על אדן האמבט כשמגבות עליו. שלושתם ללא חולצות כדי שהשיערות לא יתפסו על הבגדים. שאול מסתכל איך מוטי מוריד את קצוות השיער שעל ראשו של יקי בעזרת המכונה. מוטי נראה משועשע.

מוטי

אתם נפלתם אתם, קבלתם את השיער הדחוס
מהמשפחה של אימא שלכם, דוקר כמו קיפוד.

יקי (צוחק)

כל פעם שאתה תעשה לי גלח אתה תגיד את זה? מה
נסגר?

מוטי מחטיף לו.

מוטי

אל תזוז. משמעת ברזל.

שאול צוחק.

יקי

תראה איך הוא צוחק זה.. גם כן אח, (משחרר צעקה)
אבא תזהר עם זה, מה קורה לך?

מוטי (מרים את המכונה)

אמרתי לך לא לזוז נכון..

שאול צוחק שוב. יקי זורק עליו מגבת.

91. פנים. סלון. יום

האינטרקום מצלצל, שאול יוצא אל הסלון ולוחץ על כפתור האינטרקום שעל הדלת.
ראשו גם מגולח, בעוד הוא מכפתר את חולצת המדים.

שאול (קורא לו)

יקי

רגע אחר כך יוצא יקי, מגולח ראש, פניו רטובות מהאמבטיה בעוד הוא לובש את החולצה שלו במהירות. כמעט בלתי אפשרי להגיד מי זה מי. פאולה נכנסת בסערה. היא על קוצים, היא מסתכלת על הבנים שלה ונראה שהיא דווקא מבינה..

פאולה (לשאול)

שאול תוריד את המדים, מספיק לי בן אחד בצבא ותתחילו להתארגן כי עוד שעה הם פה

מוטי יוצא גם הוא מהאמבטיה.

שאול

אבל בדיוק רצינו לצאת לרגע.

פאולה

למה, בשביל מה?

שאול

סתם להראות משהו לניסים לשניה..

פאולה

מה עכשיו ניסים?

מוטי

תני להם פאולה, הם אמרו שהם כבר חוזרים.

פאולה (משתיקה אותו)

מוטי אל תתערב.

יקי (בעוד הוא מתקרב אל שאול)

אם היית אומרת לנו מראש אז לא היינו קובעים איתו.

שאול

אימא אנחנו יורדים לחמש דקות. ביי.

92. פנים. חדר מדרגות. יום

השניים יורדים במדרגות, שאול עדין במדים של יקי, בידיו של יקי הנשק. משפחה שכנה עולה מולם. הם נעצרים נותנים למשפחה לעלות. הגבר מבחין בשאול מגולח ראש ומתבלבל בו ליקי.

גבר

יקי מה נשמע? טוב לראות אותך..אז איפה אתה בסוף?

שאול (עונה כיקי)

גולני.

יקי ושאול ממשיכים לרדת, לא מתעכבים ברגע המבין.

הגבר (מרוצה)

פשש סחטין עליך.

הגבר מסתכל על הבן הקטן שלו, נורי (11).

גבר

שמעת נורי, יקי בגולני.

נורי

זה שאול.

93. פנים. מקלט. יום

האחים נכנסים למקלט. דפנה לא נמצאת במקום שהיא הייתה. השניים בלחץ היסטרי. הם מחפשים אחריה ולבסוף מוצאים אותה, עדיין קשורה והחוסם עדין על עיניה. היא ישובה ליד צינור ברזל חשוף ומנסה לקרוע את הקשר בין ידיה. האחים תופסים אותה, רגליה משוחררות מהקשרים והיא בועטת לכל עבר. האחים מנסים לתפוס אותה אבל דפנה מחזירה "פייט", לוקח זמן להשתלט עליה, היא לא מוותרת. הברך של דפנה נכנסת בפניו של יקי. הוא משחרר לרגע את אחיזתו בה, נאנק מהכאב, משפשף את אפו. יקי מתעשת וחוזר להחזיק בדפנה, בעוד היא מתפרעת. שאול עוזר לו.

דפנה (דרך החוסם)

תשחררו אותי..

יקי מתעשת וחוזר אל שאול, השניים מפילים אותה בכוח על הרצפה. שאול מחזיק אותה ויקי מועך את פניה על הרצפה באלימות. דפנה מנסה להתנגד.

דפנה (דרך החוסם)

מזדיינים..

יקי ממשיך ללחוץ על פניה עצבני ומופתע, היא צועקת מכאב. יקי לוקח את הנשק ומצמיד אותו ללחיה בחוזקה, מה שעוצר את צעקותיה. דפנה מוותרת ומפסיקה להפעיל כוח. היא עתה שוכבת על הרצפה, לא זזה כשהרובה עדין מועך את לחיה. יקי מרים את ידו מפניה.

יקי

על המשחק המטומטם הזה את הולכת לשלם...

דפנה לא מגיבה. שאול לוקח חבל וקושר את ידיה ורגליה חזק. היא נאנקת מהכאב. יקי מתנשף מגרד את פדחתו המגולחת. הפלפון מצלצל, השניים נדרכים, אבל זה הפלפון של שאול. שאול מראה את הפלפון ליקי. "אמא" מופיע על הצג. הם באים לקום, הפלפון מצלצל כל הזמן אבל שאול לא עונה. נראה שהם לא יודעים מה לעשות, איך להשאיר אותה ככה.

דפנה (דרך החוסם)

בבקשה לא.. אני לא רוצה..אני מצטערת..

השניים מתחילים לזוז לכיוון היציאה. דפנה שומעת את צעדיהם ונכנסת שוב לפאניקה. היא מנסה להתנגד, נראה שכל כוחה יצא ממנה. היא צועקת.

דפנה (צועקת דרך החוסם)

לא! אל תשאירו אותי פה..

יקי מסתכל סביבו חושש שישמעו אותה. שאול מגיע אליה ומהדק עוד חולצה על פניה. מכהה כל רחש שיוצא ממנה. היא מחרחרת דרך הבד. נראה שהקשר ממש מפריע לה לנשום, נשמע שהיא נחנקת. שאול מכבה את האור, חושך מוחלט. קול דלת המקלט ננעלת על בריחיה נשמע.

94. פנים. חדר מדרגות. לילה

הם עולים במדרגות. שאול נראה בחרדה. יקי גם, אבל הוא יותר טוב בלהסתיר את זה משאול.

שאול

אני חוזר רגע לשחרר לה קצת..

יקי

עזוב, היא בסדר, נרד עוד מעט.

שאול

היא בקושי נושמת..

יקי מתעלם מגביר את קצב עלייתו, שאול בוחר להקשיב לאחיו. הוא ממשיך אחרי יקי, מדביק אותו.

95. פנים. סלון. לילה

ארוחת הערב בעיצומה. כולם ישובים לשולחן, אחותה הקטנה של פאולה, **אסתי** (35), בעלה **אלי** (37) ובתם **נסלי** (6) וכן סבא של יקי ושאול, אבא של פאולה, **שלום** (77). שאול יושב ליד יקי לבושים בגדים חגיגיים, מולם אסתי ואלי. בצידי השולחן מוטי ושלום. נסלי יושבת ליד אסתי ופאולה ליד מוטי. אנחנו ממוקדים בשאול ויקי. שאול מנקר משלו. יקי אוכל, ברקע המשפחה מנהלת שיחה. בעיקר מוטי, שלום ואלי מדברים. מוטי לבש על עצמו את תפקיד המארח, הוא נראה במצב רוח דברני.

מוטי(o.s)

אני מאמין שתהיה לזה השפעה. זה הכיוון שהעולם הולך אליו. מי שישקיע שם ירוויח.

אלי(o.s)

מוטי אתה שומע את עצמך בכלל. מכוניות חשמליות, זה מדע בדיוני. אני אומר לך שמי שאוכל את הלוקשים האלה, של הפנטזיונר הזה, שי..

אסתי(o.s)

שי אגסי

אלי(o.s)

שי אגסי, ישלם על זה אחר כך..

ברגע זה שאול מבחין שמאפו של יקי מתחיל לנזול דם. שאול מסמן ליקי. יקי קולט ומהר קם לעבר השירותים מחזיק באפו. פאולה מסתכלת עליו בעוד הוא הולך, גם אסתי קולטת את מצבו של יקי. פאולה מעבירה את מבטה אל שאול שמרים את גבתו כלא יודע.

שלום (o.s)
אין לזה תכלית. זה קשקוש בלי כיסוי. הוא יקח את כולם
איתו למטה..

מוטי (o.s)
תחשבו על זה, זה רק מתבקש, אין דלק, הכל אצל
הערבים. זה עניין של כמה שנים, לא יותר.. כמה
שנים.. תזכרו מה שאמרת.

מוטי מביט לכיוונו של שלום כמנסה לרצות אותו. יקי חוזר מהשירותים ומתיישב
במקומו. פאולה מביטה בו, יקי קולט אבל מתעלם.

שלום
לא הכל עוד אצל הערבים לא צריך להגזים..
אלי מהנהן לחיוב לדבריו של שלום.
שאל המתוח מניח את הפלפון של דפנה על השולחן, ליד המזלג. הפלפון נראה כמו
חלק אינרנטי מהסכו"ם.

אסתי (o.s)
פאולה איך עשית את העוף הזה?

פאולה (o.s)
זה אותו דבר.. אה הוספתי קצת דבש.

אסתי (o.s)
זהו מרגישים..

נסלי יורדת מתחת לשולחן.

מוטי
יקי תעביר את הפיירקס.
יקי שנראה שקוע בעצמו, לא שומע את מוטי.

מוטי
יקי אתה יכול להעביר את הפיירקס.
שאל מעביר את הפיירקס למוטי במקום יקי. מוטי מוזג לצלחת עוד מהעוף.

מוטי
איזה יופי (לעצמו) אני רוצה להגיד פה לפני כולכם שאני
מברך אותך פאולה על כל הבישולים שאת עושה לנו
ועל איך שאת מחזיקה את הבית הזה.. שאלוהים יברך
אותך ושתהיי בריאה בשביל כולנו, אמן.

פאולה (מופתעת)
מוטי?

מוטי
מה? מה יש? אי אפשר לפרגן קצת לאשתי

פאולה לא מגיבה, נראית מעט נבוכה. אלי מהנהן עם פה מלא. אסתי מחייכת. מוטי מניח את הפיירקס על קצה השולחן לידו.

פאולה

מוטי זה יפול ככה.

מוטי

לא זה בסדר, זה יציב.

שתיקה משתררת. כל אחד בצלחתו.

פאולה (לשלום)

אבא איך העוף?

שלום

תהיי לי בריאה, טעם כמו של העוף של אימא שלך.

יד קטנה ומאוגרפת יוצאת לפתע בין רגליו של יקי. היד נפתחת לרווחה. יקי נראה חושב ואז מוציא מכיסו עשר אגורות ושם ביד. היד נסגרת ויורדת למטה. שאול שרואה את ההתרחשות מחייך.

אסתי (אל נסלי, מתחת לשולחן)

נסלי ממי, אולי תעלי אלינו לאכול?

היד יוצאת שוב ונפתחת. יקי מצחקק לעצמו, לוקח חתיכת תפוח אדמה מבושל ושם ביד. היד יורדת. לאחר רגע היד עולה שוב, היא נפתחת ובפנים מונח עדיין התפוח אדמה. יקי לוקח אותו בעזרת המזלג ושם בצלחת. הוא שם לב שבתפוח תקוע מטבע עשר אגורות. (נסלי הידקה את המטבע לתפוח) שאול מסתכל על התפוח אדמה שבצלחת של יקי. יקי מביט שוב בפלפון של דפנה המונח על השולחן. יקי מסמן לשאול עם הראש ושואל לוקח את הפלפון ומחזיר אותו לכיס מכנסיו.

פאולה

טוב אז התכנסנו כאן היום לכבוד החייל שלנו..

לפתע שאול משחרר נהמה, שקוטעת את דבריה של פאולה.

שאול

היי...

נסלי מרימה את עצמה מיד ממתחת לשולחן ומתיישבת על כסאה שליד אסתי כשהיא מצחקקת עם השלל שבידה, הפלפון של דפנה. יקי ושאול נלחצים. שאול בא לקחת את זה ממנה במהירות.

פאולה

שאול מה נכנס בך.

שאול

היא לקחה לי את הפלפון..

פאולה

תגיד אתה בן ארבע?

נסלי צוחקת.

אסתי

נסלי זה לא יפה, תחזירי לשאול את הפלפון שלו.

נסלי מרימה את כתפיה לשלילה. אסתי ופאולה מחליפות ביניהן מבטים.

שאול (בנימוס)

נסלי אפשר את הפלפון שלי בבקשה?

פאולה

תעזוב אותה שאול..מה זה משנה לך?

שאול

אבל..

אסתי

אכפת לך שאול? זה ישאיר אותה איתנו עוד קצת..

שאול מסתכל על יקי. יקי לא מגיב, נראה שאין מה לעשות. יקי עובר להסתכל על מוטי. מוטי אוכל את הצלי ומדבר.

מוטי

הייתי צריך לפתוח לך מסעדה פאולה במקום לעבוד בשביל אחרים שיגידו לי מה נכון, מה לא נכון. תאמיני לי, היינו עושים כסף.. לא שלום, אני לא צודק?

שלום מביט לעבר מוטי ולא עונה לו, מעט מחייך בעוד הוא לוקח עוד ביס מהצלחת. פאולה כבר חסרת סבלנות מתגובותיו של מוטי. לפתע נסלי קוטעת את השיחה בשאלה.

נסלי (לשאול)

למה הפלפון שלך ורוד? מה אתה בחורה?

כולם צוחקים. אסתי כמעט נחנקת.

אסתי

נסלי זה לא יפה. תבקשי סליחה.

נסלי מושכת בכתפיה, מסרבת להתנצל. שקט משתרר מסביב לשולחן. יקי מסתכל על שאול, מנסה להחזיק את עצמו, הוא מקווה ששאול לא ידפוק את זה ויענה משהו לא במקום. שאול מניח את הסכום שלו על הצלחת. בשולחן נוצרת מבוכה משאלתה של נסלי. כולם מחכים למוצא פיו של שאול שנהיה כולו ורוד בעצמו.

פאולה (לשאול)

מה זה הטלפון הזה באמת? זה לא שלך

יקי עונה במהירות במקומו של שאול.

יקי

זה אני הבאתי לו מחבר שלי שלא אוהב טאץ'

אלי
גם אני לא אוהב טאץ' יש בזה משהו (מחווה עם
הידיים) מגעיל כזה...

אלי לוקח את בקבוק היין ומתחיל לחלוץ לו את הפקק.

פאולה (לשאול)
ככה נתן לך את זה? לא שילמת לו?

שאול
לא אימא, הוא מליין.

שלום (ליקי)
אז מה יקי, אימא אמרה לי שאתה בדרך לגולני..

אלי
או-אה זה דורש לחיים.

פאולה (לאלי)

נכון מאד

פאולה מעבירה לו את הכוס שלה ואלי מוזג, פאולה מסמנת לשלום שיתן את הכוס
שלו.

שלום (מעביר את הכוס)

זאת יחידה טובה מאוד

יקי

רגע, שניה אני רוצה להגיד שאני עוד רק בטירונות. עוד
לא לוחם, הכל יכול להיות עוד..

מוטי

מה שלא תעשה אתה תעשה טוב

אלי מרים את כוסית היין שלו.

אלי

נראה לי שעכשיו אין ברירה וצריך להרים כוסית לקרבי
שלנו.. שיהיה במזל.

כולם מרימים את הכוסות.

מוטי

לחייך יקי.

מוטי מרים את הכוס שלו וכמעט הופך את הפיירקס בדרך. יקי מציל אותו מליפול
ברגע האחרון.

פאולה

יקי מזל שאתה פה.

מוטי

נכון יקי, מזל שאתה פה אחרת היה קורה מה שאמא
אמרה שיקרה...

יקי
עזבי אימא, לא קרה כלום.

פאולה (מכוונת למוטי, למרות שמדברת ליקי)
הוא לא מקשיב אף פעם.

מוטי נראה זעוף, אבל מנסה לשמור על ארשת פנים 'ממלכתית'.

מוטי
כן אבל זה לא נפל אז אין מה לקשקש.. (פונה ליקי)
לחיים יקי!

יקי
לחיים..

אלי
מי ייתן שכשנסלי תהיה גדולה לא יהיו עוד מלחמות

יקי מקיש את כוסו עם כל הנוכחים. שאול בעודו שותה מעיף מבט ביקי. יקי מסתכל עליו חזרה ומכווץ את פניו, כלא יודע מה לעשות. הוא לחוץ. שאול מזיז את מבטו ורואה את נסלי מביטה בו. הוא עושה לה פרצוף (מוציא לשון). נסלי רואה את הפרצוף של שאול וצוחקת. שאול עושה עוד פרצוף. היא נקרעת מצחוק, פותחת את פיה שמלא אוכל לעוס.

מוטי
נו אז יקי תספר לנו קצת על הטרונות. מה אתם עושים שם?

יקי
אהה..לא יודע כל כך מה לספר.

נסלי חסרת עניין מהשיחה, יורדת שוב מתחת לשולחן, עם הפלפון של דפנה בידה. שאול קולט אותה ומוריד את ראשו מתחת לשולחן. השיחה של "המבוגרים" נשמעת ברקע.

מוטי
קצת. מה שקורה..שנשמע

יקי (נבוך)
מאיפה להתחיל? לא יודע..זה די כמו שאתם מדמיינים.
רצים, מתאמנים, ישנים. כאלה.

שאול (לוחש)
נסלי בקשה, תחזירי לי את הפלפון.

מוטי מחייך, אך נראה שהוא לא מקשיב באמת.

מוטי (o.s)
יופי. כל הכבוד.

יקי
על מה אבא? זה מה שאני אומר שעוד אין כל כך מה להתרגש עוד.

מוטי
לא משנה. כל הכבוד לך. באמת כל הכבוד.

נסלי

מה תתן לי?

יקי (o.s)

טוב.. תודה, אני יודע!?

אלי (o.s)

מה אתה משחק לנו אותה..תודה שאתה בעננים

שאל

הפתעה.. אם תחזירי לי אותו אני אתן לך הפתעה.

יקי (o.s)

האמת שכן.

נסלי

תגלה לי קודם..

שאל

אממ..

שאל מסית את ראשו הצידה הוא רואה שמהמכנסיים של מוטי בוקע אור מהבהב, זה הפלפון שלו שמצלצל. שאל מעלה את ראשו במהירות.

שאל (למוטי)

אבא יש לך טלפון.

מוטי מתעשת, מוציא את הפלפון מכיסו. מוטי קם ונכנס לחדר השינה כמעט מתוך דחף. שלום מסתכל על פאולה והיא מסמנת לו שהכל בסדר. יקי עוקב אחרי מוטי במבטו. אנחנו שומעים את הדלת נסגרת אחריו.

96. פנים. סלון. לילה

נסלי עולה אל פני השולחן מביטה בשאל. יקי מסתכל גם הוא לעבר שאל.

שאל (לנסלי)

אם תבואי איתי לחדר אני אראה לך.

אסתי (לנסלי)

את יודעת מה, זה רעיון מצויין נסלי תלכי עם יקי ושאל לחדר לשחק ואנחנו נפנה פה את השולחן.

97. פנים. מסדרון. לילה

יקי ושאל מובילים את נסלי לחדרם. שאל נעצר לרגע ליד חדר השינה. הוא דופק דפיקה קלה ואז פותח את הדלת, מוטי יושב על המיטה ומדבר בפלפון.

מוטי (o.s)

אורי תעשה מה שאתה רוצה..אני לא מדבר על הדברים האלה בשבת, זה שבת קודש..

מוטי מבחין בשאול, הוא קם מהמיטה מתקרב אל שאול בעוד הוא מדבר בפלפון ואז מבלי להתייחס לשאול בכלל סוגר חזרה את דלת חדר השינה.

98. פנים. חדר אחים, לילה

נסלי נכנסת לחדר במבווישות עם יקי. היא מסתכלת על כל הקירות שמלאים בפוסטרים של סרטים ששאול הביא מ"סינמה סיטי".

נסלי

מה זה? ראיתם את כל הסרטים האלה?

יקי

כן.

נסלי

וואו לא השתעממתם כבר...

יקי

קצת..

שאול נכנס לחדר.

נסלי (צוחקת גם)

אז מה אני מקבלת?

יקי ניגש לקידבק שלו ומכניס את ידו פנימה, מחטט. הוא מוציא משם פלנלית. נסלי מסתכלת עליו בתמהון.

יקי

נסלי אפשר את היד שלך?

נסלי מושיטה את ידה. יקי קושר את הפלנלית לידה כצמיד.

יקי

אז מה את אומרת יפה?

נסלי

לא יודעת. אני אשאל את אימא.

נסלי יוצאת מהחדר במהירות, מתעלמת מחלקה בעסקה. הם מסתכלים אחד על השני בתסכול ויוצאים גם הם מהחדר.

99. פנים. סלון. לילה

שאול ויקי נכנסים לסלון. יקי רואה את נסלי יושבת על ברכי אסתי וזו קושרת לה את הפלנלית לקוקו כסרט. נסלי משחקת בפלפון של דפנה. שאול לחוץ מאד מהכל. הוא רואה שמוטי ופאולה מורידים את הכלים מהשולחן וניגש אליהם. שאול מסתכל על מוטי. מוטי לוקח צלחת עם שאריות אוכל עליה, במקום לשים אותה בראש ערימת הצלחות, הוא מרוקן את השאריות לצלחת הנקיה כבר ואת הצלחת המלוכלכת הוא שם מתחת לערימה.

שאול

אבא אתה צריך עזרה?

מוטי
לא אני בסדר, אני ואימא מסתדרים, לך תשב עם כולם.
שאל לוקח את עצמו ומתיישב ליד יקי. יקי פותח את הטלוויזיה, מעביר ערוצים.

אלי
תשאיר בערוץ שתיים יש את ה'קרועים' האלה..
יקי מעביר לערוץ שתיים בחוסר רצון. תוכנית סאטירית סטייל "ארץ נהדרת" נראית על המסך. אלי רק רואה אותה על המסך ומתחיל להתגלגל מצחוק. נסלי נדבקת אחריו. מוטי מגיע ומתיישב על כסא, מסתכל בטלוויזיה וחיוך מכני על פרצופו.

אסתי
פאולה בואי לסלון. תעזבי את הכלים עכשיו, תהיי איתנו.

פאולה
כבר...

הפלפון של דפנה מתחיל לצלצל. שאל ויקי נדרכים במקומם. נסלי מסתכלת על הפלפון.

נסלי
מי זאת?

על הצג מופיעה תמונה של נערה ומתחת כתוב, נעם מתקשרת אלייך..

אסתי
חברה של שאל. תני לו..

נסלי מביאה את הפלפון לשאל. הוא מחזיק אותו עכשיו בידו ורק מביט בו.

אסתי
אתה לא עונה?

שאל
אני אדבר איתה אח"כ

אלי
אתה מתבייש לדבר כשאנחנו פה אה?

שאל
לא אני אדבר איתה אח"כ..

אסתי
אז מי זאת?

שאל לא עונה, מסמיק.

אסתי
מוטי הכרתם כבר את הכלה? (צוחקת)

מוטי (לשאל)
לא ידעתי שיש לך בכלל חברה.

יקי
היא לא חברה שלו, סתם אחת מהכיתה. תפסיקו
לעצבן.

הפלפון של דפנה מפסיק לצלצל.

אסתי
יקי זה לא דבר רע שיש חברה..

יקי
לא אמרתי שזה דבר רע.

אלי נקרע שוב מצחוק מהתוכנית.

שלום
משהו יכול להסביר לי מה מצחיק כל כך.. חבורה של
אדיוטים..באמת.

אלי
בחייך שלום, תראה איך הוא מחקה את ביבי..

אסתי (לפאולה)
אחותי, את באה?

פאולה (o.s)
כן, אבל רק בתנאי שנכבה את הטלוויזיה הזאת ונדבר
כמו בני אדם.

הנוכחים מביטים אחד בשני במבוכה קלה. יקי לוקח את הפלאפון משאול. פאולה נכנסת
ומכבה את הטלוויזיה.

99א. פנים. סלון. לילה

פאולה יושבת מול שאר המשפחה שמחכה למוצא פיה.

פאולה

אני חושבת עכשיו שאני מסתכלת על כולנו, איך זה
שהזמן רץ לנו כל כך מהר..

אסתי

אני יודעת, תראי את נסלי היית מאמינה שהיא בכיתה
א'?

פאולה

יאללה כיתה א', נסלוש! אני עוד זוכרת ששאול היה
בכיתה א', זה היה אתמול, שבאתי אליך לבית ספר כי
נפלת, (לשאול) אתה זוכר?

שאול

אימא רק לא את הספור הזה שוב..

פאולה

כולם שמעו אותו? ספרתי אותו, אני לא זוכרת?

אסתי

אני זוכרת משהו עם נפילה. נו תספרי שוב.. נשמע

יקי מהנהן לשלילה. נראה שהוא שמע את הסיפור הזה יותר מדי פעמים. מסתכל על שאול במבט של 'מה יהיה'.

פאולה (ממשיכה)

בקיצור שאול היה אסטרונאוט, הילד הזה, שיחק בחצר ונפל כנראה.. לא יודעת.. בקיצור..

יקי מסתכל על שאול, אומר גם הוא את המילה 'בקיצור' בלי להשמיע קול ואחר כך את המילה 'עלק'.

פאולה (המשך)

מתקשרים אלי מהבית ספר ואומרים לי הילד נפל ואיבד את הזכרון. אני ישר טסתי לשם לראות אותו. הוא יושב בחדר של האחות. לבן כמו סיד. (פאולה רואה ששלום נרדם) אבא אתה שומע? (שלום פוקח את עיניו) בקיצור, אני שואלת אותו, שאול הכל בסדר? הוא אומר לי כן. אמרתי נחזיר אותו הביתה כי דאגתי מזה שהוא חיוור כל כך. בדרך באוטובוס אני שואלת אותו כל מיני שאלות ואני קולטת עליו שמהו מוזר, יש לו מבט כזה על הפנים שלא הכרתי.

בזמן הסיפור של פאולה, יקי ושואל מסתכלים אחד על השני. שאול נראה לחוץ מאד. הוא שם את ידו על הצוואר שלו. יקי מהנהן לשלילה, כאומר שהכל בסדר.

פאולה (המשך)

הוא עונה לי בשקט כזה, דברים לא ברורים. אני נלחצתי. אני מגיעה הביתה. הוא מתיישב ליד הטלוויזיה, אני מתקשרת למוטי, הוא היה עוד בעבודה שלו, לחוץ, אבל מה הוא לא התרגש. הוא אמר לי בחוכמה, תשאלי אותו איך קוראים לכל הבובות שלו של ה WWF. אני מנתקת, הולכת לשאול את שאול והוא מתחיל, סיפורי אלף לילה ולילה, יקוזנה, יוקוזמה אל תשאלו, לזה קוראים ככה ולזה ככה. זה יש לו כח כזה ולשני אין, זכר את כולם לא פספס כלום. התקשרתי למוטי ואמרתי לו, הילד בסדר.

מוטי מחייך. למרות שהוא נראה סוער בפנים.

פאולה

זוכר את זה?

מוטי (עיניו מלוחלחות)

בטח שאני זוכר. אני מכיר את החומר שיש לי.

פאולה

הכל בסדר איתך?

מוטי מהנהן.

פאולה

שמעת את הספור הזה מלא פעמים.. מה קרה לך?

מוטי מקים את עצמו, הוא נבוך, לוקח את עצמו למטבח. שאול ויקי מסתכלים עליו וליבם ברצפה. הוא חוזר עם שקיות הזבל. שאול קולט אותו וקם במהירות.

שאול

עזוב אבא אני אקח את זה. בשביל מה שאתה תעשה את זה..

מוטי

לא לא לא, שב, שב שם.

מוטי יוצא מהדלת, טורק אותה אחריו. שאול נשאר לעמוד במקומו. יקי מוריד את ראשו לרצפה. רגע מביך משתרר. אסתי מסתכלת על פאולה שנראית מבווישת ואז אל אלי, מבטה מבקש ממנו תגובה.

אלי

איך אנחנו בגזרת המתוקים?

100. פנים. חדר מדרגות. לילה

מוטי יורד במדרגות עם שקית הזבל. לעבר הכניסה לבניין. הוא מגיע לקומה האחרונה ונשען על המעקה של המדרגות מביט עם פניו למטה. לרגע נראה שהוא שומע משהו מקומת המקלט, הוא ניגש לעבר גרם המדרגות שמוביל למקלט. אבל אז הוא מבחין שהשקית זבל מטפטפת. הוא יוצא מהר החוצה.

101. חוץ. כניסה לבניין. לילה

מוטי חוזר מתא הפחים. הוא הולך אל עבר ארון החשמל, פותח אותו. בפנים מוסתרות, בין המדדים, הקופסא המקומטת כבר של סיגריות "טיים" ומצית. הוא מוציא אותם, בפנים נשארו חמש סיגריות, הוא מסתכל עליהן, מוציא אותן מהקופסא כשלבסוף מדליק לעצמו סיגריה אחת. הוא מתהלך עם עצמו ועם הסיגריה. כל שאיפה היא ארוכה, כאילו לא רוצה שהסיגריה תגמר. אחד השכנים יורד עם הפח גם כן. הם מחליפים שלום בניהם. מוטי משחק עם המצית, מדליק ומכבה. השכן חוזר עם הפח ריק.

שכן

מה נשמע מוטי?

מוטי (מהנהן)

בסדר.

השכן (מחייך)

יש עבודה?

מוטי

יש כל מיני

השכן שמבין שהשיחה לא במקומה, מסיים אותה בדיפולמטיות.

שכן

שיהיה שבת שלום.

השכן נכנס לבניין. מוטי מסיים את הסיגריה. מחזיר את הקופסא למחבואה ועולה חזרה.

102. פנים. סלון. לילה

האורחים מנהלים שיחת חולין. יקי ושאל מתחילים כבר בפינוי השולחן וסידור הכסאות (מנסים לסמן לאורחים שהגיע הזמן ללכת הביתה) יקי מסית מבטו ורואה שפאולה במטבח, חזרה אל הכלים.

פאולה

לאן זה?

יקי (תוך כדי הליכה עם הכסאות)

להחזיר את הכסאות לסודאים

פאולה מושיבה אותו חזרה.

פאולה

מה בוער? נחזיר מחר.

יקי

סתם שלא יהיה לא נעים איתם.

פאולה

יקי שב.

יקי מניח את הכיסאות ומתיישב בחוסר רצון.

פאולה

ממתי אתה כל כך מתעניין באינטרסים של הסודאים?

מה יש לכם בכלל? קוץ בתחת כל היום..

מוטי חוזר. הוא העלה על פניו את החיוך האוטומטי שלו.

מוטי

טוב, עכשיו מי רוצה קפה, משהו חם לשתות?

103. פנים. סלון. לילה

הטלוויזיה פתוחה שוב, סרט מצוייר מוקרן עליה ב Mute. נסלי כבר ישנה. שפוכה על הספה. אסתי מסמנת משהו לאלי ואלי מבצע במהירות ובממושעות, מרים את הילדה על כתפיו.

אלי

טוב אנחנו זזים, יש לנו עוד נסיעה לפנינו

שלום קם מכיסאו.

שלום

אני רק ניגש..

שלום עושה את דרכו לאיטו אל השירותים.
אלי מתיישב על הספה כשנסלי ישנה בזרועותיו. מחכים. יקי נראה מתוח נורא וכך גם
שאול שמסתובב סביב עצמו. סאונד הורדת מים נשמע סוף סוף ויקי ושאול נושמים
מעט לרווחה. אלי מייד קם ממקומו.

שלום

טוב, תודה רבה על האירוח.

שלום מתקרב לפאולה ונושק לה. האחים אחריה, נפרדים גם הם מסבא שלהם. הוא
לוחץ את ידו של יקי.

שלום

תעשה חיל.

היד של שלום מגששת אחר ידו של יקי. יקי מקרב את היד אליו והוא מעביר לו שטר
מקופל של כסף, כמו שמעבירים שוחד.
יקי לוקח כמה צעדים אחורה ושאול מתקרב אליו. אותה רוטינה. מעביר גם לו שטר
מקופל לקיפולים קטנים מאד. מוטי ניגש גם הוא ללחוץ את ידו של שלום, זוהי לחיצה
שקטה, ללא מילים.
גם אסתי ואלי נפרדים. חיבוקים ונשיקות.

אסתי (ליקי)

שמור על עצמך על תעשה לאימא שלך התקפות לב
מיותרות

יקי מחייך ומהנהן. היא ניגשת לשאול ומחבקת אותו. שלום מסנן לעבר שאול.

שלום

ואתה תשמור על אימא שלך היא צריכה פה עזרה
עכשיו שאח שלך לא פה..

מוטי שומע את המשפט הזה, נראה שהוא מפלח את ליבו.
אסתי עוזרת לשלום והם יוצאים מהדלת. האחים פותחים את השטרות המקופלים
שקיבלו. יקי קיבל 100, שאול 50. אלי שכבר נמצא חצי רגל מחוץ לדלת זורק להם.

אלי (קורץ למוטי)

ישר לקופת הגמל.

104. פנים. סלון. לילה

האחים מסתכלים דרך החלון במשפחה נכנסת למכונית ונוסעת משם. הם מזיזים את
ראשם כמעט בסינכרון אחורה, מבטם מתוח וחרד.

פאולה (o.s)

רק עוד פוש קטן של נקיון ואנחנו מאחורי זה.

מבטם של האחים אחד אל השני אומר הכל.

105. פנים. חדר מדרגות. לילה

האחים, עדיין בבגדים החגיגיים שלהם, יורדים בריצה מטורפת לקומת המקלט.

הם קופצים מעל מדרגות. הם נראים מתוחים ולחוצים.

106. פנים. קומת המקלט. לילה

שאל מוציא את המפתח ופותח את המנעול במהירות. משתדל לא להסתבך יותר מדי. הוא מביט ביקי. נראה שהם חוששים ממה שיגלו בפנים. הם פותחים את הדלת ונכנסים בדאגה.

107. פנים. מקלט. לילה

השניים נכנסים למקלט הם מוצאים את דפנה, עדיין קשורה, שוכבת חצי על המזרון וחצי על הרצפה. יקי מתקרב יותר. הוא מבחין שהיא שוכבת בתוך שלולית שתן. שאל מתקרב גם הוא. יקי מתכופף אליה, מוריד את החולצה הקשורה לראשה. יקי נוגע בבטנה, אחרי כמה רגעים, דפנה זזה. יקי מוריד ממנה במהירות את החולצה ששאל קשר עליה. היא נושמת לרווחה. שחרור החולצה והכניסה של האויר גורמים לה לרצות להקיא, אבל כלום לא יוצא. מסביב לפה שלה דם, מפני שנשכה את שפתה. שאל מסתכל עליה ופניו מתמלאים חרדה ואשמה. הוא נכנס לגומחה קטנה שבתוך המקלט, (שכנראה תוכננה לשמש כמקלחת) ומתיישב בה. יקי מנסה לעזור לדפנה, הוא מושיב אותה, לוקח מים מבקבוק שעל הרצפה ושוטף את פניה. דפנה מתמסרת למים. יקי משקה אותה מהבקבוק.

יקי

אני מצטער שאת במצב כזה. היינו צריכים להיות כבר אחרי זה.

שאל (ממשיך אחרי יקי, מתוך הגומחה)

אבא שלך עוד לא התקשר, הזמן לא לטובתך..

דפנה משתעלת בלי הפסקה. היא יורקת החוצה רוק שהצטבר. היא גוררת את עצמה כדי להתרחק מעט מיקי שמחזיק אותה. שאל מצטרף אליהם.

יקי

את מבינה שהמשפחה שלך מכניסה אותך לצרות.

דפנה מנסה לדבר אבל לא מצליחה. יקי מוציא שוב את בקבוק המים ונותן לה לשתות. היא מקדימה קנה לושת וחוזרת להשתעל.

דפנה

המשפחה שלי שומרת שבת. בגלל זה לא עונים לכם.

יקי (מעלה את דפנה אליו)

מה אמרת?

דפנה מתיישבת, מתעשתת.

דפנה

ניסיתי להגיד לכם קודם.. המשפחה שלי שומרת

שבת בגלל זה לא עונים לכם..

שאל מסתכל על יקי. הבטן של יקי מתהפכת, מספיק לו מבט אחד באח שלו כדי להבין. הם לא ציפו לזה. שאל מתקרב אליהם. ניתן לראות שהם מתערערים באמת. יקי קם ומרים את הנשק.

יקי (מוציא את הפלאפון של דפנה וזורק אותו
לשאל)

אני הולך להתקשר אליהם כל חמש דקות.

שאל מחייג כשהפלאפון על רמקול צליל חיוג נשמע ולאחריו המזכירה, שאל מנתק
ומנסה שוב, כך הוא עושה כמה פעמים לאורך הסצינה.

דפנה

זה לא יקרה, הם לא יענו. זה עובר ישר למזכירה.

שאל מתפרץ .

שאל

באיזה שהוא שלב הם יקלטו שאת לא חזרת, הם
יתקשרו, שבת או לא שבת.

שוב צליל חיוג ולאחריו מזכירה. שאל מנתק ומחייג שוב. דפנה מהנהנת לשלילה.

דפנה

אני תמיד עושה להם את זה, אתם לא מבינים, אני
בורחת מהשבת הדפוקה הזאת וחוזרת בראשון. הם
רגילים להברזות שלי. הם לא יענו..

קול המזכירה נשמע שוב, שאל אינו מנתק המזכירה נשמעת עד סופה. יקי מנסה
לעצור את עצמו מלהתפרץ. הראש שלו עובד שעות נוספות מבטו תמה, כאומר "איך
הם לא חשבו על זה". אחרי רגע ארוך דפנה מתעשתת ושואלת..

דפנה

אז מה תעשו איתי עכשיו?

יקי מתקרב לדפנה ורוכן מולה. הוא מדבר כשפניו קרובים לשלה.

יקי

את פה עד שאבא שלך ישלם וכדאי לך להתפלל
שהוא אוהב אותך ויחליט לחפש אותך. כי בראשון
יהיה כבר מאוחר מדי, אז אני רוצה לשאול אותך את
זה שוב בפעם האחרונה ואני צריך שתחשבי טוב, איך
אפשר להגיע לאבא שלך.

דפנה מרימה את ראשה אליו ולמרות שהיא לא רואה, כי עיניה חסומות בבד שחור,
היא מדברת אליו.

דפנה

למה אתה מתכוון ראשון מאוחר מדי..

יקי משתהה רגע. לבסוף הוא קם ומתרחק מדפנה

יקי (תוך כדי הליכה)

אני חושב שאת כבר הבנת, את בחורה חכמה.

דפנה

אני לא יודעת מה לעשות.

דפנה מתחילה לבכות. יקי בא לחסום לה את הפה.

דפנה

קר לי.

שאל

מעניין לי את התחת, תסבלי.

יקי (מתעצבן)

מה אתה עונה לה על כל דבר.

שאל (מופתע)

מה אתה רוצה?

שאל לא מבין מאיפה יקי מביא לו את זה עכשיו. יקי מתעלם, הוא ניגש אל דפנה וחוסם לה שוב את הפה. זה מסורבל ולוקח זמן כי דפנה מפחדת והתחושה של הבד בפה, עושה לה בחילה. דפנה ממשיכה לבכות. יקי מחכה שתירגע ולבסוף חוסם לה את הפה.

108. חוץ. כניסה לבניין. לילה

האחים עומדים בחצר הבית. החצר חשוכה, הדשא לח. האחים מתחלקים בסיגריה. ילד והכלב שלו נמצאים במרחק מה מהם. הילד זורק לכלב אבן וזה רץ להביא לו חזרה, כך הוא עושה הלוך ושוב.

יקי

אין, הבת זונה הזאת משקרת.

הוא לוקח שאכטה ארוכה מהסגריה.

שאל (בלחש)

יקי עזוב אותך. אני אשמור עליה שאתה בצבא.

יקי חושב לרגע ומהנהן לשלילה בראשו.

שאל (ממשיך)

למה? כולה אני צריך לתת לה אוכל ואני מסמס אותך על כל דבר שקורה.

יקי

כבר עברנו על זה, אתה לא יכול להתמודד לבד עם הסחיטה, זה לא ילך.

שאל

אז מה נפסיק הכל עכשיו?

יקי

הוא עוד יתקשר האבא שלה, היא מזבלת אותנו. אנחנו ממשיכים כרגיל, עוברים למשמרות כמו שדברנו, יש התפתחויות מסמסים.

הכלב ניגש אליהם, בגלל שהוא מחזיק את האבן חזק, קצוות דם זולגות על לסתו. שאול מתכופף אליו מלטף אותו ובעדינות משחרר את האבן מהפה שלו. הילד מגיע אליהם.

שאול

ילד יא זבל מה אתה זורק לו אבן אתה לא רואה שזה פוצע אותו?

הילד חושף את פיו חסר השיניים.

ילד (בהתרסה)

ואני שואל אותך כי?

המשפט של הילד כאילו הפעיל משהו בשאול וכל התסכול שלו פורץ החוצה. שאול קופץ על הילד מדביק אותו אל הדשא ומטיל עליו את כל כובד משקלו. הכלב מתחיל לנבוח. הילד נמערך אל הרצפה, נאנק מכאב. יקי מתערב.

יקי (לשאול)

מה אתה עושה?

יקי מנסה להפריד כשלבסוף הוא מעיף את שאול מהילד שבורח משם. הכלב נשאר, נובח ללא הפסקה.

יקי (לכלב)

ששש..די..די..

הכלב לא מפסיק לנבוח. יקי מתקרב אליו ומלטף את הכלב עד שהוא נרגע. שאול מסתובב מסביב מנסה לתפוס את נשימתו. מחלונות הבניינים יוצאים אנשים ששמעו את הרעש. בוהים בחצר כאילו הייתה שם הצגת תיאטרון.

109. פנים. סלון. לילה

יקי נכנס לסלון ורואה את פאולה יושבת, היא מרכיבה משקפיים ונראית קוראת מסמכים. יקי נשאר לעמוד.

יקי

מה את עכשיו מתעסקת עם החשבונות? עזבי את זה.

פאולה

לא אני צריכה לסדר את העניינים לאורי אדר, בשביל הפגישה בשני

יקי

מה עם אבא?

פאולה (מחייכת חיוך חומל)

נראה לי שהערב היה קצת יותר מידי בשבילו.

יקי

אפשר היה להיות קצת יותר נחמדים אליו.

פאולה

כולם היו מאד נחמדים אליו, יקי. הוא פשוט רגיש
עכשיו, אין מה לעשות. תפסיק לקחת ללב כל דבר.
(פאולה) איפה שאול?

יקי

הוא אמר שהוא הלך לחברים, שמעון נראה לי.

פאולה

אוקי ומה איתך?

יקי

אני סוגר את היום, מת לישון כמו שצריך.

פאולה

יקי הכל בסדר?

יקי

כן..

פאולה

אתה בטוח?

יקי

כן נו... רק עייף.

פאולה

אתה יכול לספר לי..

יקי

הכל טוב.

פאולה שמה את הדברים בצד, קמה אליו. מחבקת אותו.

פאולה

טוב מאמי שלי לילה טוב.

הוא מתנתק מאחיזתה ונכנס לחדר.

110. פנים. חדר אחים. לילה

יקי נכנס לחדר. הוא ניגש לארון ומחליף את הבגדים לחולצת טריקו "The Dark
Night" סאונד של הודעת אס אם אס שהתקבלה נשמע. יקי בודק, "תוריד לה בגדים
להחלפה, היא כולה שתינה". יקי מוציא מהארון במהירות מכנסי טרנינג וחולצת טריקו
ומחביא אותם מתחת לחולצה.

111. פנים. סלון. לילה

פאולה קולטת אותו חוזר.

פאולה

מה קרה?

יקי

אני רק יורד בקטנה.

פאולה מהנהנת בראשה.

פאולה

זה לא מוצא חן בעיני כל הסיגריות האלה.

יקי

אימא תעשי לי טובה, אני בקרבי!

יקי יוצא מהדלת.

112. פנים. מקלט. לילה

שאל פותח את הדלת. חולצתו החגיגית של יקי פתוחה, מגלה טי-שירט מתחתיה. יקי נכנס פנימה. דפנה ישר מתיישבת, עם שמיעת צעדיו, היא מתמתחת.

יקי

קחי תחליפי..

יקי זורק לה חולצה ומכנסי ספורט קצרים. דפנה מנסה לדבר אבל הבד מפריע. שאל צוחק מזה. יקי ניגש אליה ומוריד לה את הבד מהפה.

דפנה

אני לא יכולה להתלבש בלי לראות.

יקי נשאר לעמוד שם עוד רגע, מסתכל על שאל. שאל שם את הברדס על ראשו וכך גם הוא ובכך הם מכסים את פניהם. במהירות הוא ניגש אל מתג האור וסוגר. הוא מדליק פנס ואז ניגש אליה. הוא מוריד לה את הבד מהעיניים, כדי שתוכל להחליף את בגדיה ואז מוריד גם את הפדים מעיניה. העור שמסביב לארובות עיניה נמתח מההורדה של הפדים. יש התמקדות על רגע זה.. דפנה מנצלת את המצב כדי לנסות להסתכל סביבה. המקלט חשוך. היא מתרוממת ונעמדת. דפנה מאמצת את עיניה גם נוכח אור הפנס שמכוון אליה. היא מסתכלת על יקי, חבוש בברדס הגרב על פניו. היא מבחינה בכפכפים ובחולצת טריקו שהוא לובש ועליה שם של סרט "The Dark Knight". החולצה של שאל עונדת את הטייטל "The Pineapple Express" היא מסתכלת על הבגדים שקבלה. היא רואה טריקו עם הדפס של שם סרט, ועליה כתוב "I Am Legend".

דפנה

איפה אני מחליפה?

יקי

פה.

היא לא עושה בעיות ומתחילה להחליף את בגדיה. יקי ושאל בשקט בזמן שהיא מחליפה, מסתכלים עליה ולרגע קצר אחד בשני. השניים מנסים להתנהג כ"מקצוענים" אך דפנה מבינה שהם נועצים בה את עיניהם. דפנה מגיעה לחולצה ומתחילה להוריד אותה כשבשנייה האחרונה, לפני שנחשף חזה, היא מסובבת את הגב אליהם. שאל בולע את הרוק, מתעשת מהר ומסית את האור ממנה. דפנה מסיימת להתלבש וחוזרת להסתכל עליהם, עיניה נוצצות, הם מאירים עליה שוב, היא לבושה בבגדים שלהם שגדולים עליה. יקי מתקרב אליה. החושך גורם לדמותו להראות מאיימת.

יקי
אני מחזיר לך את הבד לעיניים, אין מה לעשות.
היא מהנהנת. הוא קושר את הבד עליה, מאבטח שהיא לא רואה עם ידיו.

דפנה
מה תעשו לי ביום ראשון? (פאזזה) אני רוצה לדעת.
היא אומרת לפתע, בקול ברור, לא שבור כמקודם. יקי לא עונה, לא יודע מה לעשות
עם השאלה הזאת. למרות שהיא לא רואה, הפעם נראה שמבטה מרוכז רק בו, חודר
את החושך.

יקי
משהו רע.

הוא עונה באיזה רפלקס לא ברור מצידו.

דפנה
אם תחזירו אותי הביתה, אני אשיג לכם את הכסף,
אני אדבר עם אבא שלי, אני אגיד שהסתבכתי, אני
אשיג את הכסף, אני נשבעת.. בבקשה..

יקי חושב על זה עוד רגע. שאול ניגש ומדליק את האור. יקי מתעשת. הוא סותם לה
חזרה את הפה ומוריד אותה למזרון. שאול ניגד קושר לה חזק את הידיים והעיניים.
הוא נעמד מולה, היא מרכינה את ראשה. הוא חוזר לשבת, לוקח אליו את הרובה
ומכוון אותו אליה. היא מן הסתם, לא יודעת שזה מה שהוא עושה. היא נשכבת על
המזרון, יוצאת מהכוונת שלו. הוא מזיז את הרובה בהתאם. שאול מסתכל עליו. הוא
נראה בעיקר מבוהל. יקי שם את הרובה עליו ויוצא.

113. פנים. חדר מדרגות. לילה
יקי מדליק סיגריה, לוקח כמה שאכטות ומחסל אותה.

114. פנים. חדר האחים. לילה
יקי ניגש לקידבג שלו. הוא מחטט בפנים מוציא משם את הכומתה שלו. הוא יוצא
למטבח.

115. פנים. מטבח. לילה
יקי מוציא מאחד הארונות ספל ומועך לתוכו את הכומתה. הוא ממלא את הספל במים
(תהליך של "שיבצור" הכומתה, כדי לא להיראות בצבא חסרי פז"ם). הפלפון שלו
מצלצל. הוא קבל הודעה משאול. "היא מתלוננת שעוקצים אותה יתושים מה
לעשות?..". יקי נראה מעוצבן. הוא מחזיר הודעה, "שתגרד".

116. פנים. חדר האחים. לילה
הוא ניגש למיטה. הוא נראה מתוח, מניח את ראשו על הכרית, נראה שהוא מנסה
לחשוב, אך לא מסוגל. הפלפון שלו, שמונח לידו על המיטה, מהבהב שוב. הודעה
חדשה התקבלה. "מה כאילו לשחרר לה את הידיים?" יקי זורק את הפלפון בכעס
לכיוון המצלמה.

117. פנים. מקלט. לילה

יקי מחזיק בידיו סטיק נגד יתושים. שאול משחרר את ידיה של דפנה מהקשר ואוחז בהן, פורש אותם קדימה. יקי מתקרב אליה עם הסטיק, דפנה מנסה להתנגד.

יקי (בעדינות)

זה נגד היתושים, אל תפחדי.

יקי מחזיק את זרועה ומורח עליה את הסטיק. הם עושים את אותו דבר ביד השניה. דפנה משחררת לרגע יד אחת כדי להתגרד ברגלה ואז מחזירה את היד לאחיזתו של שאול.

יקי (לוחש)

אנחנו נשים לך גם קצת על הרגליים, טוב?

דפנה מהנהנת. שאול ויקי ניגשים לרגליה. הם מורחים אותה. מגעו העדין של הסטיק עם התנועות הקלילות על ירכיה, מורידים את הלחץ ואוירה אחרת, אינטימית יותר, נוצרת בין השלושה.. יקי ושאל קושרים לה חזרה את הידיים. הם מניחים אותה חזרה על המזרון וחוזרים להתיישב, בזהים בה. דפנה מחפשת איך להניח את עצמה על המזרון הרטוב.

יקי

צריך להפוך את המזרון הוא רטוב..

שאול

מה פתאום שתשן ככה, שתבין שהחיים החיים זה לא High society..

יקי לא מחכה ששאול יסיים לדבר, הוא ניגש אליה ועוזר לה לרדת מהמזרון. שאול שמרגיש שהושתק, מתקרב בחוסר רצון וביחד הם הופכים את המזרון. הם משכיבים אותה עליו שוב. יקי מסתכל על שאול שמבט ספק מתוסכל, ספק מובך על פניו. כדי לחזור חזרה אל המציאות, יקי לוקח אליו את התיק של דפנה ומחטט בתוכו, חתיכת מסטיק, מראה קטנה, מחברת, כרטיס ביקור של רופא, חפיסת כדורים נגד כאב ראש. שאול בזהה בו. יקי מוציא את שקית הניילון שהיא יצאה איתה מהמכולת, בפנים יש שפורפרת של מסיר כתמים (סנוקל). הוא מניח אותם על הרצפה ועובר לארנק.. שאול מסתכל עליו לא מבין את פעולות אחיו.

שאול

מה אתה עושה?

יקי לא מגיב. הוא מוצא את הארנק של דפנה מהתיק הוא פותח אותו ומבחין בכרטיס האשראי שלה. הוא סוגר את הארנק ומחזיר אותו למקומו מבלי שלקח דבר.

יקי

טוב אני עולה למעלה.

יקי קם, שאול אחריו, מלווה אותו לדלת. דפנה עושה קולות דרך הבד, כרוצה להגיד משהו. הם מסתכלים עליה ויקי ניגש לעברה. שאול לא יודע מה נכנס באחיו. יקי פותח את הקשר ומוריד שוב את הבד.

דפנה

אני רעבה.

יקי קושר חזרה את הבד על פיה של דפנה.

שאל (מהנהן לשלילה)

אמרתי לך.

יקי מביט בשאל עוד רגע ויוצא מהמקלט. שאל נראה כעוס מהפטרונות שהפגין יקי אליו, הוא חסר סבלנות. הוא ניגש לתיק של דפנה ומתחיל לחטט בו גם הוא. הוא מוציא את האייפוד שלה בוחן אותו.

שאל

כמה ג'יגה זה האיי-פוד?

דפנה המיוסרת מתחילה לזוז, הוא ניגש אליה ומוריד את הבד מפיה.

שאל

כמה ג'יגה זה האיי-פוד?

דפנה

30.

שאל מהנהן לעצמו וחוזר לשבת. דפנה מתרוממת לאט בעוד הוא משחק באיי-פוד.

שאל

יש לך פה גם סרטים?

דפנה מהנהנת לשלילה. שאל מפעיל את האייפוד. השיר "תפילה" של עופרה חזה בגרסת דאנס מתנגן, ממלא את חלל המקלט בצלילים – "שמור נא עלינו כמו ילדים, שמור נא ואל תעזוב..". שאל נותן לשיר לרוץ. הוא פשוט יושב במקומו, מביט בדפנה שמבטה החסום אינו מסגיר את מחשבותיה. הקופצניות של השיר והמילים האופטימיות שלו משמשים כקונטרה לסטטיות והאין אונים של המקלט. שאל עוצר את השיר.

שאל

זה החרא שאת שומעת?

דפנה

אני אוהבת את זה.

שאל

כמה זה עלה?

דפנה לא עונה.

שאל

שאלתי אותך כמה זה עלה?

דפנה

לא יודעת, קבלתי מתנה.

שאל

מעכשיו הוא מוחרם.

דפנה לא מגיבה. נשארתי שקטה. שאל מניס את הא"י פוד לכיס שלו. בווה בה.

דפנה

השם שלו זה יקי ושלך?

שאל

לא קוראים לו יקי.

דפנה

אז הוא סתם אוהב להתנפל עליך כשאתה קורא לו ככה..

שאל

אני רק יכול להגיד לך שאני רגע מלהחרים לך גם את החיים.

דפנה

אתה לא יכול לעשות לי כלום, זה הוא מחליט.

שאל קם ומתקרב לדפנה.

שאל

את שוב מתבלבלת וכדאי שתסתמי את הפה שלך..

דפנה קולטת שהיא נגעה בנקודה רגישה ומשתתקת. פאזזה.

שאל (ממשיר)

למה נתת לחבר הזה שלך על האופניים 100 שקל?

דפנה

הוא לא חבר שלי..

שאל

תעני על השאלה.

דפנה

(פאזזה ואז עונה) לא משהו שאתה תוכל להבין, אתה צעיר מדי..

שאל ניגש לקרטון ולוקח קופסאת שימורים ומטיח אותה על הרצפה. הרעש מבהיל את דפנה.

שאל (מבוהל גם הוא)

שמעת את זה? כי זה הרעש שיהיה כשאני אפוצץ לך את הפרצוף.

דפנה משתתקת..

118. פנים. מטבח. לילה

יקי במטבח החשוך, מחטט במקרר. הוא בא להוציא סיר עם שאריות מהארוחה, כשכל האוכל נופל החוצה מהמקרר (בשל המדף השבור, האוכל היה מונח באופן ארעי), הכל נשפך על הרצפה ויוצר רעש גדול. פאולה מתעוררת מהרעש.

פאולה (o.s)

מה הולך שם?

יקי

אימא זה אני, הכל בסדר, תחזרי לישון.

פאולה מגיעה למטבח בכל זאת. היא פותחת את האור. עיניה מתכווצות מהאור החזק והבלגן שמתגלה. שאריות הארוחה מפוזרים על הרצפה, בקבוקי חלב ושתיה קלה מתגלגלים וירקות פזורים. יקי על הרצפה גם הוא, מנסה לסדר..

פאולה

אלוהים ישמור אותי.

יקי

אני רק רציתי משהו לאכול והכל נפל עלי.

פאולה

לא יכולת לפתוח את האור? אתה יודע שהמדף שבור..

יקי

שכחתי אני מצטער.

פאולה ניגשת לכיור ולוקחת מטלית.

פאולה

זוז.

היא משתרעת על הרצפה ומתחילה לנקות את הבלגן. יקי מביט בה, חסר אונים.

פאולה

מה השעה?

יקי

לא יודע, שתיים.

יקי הולך להביא ממרפסת השירות מגב וסמרטוט

פאולה

ושאול חזר?

יקי לא עונה.

פאולה

איפה הילד הזה מסתובב? זה לא מוצא חן בעיני. תתקשר אליו עכשיו.

יקי (נותן לה את המגב)
אימא עזבי אותו. הוא ילד גדול.

פאולה
כן שמעתי עליו. מה אתה כל הזמן מגן עליו. אתם
החלטתם שניכם לעשות לי צרות בסוף שבוע?

יקי
למה צרות?

פאולה
יש לי מספיק על הראש יקי. על תסבן אותי, מה אתה
חושב שאני לא שמתי לב שאתם מתנהגים כמו שני
משוגעים.. מה הולך? אתה רוצה לספר לי?

יקי
לא הולך שום דבר.

נראה שפאולה מתחקרת את יקי כמו שוטר המתחקר פושע. האור הקונטרסטי המגיע
מהמנורה במטבח, נותן לסיטואציה נופך של חקירה משטרתית.

פאולה
אז איפה שאלו?

יקי
אצל חברים שלו, מה אני יודע? חברה שלו..

פאולה
עכשיו פתאום אתה לא יודע איפה הוא? ככה אתם
צמודים ופתאום היום אין מידע. אני מתקשרת אליו.

יקי (מתפרץ)
אימא מה את רוצה מהחיים שלי אה? אני רק עכשיו
חזרתי מהטירונות, אין לי כוח לזה. אני לא מבלה, כמו
שאת רואה.

פאולה
אז לך לישון כבר ותפסיק לעלות ולרדת כמו פסיכי.

יקי
כולה באתי לקחת אוכל.

פאולה
טוב, שב אני אחמם לך משהו. (מסננת) כלום אתם לא
יכולים לעשות..

יקי מתיישב על יד השולחן. פאולה פותחת את הגז ושמה עליו מחבת טפלון ולתוכה
שופכת אורז. יקי נראה מוטרד.

יקי
אני הולך לשטוף ידיים.

פאולה
ותניח כבר את הרובה הזזה בחדר..

יקי יוצא מהמטבח.

119. פנים. מקלחת. לילה

יקי שוטף את הידיים והפנים ומקווה שגם החרדה תרד עם המים.

120. פנים. מטבח. לילה

יקי חוזר למטבח. צלחת עם אורז ורוטב מהביל מחכה לו. הוא מתיישב ליד השולחן ומתחיל לאכול. פאולה יושבת לידו ומסתכלת עליו אוכל.

יקי

אימא את יכולה לחזור לישון.

פאולה

זה בסדר אני גם ככה לא יכולה לישון עד שכולם לא חוזרים הביתה.

יקי ממשיך לאכול. פאולה יושבת שם, עיניה מצומקות. בווה בו.

יקי

אימא אני לא יכול ככה. תלכי לישון.

פאולה ממשיכה לשבת. יקי לחוץ, הוא מפסיק לאכול, מסתכל עליה. פאולה מוותרת כשהיא רואה שהוא לא אוכל.

פאולה

טוב אני הולכת, תסדר פה אחר־ך.. ותגיד לשאול שיעיר אותי כשהוא חוזר.

121. פנים. חדר מדרגות. לילה

יקי יורד במדרגות עם הצלחת בידיו.

122. פנים. מקלט. לילה

יקי מוריד את החוסם ומתחיל להאכיל את דפנה בכף.

יקי

זה טעים?

דפנה מהנהנת לחיוב וממשיכה לאכול. היא עושה בלגן. האחים בוהים בה, בעליבות שהם שמו אותה בה.

יקי

יש לך חמש דקות לפני שאני סותם לך שוב את הפה.

היא ממשיכה לאכול. יקי לוקח את שאול לצד ולוחש לו.

יקי (לשאול)

תעלה הביתה. אני אמשיך מכאן. אם אימא שואלת, היית אצל חברה שלך.

שאלו ניגשו אל הדלת. הוא מסתכל על אחיו שוב לפני שהוא יוצא, יקי ניגש אל דפנה כשהוא אוסף את הבד לפיה, מתכונן לקשור אותו בחזרה, שאלו יוצא וסוגר את הדלת אחריו. יקי מוריד את הבד ולא קושר אותו על פיה של דפנה.

123. חוץ. כניסה לבניין. לילה

שאלו עולה במדרגות. הוא נעצר כשהוא מבחין במוטי עומד בכניסה לבניין, מוציא סיגריה מהמחבוא שלו. שאלו ממשיך לטפס את המדרגות ואז יוצא החוצה לקראת מוטי.

124. חוץ. כניסה לבניין. לילה

שאלו מתקרב אל אביו הוא נראה חיוור מאד והוא מזיע. שאלו מבוהל ממראו של אביו.

שאלו

אבא אתה בסדר?

מוטי מסתכל עליו. פניו הלבנים של מוטי מפחידים את שאלו, מוטי לא עונה לו.

שאלו

אבא מה עובר עליך?

שאלו מתקרב אליו מניח את ידו על כתפו, בעוד מוטי מדליק לעצמו סיגריה.

שאלו

אפשר גם אחת?

מוטי מציץ על הסיגריות שנשארו בקופסה.

שאלו

עזוב זה בסדר..נסתדר בלי.

מוטי

לא, מה קרה לך? קח. בטח.

שאלו שולף סיגריה מהקופסה. מוטי נותן לו את המצית ושאלו מדליק ושואף שאכטה בעוד מוטי מסתכל עליו.

125. פנים. מקלט. לילה

דפנה ששעונה על קיר המקלט ופיה פתוח מנסה לסדר את צעמה. נראה שקיבלה רגע קטן של שחרור.

יקי

את צמאה?

דפנה

כן.

הוא ניגש אל בקבוק המים פותח את הפקק ומשקה אותה בעדינות. יקי לא שם עוד את החוסם. הוא יושב שם, מסתכל עליה.

דפנה
האורז היה טעים. ביתי כזה.. כמו של ארוחת שבת.

יקי (לדפנה בעדינות)
את מוכנה שאני אחזיר את הבד?

דפנה
אפשר עוד קצת מהמים קודם?

יקי ניגש לבקבוק ועוזר לה לשתות. הם קרובים אחד אל השניה. הוא מנגב את פיה עם ידו בעדינות.

דפנה
אתה זה שעקבת אחרי נכון?

יקי נרעד. המום ממה שאמרה.

דפנה (ממשיכה)
..היית הולך אחרי בדרך חזרה מבית ספר.

יקי (במהירות)
לא. זה לא אני.

פאוזת בינהם. דפנה נושמת נשימה ארוכה, היא מרגישה את חוסר האונים של יקי.

דפנה
הרחתי קודם סיגריות.

יקי קם, מוציא סיגריה מהחפיסה ושם בפיו. הוא בא לשים את הבד על פיה.

דפנה
רגע, שניה..תודה על האוכל.

יקי קושר את הבד על פיה. ואז קושר את ידיה. הוא משכיב אותה על המזרון. וניגש הצידה, מביט בה, מודאג. הוא מדליק את הסיגריה אבל מחליט להשאיר אותה אצלו ולא לשתף את דפנה. רק העשן הריחני מגיע אל דפנה.

126. חוץ. כניסה לבניין. לילה

מוטי
אתה לא נרדם מה?

שאל מסתכל עליו.

מוטי (ממשיך)
..שתיתי כמה כוסות, אבל אל תגיד לאימא שלך, היא עוד תשאל אותי כמה זה עלה.

שקט משתרר. מוטי ושאל ממשיכים לעשן.

מוטי
אז מה קורה איתך?

שאל
בסדר.

מוטי מסתכל על שאול.

מוטי

בחיך שאולי, אתה כבר פה וגם קבלת סיגריה לפחות
תנסה לדבר איתי..

שאל (מחיך)

על מה אתה רוצה לדבר?

מוטי

לא יודע, חסר על מה לדבר? נהיית אהבל.

שאל

מה אהבל? לא יודע מה להגיד.

מוטי

אתה שמח שאח שלך בא לחופשה?

שאל מהנהן באוטומטיות.

מוטי

אני גם. טוב לראות אותו ככה. (עיניו נוצצות) רואים
שהוא מרוצה..

מוטי מתנשף, מנגב את מצחו. שאול בוהה בו.

מוטי (ממשיך)

זזה טוב שהוא מרוצה. לא כולם ככה שם.. יקי כשהוא
מחליט על משהו הוא מסתער על זה.. זה תכונה טובה
מאד.. (שואף מהסיגריה) הוא כבר יכול להיות מפקד,
תאמין לי.. אני אומר לך..

שאל

כן..

ליבו של שאול נכמר על אביו.

מוטי

אתה חושב שיקי יעבור את זה?

שאל

יעבור את מה, אבא?

מוטי

(פאזזה) את הטירונות.

שאל

כן זה כמו שאמרת.. הוא יסתער על זה..

מוטי

כן, בטח כן

מוטי שואף עוד שאכטה מהסיגריה. הוא נראה מהורהר, עמוק במחשבות.

שאל (ממשיך)
אנחנו כבר נסתדר עם הכסף אבא. אתה תראה,
הכל..

מוטי
כן כן אני גם חושב על משהו. אל תדאג הכל לטובה,
העיקר שאתם תהיו בסדר. העולם חרא, הכל כסף.
אף אחד לא סופר אותך עם אין לך כסף אתה לא
בנאדם.

שאל (מתרגש)
אבא די. תוריד את זה ממך, ושכולם ילכו להזדיין..

מוטי חצי מחייך אבל לא עונה.. ממשיך למצוץ מהסיגריה

127. פנים. מקלט. לילה

דפנה ישנה. זהו יקי שמסתכל עליה. הוא יושב על הרצפה, חצי שוכב, דבוק לקיר. על
היד שלו נוחת יתוש. יקי בא למעוך אותו, אך מתחרט ברגע האחרון נותן ליתוש לבצע
את זממו ולמצוץ את הדם מידו.

128. פנים. חדר האחים. לילה

שאל שוכב במיטה כשאוזניות האייפוד באוזניו. השיר "תפילה" מתנגן. הוא מגרד את
ידו בדיוק במקום שיקי נעקץ על ידי היתוש. שאל מרים את עצמו מעט ומצמיד אליו
את האייפוד של דפנה. הוא מדליק אותו והאור הכחול של האייפוד מאיר על הבלטה
האדמומית שבידו. סימני אור ראשון כבר מבצבצים החוצה מהחלון.

129. פנים. חדר שינה. יום

לפנות בוקר. אור יום דק כבר נראה בחלון. מוטי נשכב ליד פאולה, הוא מקרב אותה
אליו.. מוטי אנרגטי למרות השעה, עיניו פתוחות ומבקשות. פאולה מסתובבת אליו,
מבט דואג ומופתע על פניה. הם צמודים וחבוקים כעת. מוטי נושק על שפתיה.

פאולה

מוטי מה יש לך?

מוטי מחייך אליה ומנשק שוב. נשיקה ארוכה מעט לוחצת.

פאולה

מוטי?

מוטי לא עונה ממשיך לנשק. פאולה חצי ישנה עוד אינה יודעת איך להגיב. היא לא
מתמסרת. צעדיו של שאל נשמעים באוף סקרין, חוצים את המסדרון. פאולה
משתחררת מהנשיקה.

פאולה

עוד פעם הם מסתובבים הילדים האלה...

מוטי כאילו מתעלם מדבריה, ממשיך בשלו, מנשק. פניו מדגדגים את פאולה. פאולה
משחררת צחוק גדול.

פאולה

מוטי אתה מדגדג אותי עם הזיפים..

130. פנים. חדר מדרגות. יום

שאל יורד במהירות במדרגות לכיוון המקלט. הוא לבוש בג'ינס וחולצה בידו סדין מקופל.

131. פנים. מקלט. יום

שאל עומד עוד רגע מול הדלת ואז פותח את בריחי המקלט. מנקודת מבטו של שאל אנו רואים את יקי מתעורר, הוא נרדם ליד דפנה על המזרון. הרובה מוטל על הרצפה. הוא מקים את עצמו במהירות, דפנה לעומתו מצטמקת לתנוחה עוברית. שאל מסתכל על יקי. יקי מחזיר אליו מבט מוכה שינה ונבוך, ניגש אל הנשק ותולה אותו על צווארו. יקי מסתכל על שאל כאחד שאין לו מה להגיד.

שאל (מסנן לעבר יקי)

על הזין שלנו אבא שלה.

יקי מחייך חיוך קצר ומובס, יוצא מהפריים בשתיקה. סאונד הדלת הנסגרת נשמע.

132. חוץ. רחוב. יום

שני האחים מתהלכים לאורך הרחוב שבסופו נראה "אין כניסה" רחב. הם שקטים. יקי לבוש שוב במדים משחק עם הנוקר של הרובה.

יקי

תביא לי את הכסף של סבא.

שאל מוציא את השטר חמישים המקומט ונותן לו.

133. חוץ. חניית רכבים. יום

האחים הולכים בין הרכבים החונים. בגלל השבת החניון נראה מלא. מרחוק הם רואים את חזי (18) הולך לקראתם, חזי בחור גוצי, הוא חובש כובע קסקט וגופייה ועוטה זקן צרפתי שלא מתחבר בקצוות. הוא נושא בידיו תיק תפילין.

חזי (צועק)

קופר.

שאל מנופף לו וחזי ניגש אליהם. חזי בוחן את יקי במדים.

חזי (ליקי)

האמת לא מתאים לך.

יקי עושה לו זין עם היד שלו. חזי מרים את ידו הימנית ומחזיר לו.. הוא מתקרב לרכב שלו ומחליק את ידו עליו.

חזי

אז מה? אז לאן אתם נוסעים?

שאל

סתם לחברים של יקי מהצבא.

חזי שם ידו על המכונית ומדבר תוך כדי.

חזי
שאל לא באמת אכפת לי, העיקר שתחזירו אותה,
דלוקס כמו שקיבלתם אותה. עם המיכל בפול טנק...

יקי
מה זה?

חזי
מה ששמעת
שאל מהנהן מביט ביקי כאומר 'עזוב'. חזי בוחן אותם.

חזי
מה זה סמים יענו?
יקי
לא, נוסעים לחברים אומרים לך, אין לי סבלנות אליך
היום.

חזי מסתכל עליו במבט קשוח.
יקי
מה?

חזי
אני לא אח שלך, תירגע.. אני לא חייב לעשות את זה.
אתם יודעים מה?, אני לא רוצה לעשות את זה.
חזי מסתובב ומתחיל להתרחק מהם. שאל רודף אחריו.

שאל
חזי עזוב, סתם צוחקים איתך.

חזי (לשאל)
אח שלך מתמנייק עלי. לא יודע לעשות עסקים.
(לשאל) אני רוצה שהוא יבקש סליחה עכשיו..

יקי לא עונה. שאל דוחף את יקי שיגיד. יקי מתקשה.

שאל
הוא מצטער.

חזי
לא, שהוא יגיד את זה.

שאל (ליקי)
תגיד לו

יקי לא מגיב.

שאל
נו תגיד לו כבר

יקי
אני מצטער.

חזי מתחיל לצחוק.

חזי (צוחק)

אשכרה פחדת ממני..

שאל מחייך, יקי נראה בפלנטה אחרת.

יקי

ממש לא..

חזי

עאלק לא. (עושה חיקוי של יקי אומר מצטער)..איזה דפוק אחיך.

אגל זיעה מבצבץ על מצחו של יקי. שאל מתקדם צעד ומנסה לחטוף לחזי את המפתחות לרכב

שאל

יאללה הבנו..

חזי (לשאל)

טוב בסדר. (פונה ליקי) תירגע חיילוס ותוציא את הדינרוס

הם מביאים לו את השטרות. הוא מניף אותם אל מול השמש, מוודא שהם לא מזוייפים.

134. פנים/חוץ. מכונית. יום

האוטו של חזי מרופט וישן. יקי בעצבים, הוא מתקשה להתניע.

יקי (נאבק עם ההתנעה)

התימני המגמגם הזה משחק לי אותה גנגסטר..

שאל מפעיל את הטייפ. סטנד אפ מוקלט נשמע (קומקויאי בסגנון שלום אסייג וכד'). יקי מכבה, לא מצחיק. האחים מסיעים את הטרנטה באיטיות ברחוב. הם מסתכלים אחד בעיניו של השני, רק כדי לראות שהם באמת הולכים לעשות את זה.

135. פנים. מקלט. יום

יקי ושאל נכנסים למקלט באגרסיביות, יקי דורך את הנשק עם הכניסה. דפנה מחסירה נשימה מההתרחשות הזריזה מסביבה. היא מורידה את הראש על המזרון מבהלה, מנסה להסתתר בתוך עצמה. יקי מרים את ראשה בכוח.

יקי

אנחנו לוקחים אותך לכספומט עכשיו, ואת מוציאה לנו את כל הכסף שיש לך שם..

דפנה מהנהנת.

יקי (ממשיך)
אני שמח שאת מסכימה, אבל הייתי עושה את זה גם
בלי הרשות שלך, תקשיבי טוב, אנחנו נחזיר אותך
לבית המזדיין שלך, אבל... וזה מאד תלוי בהתנהגות
שלך..

דפנה נחלשת. כאילו המתח יוצא ממנה כמו אויר מבלון.

יקי (ממשיך)
את תספרי שהיית אצל החבר שלך, או לא מעניין
אותי מה תמציאי.. אבל אם את תגלי למישהו מה
שקרה כאן. את בנאדם מת..
הוא תוקע לה את הרובה בפה, דרך הבד שעל פיה. שאול מתקרב אליה.

שאול
את שומעת.. מילה אחת מהפה שלך ואת תצטערי
שנולדת.

יקי משחרר את הרובה מפיה. היא מהנהנת בראשה להסכמה, בלי להפסיק. נראה
שהיא לא בטוחה אם הם רואים אותה ומבינים שהיא מסכימה. מבטה תועה, מחפש.
שאול זורק לעברה את הבגדים המלוכלכים שלה.

יקי

תתלבשי

136. פנים. קומת המקלט. יום

יקי פותח את הדלת של המקלט בזהירות. הוא יוצא כדי לבדוק שהשטח נקי. הוא
עולה כמה מדרגות. בכניסה עומד אבא שלהם מוטי מעשן סיגריה, הוא לבוש היטב
ומגולח. יקי מנסה לחזור על צעדיו אחורה, אבל מוטי מבחין בו. הוא זורק את הבדל
על הרצפה ומועך אותו. נכנס פנימה, מתקרב אל יקי.

מוטי

יקי, זה אתה?

יקי מסמן לשאול שמציץ למטה. שאול לוקח צעד אחורה עם דפנה.

מוטי

יקי מה אתה עושה שם?

יקי (עונה מלמטה)

אני ושאול מחפשים איזה כדור

יקי מטפס את המדרגות למעלה. השניים אחד מול השני.

יקי (ממשיך)
..לקחת לפיניקיק של חברים שלי מהגדוד.

שאל שומע את יקי מדבר עם מוטי. שאל מזיז את דפנה שמיצדה מהנהנת בצייתנות.
שאל דוחף אותה פנימה ויוצא מהמקלט, כשהוא סוגר אחריו את הדלת, משאיר את
דפנה בפנים. מוטי מסתכל על שאל שעולה במדרגות עם מבט מבועת.

מוטי (עובר את יקי ומתחיל ללכת לכיוון המקלט)
ממתי יש כדורים במקלט?

יקי (מושך בכתפיו)
זכרתי שראיתי שם פעם זרוק.

מוטי (בסמכותיות לא אופיינית)
אז מה, הכל שם טינופת בפנים, אל תוציא משם
כלום.

רעש נשמע מכיוון המקלט. שאל נלחץ. מוטי בא לרדת במדרגות.

יקי (למוטי)
אבא!

מוטי מסובב אל יקי את מבטו. יקי מתקרב אליו בא לחבק אותו. מוטי פורש זרועותיו.
יקי משלים את החיבוק מצידו. הם עומדים מחובקים עוד רגע בלי לדבר. בתוך
החיבוק, יקי מסובב את מוטי לכיוון השני, שלא יהיה מול דלת המקלט.

מוטי
החמשו"ש הזה קצר, בקושי הספקנו להתראות.

יקי
יהיו הרבה חמשושים.

מוטי
לא יהיו הרבה כאלה, חמשושים זה נדיר מאד.

שאל עובר אותם ונכנס ללובי, יקי משתחרר מהחיבוק. מוטי נראה מאושש יותר.
טופח על שכמו של יקי.

מוטי
טוב סעו, (מחייך) רק רציתי להגיד לכם שאני יודע
שאתם מודאגים מהמצב עם החובות שלנו, אבל אל
תדאגו, הכל יהיה בסדר, אתה שומע יקי?

יקי מחייך ומהנהן, השניים נשארים עוד לעמוד שם. רעש הדפיקות נשמע במעומעם
מלמטה. מוטי כאילו מחכה שהם יעשו את הצעד הראשון.

שאל
טוב יקי, בוא נזוז, זה איזה שעה נסיעה. עד שנגיע
כבר לא יהיה אוכל.

יקי מהנהן. הוא מתקרב לדלת הכניסה ויוצא. מוטי מחייך אל שאל.

מוטי

בי שאולי, תעשו חיים.

שאול ויקי יוצאים בלית ברירה מהבניין. המצלמה נשארת על מוטי שממשיך לעמוד שם. הוא מחכה עוד רגע ואז מתחיל לטפס במדרגות למעלה. האחים מחכים עוד רגע שמוטי יעלם מטווח הראייה שלהם. ונכנסים ללובי, יורדים במהירות למקלט.

137. פנים/חוץ. מכונית חזי. יום

יקי פותח את דלת בגאז' המכונית של חזי. שאול מגיע מאחוריו עם דפנה, כשהיא מכוסה כולה בסדין ששאול הביא איתו (סצ' 130). יקי מסוכך עליהם ככה, שהיא תוסתר כמה שאפשר. יקי ושאול מכניסים את דפנה אל הבגאז'. דפנה נראית שקטה, לא עושה בעיות. מבחינתה זהו עוד קושי בדרך הביתה. יקי סוגר את דלת הבגאז' בעדינות. יקי נכנס למושב הנהג וטורק את הדלת. שאול כבר במושב לידו מחכה. יקי שם את הכובע גרב שלו על הראש, כך שהוא לא מכסה לו את הפנים, הוא מפעיל את הרדיו ומתניע את האוטו.

138. פנים/ חוץ. מכונית. יום

הם נוסעים. שיר שבת ישראלי מתנגן כנגד הרוח שנכנסת למכונית. האחים שקטים ומתוחים, שאול נראה עייף.

139. פנים/ חוץ. מכונית. יום

המכונית חונה מול מרכז מסחרי. יקי ושאול מעלים את החלונות ונועלים את המכונית ביציאתם. הם הולכים לכיוונו של מכשיר כספומט הממוקם על אחד מקירות המרכז.

140. חוץ. כספומט. יום.

יקי ושאול עומדים מול כספומט, יקי מכניס את הכרטיס שלה. יקי מקיש מספר והמכונה מעבירה למסך הבא.

יקי

היא נתנה את המספר הנכון..

יקי מקיש על משיכה וכותב מספר. הודעה מופיעה על צג הכספומט. "ניתן להוציא עד 500 ש"ח מכרטיס זה."

שאול

וואט דה פאק?

יקי לוחץ ביטול. הכרטיס יוצא. הוא מסתכל על שאול.

יקי

חכה פה רגע..

יקי חוזר אל האוטו, הוא פותח את הבגאז' בעצבנות. מסתכל עליה ואז מוריד את הבד מפיה.

יקי

למה הכרטיס שלך לא נותן להוציא יותר מ 500 שקל?

דפנה

לא יודעת..

יקי

תחשבי..

דפנה

אין לי מושג..אולי.. אולי כי זה כרטיס נוער?

יקי מתוסכל. לא יודע מה לעשות, יותר מדי מכות לא מתכוננות.

יקי (מלמל)

נוער..

יקי מרים חזרה את הבד על פיה וסוגר את הבגאז'. הוא מתקדם חזרה אל הכספומט ואל שאול שמחכה לו שם.

שאל

מה?

יקי

זה כרטיס נוער.

שאל מסתכל על הכרטיס ורואה שכתוב עליו "לאומי צעיר".

יקי

בוא נוציא כמה פעמים 500.

יקי מכניס שוב את הכרטיס.

יקי

בני שרמוטה (לשאול) מה המספר כבר שכחתי?

שאל מפשיל את השרוול ומסתכל על המספר.

שאל

8210

יקי לוחץ. מוציא את ה 500. שאול לוקח אותם ושם בכיס. יקי מכניס את הכרטיס שוב, מתקתק את המספר ולוחץ שוב משיכה של 500. על המסך מופיע הכיתוב, "ניתן למשוך 0.00 שקלים".

141. חוץ/ פנים. מכונית. יום

המכונית נכנסת לרחוב הנטוש, הרחוב שבו חטפו את דפנה (לפני הכניסה לרחוב בו היא מתגוררת). יקי מסתכל מסביבו. הוא נושם עמוק. קשה לו לוותר. שאול עושה את הצעד הראשון ויוצא מהדלת. יקי מסתכל עליו דרך המראה הקדמית מגיע לבגאז'. הוא בועט בדק של המכונית וזה כמעט מתפרק, הוא יוצא כולו מלא בכעס. הוא ניגש לבגאז', שאול פותח אותו.

יקי (לדפנה)

זה שאנחנו משחררים אותך, זה לא אומר שאת

חופשייה את מבינה?

דפנה מהנהנת לשלילה.

יקי (ממשיך)

את חייבת לנו. את חייבת לנו את החיים העלובים שלך, את חושבת שאת מה זה חכמה בטח.. שאנחנו יצאנו פריירים ושנקח את ה 500 שקל המזדיינים שלך ונשכח מזה.. שניתן לך ולאבא המניאק, הכאילו דתי שלך לצחוק עלינו..

שאלו מסתכל על יקי. נראה שאפילו הוא לא מבין על מה יקי מדבר. הוא מפחד אבל מסתיר עובדה זו.

יקי

יש לך טעות כי את הולכת לשלם על הפאשלה הזאת, לא אנחנו. זאת אשמתך המזדיינת את מבינה? את הולכת לשלם בשתיקה שלך. את מבינה אותי? אנחנו לא צחקנו קודם. אני ארדוף אותך ואת המשפחה שלך עד סוף הימים אם לא תסתמי את הפה שלך. אני אאמלל לך את החיים, אני אשבור לך את הפנים ואני אכאיב לך..שאת תתחנני שאני אהרוג אותך..אל תבחני אותי. תשארי סתומה ואולי תחיי עוד כמה שנים.. מזדיינת מפונקת.

שקט משתתרת. יקי ממשיך להביט בה. רק נשימתה של דפנה נשמעת וכלב שנובח מרחוק.

142. חוץ. רחוב נטוש. יום

הם עומדים באותה פינת רחוב שבו חטפו אותה. יקי ממקם את דפנה, כשפניה לכיוון השביל המוביל אל רחוב ביתה.

יקי

ברגע שאני אגיד לך את מתחילה ללכת כשהפנים שלך מכוונות קדימה. את הולכת לאט, כשאת סופרת צעד אחרי צעד. כשאת מגיעה ל 100 את יכולה לפתוח את העיניים ולדפוק ספרינט הביתה. אני רוצה שתביני, את מרמה בצעדים, אני יורה בך, את מזיזה את הפנים אחורה, אני יורה בך, צעד אחד לא לפי מה שאמרתי את מתה. מבינה?

דפנה מהנהנת. יקי מחכה רגע. שאלו מסתכל עליהם, מוריד את כובע הגרב על פניו. יקי פורם את הקשר מידיה ואז מסיר את הבד מעיניה. דפנה פותחת אותם, האור הבוהק מסנוור אותה. היא מנסה לסדר את עצמה, אך בעיקר להשאר עומדת, להשמע לכללים שהרגע קבלה. נראה שהיא מפוחדת. יקי נותן לה דחיפה קלה והיא מייד מתקדמת צעד אחד.

יקי (תוך כדי דחיפה)

אחת..

דפנה

שתיים.. (צעד) שלוש..(צעד)

יקי סופר איתה בעוד הוא מסתכל עליה מתרחקת, פיו ממלמל גם הוא את המספרים.

דפנה
עשרים ושבע (צעד) עשרים ושמונה... (צעד)

דפנה כבר רחוקה, קולה אינו נשמע עוד, אך יקי ממשיך לספור לעצמו, ללא קול. לפתע ללא התראה מוקדמת, מסובבת דפנה את ראשה אחורה. יקי קולט את זה, במהרה הוא מכסה את פניו עם הכובע גרב ומכוון לכיוונה את הרובה. דפנה מבינה מה עשתה ומתחילה לרוץ קדימה בכל כוחה עד שנעלמת לחלוטין. שאול נוגע ביקי, יקי באינסטינקט קופץ במהירות אל תוך המכונת. אין לו מושג אם היא הצליחה לראות אותו.

שאול
מה זה היה? היא ראתה אותך?

יקי
לא, היא לא.. לא נראה לי
יקי מתניע את האוטו, לוחץ על הגז. הם נוסעים משם.

143. חוץ/ פנים. מכונת. יום

יקי מרוכז בכביש. נוהג בשקט. לחץ ניכר על פניהם של האחים. המוזיקה ברדיו מטרידה. שאול סוגר את הרדיו ופותח חלון.

שאול
מה נעשה אם היא ראתה אותך?

יקי לא עונה.

שאול
חייבים לחשוב על זה.

יקי
היא לא ראתה אותי.

הם ממשיכים בנסיעה. שקט משתרר, שמופר ע"י שאול

שאול
למה בכלל הבאנו אותה הביתה? היינו צריכים לזרוק אותה באיזה חור ושתתדר בעצמה..

יקי
מה זה משנה עכשיו?

יקי לא ממשיך בשיחה. הוא מגביר את המוסיקה הבוקעת מהרדיו.

144. פנים. המברגוריה. יום

בהמברגוריה שליד תחנת דלק יושבים האחים ואוכלים המבורגר. המסעדה כמעט ריקה. נראה שהאחים רוצים לדבר, אבל לא מצליחים. יש מתח באוויר. הם רק יושבים ואוכלים. שאול מייצר הר של מיונז וקטשופ על המגש וטובל בו את הצי'פס והבשר.

145. פנים/ חוץ. מכונית חזי. לילה

יקי ושאל חונים בחנייה שמול הבניין שלהם. הם לא יוצאים מהאוטו מדברים. ברקע הרדיו פתוח כדי שלא ישמעו אותם.

יקי

אם תופסים אותי אני עף מהגדוד, שלא לדבר על כלא.

שאל

אם היא הייתה מספרת כבר היינו עכשיו במשטרה. הפחדת אותה שם. היא תפחד לדבר.

יקי

מה אם היא ראתה אותי ואז קלטה שאני צעיר והפסיקה לפחד. אתה יודע איך זה, בבית אתה מוגן..

שאל

יקי מה אתה דואג, אני אקח את זה עלי, אני אגיד שזה הייתי אני. לי לא יעשו כלום כי אני קטין ואנחנו במילא נראים אותו דבר.

יקי

נראה לך שלא יעשו לך כלום.. ישר זורקים אותך לכלא לעבריינים צעירים, בלי לחשוב פעמיים.

שאל

בסדר. בקטנה.

יקי

די שאל, מה אתה מעצבן.. אף אחד לא יאמין שעשית את זה לבד.

שאל אכול רגשות אשם מסתכל על יקי, הוא נראה שבור.

שאל

אבא אמר לנו שהוא מטפל בזה.. אולי יהיה בסדר?

יקי

אימא צריכה לדבר עם אורי אדר. נראה לי שהוא לוחץ עליהם חזק והם יתנו לו את הבית בסוף.

שאל

מה נעשה עם זה..

יקי

שום דבר. אתה משמיד הכל בבוקר ולא מדברים על זה יותר.

השניים מסתכלים אחד על השני. יש תחושה שכל אחד לבד עם עצמו.

שאל

לא מדברים על זה

146. פנים. חדר האחים. יום

זוהי שעת בוקר. שאל פותח את עיניו, בזמן השינה, פניו מחצו את האייפוד. הוא מרים את ראשו מהכרית, הצורה של האייפוד הוחתמה על פניו. הוא מביט אל עבר מיטתו של יקי, היא ריקה ומסודרת. יקי נסע.

147. פנים. סלון. יום

שאל נכנס לסלון. הוא ניגש לטלוויזיה ופותח אותה, הוא מחפש בערוצים את מהדורת חדשות הבוקר. הוא מסתכל בסקרנות ובחשש במרקע, מקשיב לשצף הקריינות. פאולה עוברת בסלון בדרכה למטבח, היא רואה את שאל ומסננת לעברו.

פאולה (o.s)

נראה לי שאתה כבר מאחר...

שאל (מהסה בה, מבלי להסתכל לכיוונה)

ששש...

שאל ממשיך להקשיב לחדשות, הקריין עובר לדיווח על מזג האויר (מה שמעיד על כך שהמהדורה מסתיימת). שאל נושם לרווחה, אין מילה על דפנה או על מה שקרה, היא לא דברה. שאל מחליף לערוץ המוזיקה. מוטי נכנס לסלון, אפוף שינה גם הוא.

מוטי

איפה יקי?

פאולה

הוא יצא על הבוקר, בחמש..

שאל נכנס למטבח.

מוטי

למה לא הערת אותי?

פאולה

לא יודעת. לא בקשת..

148. פנים. מטבח / פנים. סלון. יום

שאל ניגש לוו המודבק לאריחי השיש, שמסביב לכיור ועליו צרור מפתחות. ברקע נשמעת שיחת הוריו

מוטי (o.s)

לא אמרתי לו שלום.

פאולה (o.s)

יכולת להתעורר בעצמך, ידעת שהוא יוצא מוקדם..

שאל מוציא את הצרור ודולה ממנו מפתח אחד, אותו הוא מכניס לכיסו. הוא מחזיר את הצרור למקומו, מוציא מאחת המגירות שקית ניילון הוא ניגש לכניסה למטבח ומביט בהוריו המדברים.

פאולה
עכשיו כבר מאוחר מדי לדבר על זה לא?

מוטי
איך לא הערת אותי, אני לא מאמין שלא אמרת לי
שלום..

פאולה
מה יש לך מוטי? הוא יחזור שבוע הבא, מה אתה
נלחץ?

מוטי משתתק. מבטו מאוכזב. שאול מסתכל עליו, כאילו מחכה שאביו יגיד משהו אך
מוטי שומר על שתיקתו.

149. פנים. חדר מדרגות. יום

שאול יורד במדרגות לעבר הכניסה לבניין כשהתיק על גבו. הוא מגיע לכניסה, רואה
שאין אף אחד באזור וממשיך בירידה לעבר המקלט.

150. פנים. מקלט. יום

שאול נכנס שוב למקלט. נראה על פניו שהמקלט מדיף ריח לא טוב. הוא מוציא
מהתיק את שקית הניילון. על המזרון עוד זרוקים הבגדים שנתנו לדפנה והניילון
הכחול ובו מסיר הכתמים. הוא מכניס אותם לשקית ופניו מחוות גועל. לשקית הוא
דוחס גם את השמיכה ועוד לכלוכים שזרוקים על הרצפה, שאריות אוכל, חתיכות נייר
וכד'.

151. פנים. קומת המקלט. יום

שאול מוציא את המנעול שהוא הביא ומכניס אותו לתיק. הוא מוציא את המפתח
מכיסו, משחרר את המנעול המקורי של המקלט ונועל בעזרתו את דלת המקלט.

152. פנים/חוץ. אוטובוס. יום

---מבוטל---

153. חוץ. שממה (בדרך לסינמה סיטי). יום

שאול בדרכו לסינמה סיטי. הוא חוצה את השממה, בדרכו אל הגשר. לפתע הוא
נעצר, הוא מסתכל סביב, מוריד את תיקו ומוציא משם את שקית הניילון עם בגדיה
של דפנה ומניח אותה על החול. הוא מוציא מהתיק חומר בערה ומכניס אותו לשקית.
בעזרת גפרור הוא מדליק את השקית שנאכלת מייד בלהבות, על כל תכולתה. הוא
מסתכל על האש. לפתע נראה שהוא נזכר במשהו, הוא מוציא את האיי-פוד מכיסו,
סוגר את ידו חזק עליו ואז זורק אותו ללהבות.

154. פנים. סינמה סיטי. לילה

---מבוטל---

155. חוץ. כניסה לבניין קופר. לילה

לילה שחור. הכניסה לבניין ריקה. אורי אדר יוצא מהבניין, הוא יורד במדרגות. אנו
רואים את אורי מנקודת מבטו של שאול, שחזר מסינמה סיטי ועומד לפני הכניסה
לבניין, התיק על גבו, מעשן ומשקיף בסתר. אורי ממשיך לכיוון היציאה יורד במדרגות.
שאול לוקח צעד אחורה, כדי שלא להתקל בו. אורי מבחין בו בכל זאת.

אורי (לשאל)

הי.

שאל

היית אצל ההורים?

אורי

כן.

אורי קורץ לשאל וממשיך בדרכו אל עבר ג'יפ שחור החונה בקרבת מקום. אורי לוחץ על שלט ופותח את הנעילה של הג'יפ. הוא נכנס פנימה ונוסע משם. שאל מביט עוד רגע בג'יפ המתרחק ואז עולה הביתה.

156. פנים. סלון. לילה

שאל נכנס הביתה. בסלון יושבים פאולה ומוטי על הספה, נראה שהם היו באמצע שיחה ביניהם. הם מבחינים בשאל.

פאולה

הי מותק.

שאל מסתכל על פאולה, הוא מבחין שפניה אדומות, כאילו בכתה קודם.

שאל

הכל בסדר?

מוטי (עונה במקומה)

כן.

שאל

מה נסגר עם אורי? הוא לא היה אמור לבוא מחר?

פאולה

אה ראית אותו בחוץ?

מוטי קם נראה שהוא מחפש משהו במבטו, שתקוע ברצפה. לא מישיר מבט אל שאל.

שאל

מה הוא רצה?

פאולה

שנסגור דברים. מנסים למצוא פתרון לבית.

מוטי מחלץ את הכפכפים שלו ממתחת לשולחן. פאולה שמה לב לכך.

פאולה (למוטי)

לאן אתה הולך בדיוק? אנחנו עוד צריכים לעבור על זה.

מוטי (כנתפס על חם)

לשומקום.

פאולה
אני רוצה שתרושום שלא תשכח כלום כשאתה מדבר
עם העורך דין.

שאל

למה עורך דין?

הטלפון מצלצל. פאולה זריזה כתמיד מגיעה ראשונה לשפורפרת.

פאולה (לטלפון)

הלו? ... יקי, איזה יופי. (היא מרימה את קולה) מה
שלומך מתוק שלי?

מוטי מתקרב, מבטו גומע כל מילה. שאל עומד במקומו, כאילו תזוזה שלו תנתק את
השיחה העדינה.

פאולה (ממשיכה)

אכלתם? .. אני לא צועקת... רגע אז עכשיו זה השעת
ת"ש.. אהה.. יופי.. רגע ותגיד... לא, הכל בסדר...
אנחנו נפתור את זה, אל תדאג..

מוטי

תני לי אותו אחר כך.

פאולה (לטלפון)

אתה תהיה מרוכז באימונים שלך

מוטי

תני לי אותו, אל תנתקי

פאולה (למוטי)

רגע.. (ממשיכה לטלפון), אני רוצה שתאכל ותשתה
אתה שומע? .. יופי מתוק, ותתקשר ככה כל יום,
עכשיו אני אוכל לישון בלילה.. טוב.. אה, רגע קח את
אבא, הוא רוצה לדבר איתך.. בי מתוק..

פאולה מעבירה את הטלפון למוטי. מוטי מצמיד את השפורפרת לאוזנו.

מוטי (לטלפון)

יקי.. יקי.. לא ראיתי אותך יוצא היום.. כן.. כן
התפספסנו.. אז מה? מה קורה? טוב מאד.. תשמור
על עצמך.. כן..

שאל מסתכל על מוטי בעוד הוא מדבר.

מוטי (ממשיך)

אז מה קורה? (פאולה).. כן. תשמור על עצמך.. כן
צריכים אותך פה מה? .. כן, כן, צריכים אותך פה
(מחייך לעצמו) זה מה שאמרת. טוב אז תהיה
חזק.. תשמור עלינו.. כן.. אתה רוצה את שאול? אה,
טוב.. בי.. בי.. בי יקי.

מוטי מנתק.

מוטי

הוא היה צריך לחזור לפלוגה.. הוא נשמע טוב..נשמע חזק.

שאל עומד שם, מרגיש ממודר. נראה שמעולם לא הרגיש לבד יותר בחייו.

157.פנים. חדר האחים. לילה

שקט עכשיו, שאל יושן. תכונה בחדר מעירה אותו, הוא פותח את עיניו ורואה את דמותו של מוטי מסתכלת עליו. מוטי עומד בכניסה לחדר, מהחושך קשה לראות פניו. פשוט עומד שם. רגע אחר כך רעשים נשמעים מכיוון הסלון. שאל מתעורר, מנסה להקשיב. נשמעים קולות צעדים והרמה של דברים ולאחר מכן טריקה של דלת. שאל קם ויוצא מהחדר.

158.פנים. סלון. לילה

שאל הולך אל הסלון. הוא חשוך וריק. שאל ניגש לחלון, פותח מעט את התריס ומסתכל החוצה דרך השלבים. מנקודת מבטו של שאל, נראה מוטי יוצא מהבניין. שאל נראה מוטרד, הוא מסתכל סביבו נכנס לכפכפים של מוטי שזרוקים על השטיח ויוצא מהדלת.

159.חוץ. כניסה לבניין. לילה

שאל יוצא מהדלת הראשית. הוא מביט קדימה, אין סימן למוטי. עשן הסיגריה האחרונה עדיין מרחף באוויר.

160.חוץ. מטווח. יום

המחלקה של יקי מתאמנת במטווח.

מפקד

אש.

מטח של יריות נשמע.

מפקד

חדל.

יקי מסובב את ראשו לעבר שער המטווח. ממבט עינו נראים שני חיילים אחד ממשטרה צבאית מדברים עם מפקד המטווח. מפקד המטווח מכין לייריה נוספת. יקי עם הנשק בידיו רוכן על הרצפה, מסית מבטו אל הכוונת.

מפקד

אש.

מטח של יריות נשמע.

מפקד

חדל.

שקט משתרר. למטווח נכנס מפקד הפלוגה וניגש ליקי.

מפקד

קום חייל.

יקי נראה מופתע הוא מסתכל במפקד בעיניים שואלות.

מפקד

קום חייל.

יקי קם. הם מתרחקים מעט מהמטווח. המטווח ממשיך מאחוריהם. יקי לחוץ. הוא לא מבין מה קורה. היריות ממשיכות.

מפקד (ליקי)

צריכים לדבר איתך במשרד מפקד בסיס

יקי

מה קרה המפקד?

המפקד שלא גדול בגיל בהרבה מיקי עצמו, מעט נבוך, נראה לחוץ.

מפקד

לא יכול להרחיב..לך לשם, יסבירו הכל.

יקי יוצא מהמטווח כמעט בכוח, הוא נראה מודאג ולא שקט. אליו מצטרפים שני החיילים שעמדו בשער. מלווים אותו.

161. חוץ. בסיס. יום

יקי הולך לכיוון המשרד בליווי החיילים. הוא מסית את ראשו, מרחוק הוא רואה את היציאה מהבסיס. נראה שהוא שוקל לצאת ממנה, כשהוא מסובב שוב את מבטו לכיוונה. הפחד מכך שהוא נתפס שולט בו, רגליו כמעט ולא נושאות אותו. אלינור (18 קצינת ת"ש, מעט שמנמנה, בעלת פנים נעימות, מתקרבת אליו.

אלינור

יקי קופר?

יקי מסתכל עליה.

אלינור

בוא איתי.

יקי

הכל בסדר?

היא לא עונה לו. מבטה מבשר רעות. היא נוגעת בזרועו, מקדמת אותו לכיוון משרד המפקד. יקי חושש מאד.

162. פנים. משרד פיקוד. יום

במשרד יושב מפקד הבסיס ועוד איש במדים, קב"ן המחנה. יקי ישוב על כסא עץ, מתנשף ומושפל ראש. אלינור סוגרת את הדלת אחריהם. מפקד הבסיס ניגש אליו, מתיישב קרוב אליו.

מפקד בסיס

אני יודע שאתה מבין שמהו לא טוב קרה..

יקי מרים את ראשו, מביט במפקד. עיניו מלאות חימה ושאלה, הוא מתנשף.

מפקד בסיס (ממשיך)
אבא שלך..(פאזזה ארוכה) פגע בעצמו אתמול בלילה

יקי לא מדבר. על פניו הלים. הוא מתנשף במהירות. המצלמה נשארת על פניו בעוד מסביב הנוכחים מנסים לשבור את המתח.

קב"ן (o.s)

יעקב?

יקי לא עונה. אלינור ניגשת אליו מנסה לתת לו כוס פלסטיק עם מים.
מפקד הבסיס (o.s)

אנחנו מאד מצטערים, שאנחנו צריכים לבשר לך את
הבשורות הקשות האלה. אנחנו רוצים שתדע
שהפלוגה איתך, ומשתתפת בצערך. אתה תצא היום
חזרה לבית שלך כמובן..

פניו של יקי מלאות תהיה, עיניו יגון. אלינור מושיטה לו את הכוס, הוא מסתכל עליה,
אבל משאיר את הכוס בידיה.

163. פנים. חדר מדרגות. יום

שאול מהיר, יורד את המדרגות כאילו היו משטח חלק.

164. חוץ. כניסה לבניין. יום

יקי עולה במדרגות הכניסה ורואה את שאול בא לקראתו. זעמו של יקי משתחרר והוא
דוחף את שאול. שאול המופתע לא נופל אלא מטיח את עצמו ביקי. יקי מנסה להעיף
את שאול ממנו ומנסה לדחוף את ראשו ממנו. שאול לא נותן. נראה שהם אחד בתוך
השני ובלתי אפשרי להשתחרר מהאחיזה.

165. פנים. בית קופר. יום

פאולה שוכבת על הספה. לידה על הרצפה כוס מים ריקה, אותה היא ממשיכה
להחזיק. ידו של שאול נכנסת לפריים, מוציאה את הכוס בעדינות מידיה של אימו. יקי
נשען על הקיר, חסר אונים, מביט בהם. שאול מניח את הכוס חזרה על השולחן, על
יד מכתב ההתאבדות של מוטי. המילים המצומצמות ניבטות מהנייר בקושי. "מצטער
מאד, אהבתי אותכם עד בלי די. תהיו יותר חזקים בלעדי."

אפילוג.

166. פנים. בית קופר. יום

שבעה. רוב המנחמים כבר הלכו, אך עדיין כמה מסרבים להסתלק. ביניהם איציק
שיושב ומשוחח עם גבר אחר. אסתי ופאולה מורידים את הצלחות מהשולחן,
מחליפות באחרות, מלאות בעוגיות. פאולה נראית מאוששת יותר, חיונית. יקי מסתכל
על הקרע בחולצה שלו. נראה שחתיכת הבד הקרוע יושבת במקומה, מסביבה רק קוי
מתאר המעידים על החתך. דפיקות בדלת. שאול קם וניגש לדלת. בפתח עומד אורי
אדר. פאולה רואה אותו, מבטה מתנצל. אורי נכנס ומחבק אותה.

אורי

מה הוא עשה, מה הוא עשה?

יקי קם על רגליו אין לו כוח לשמוע את תנחומיו "המזויפים" של אורי אדר. הוא מסמן לשאול. שאול קם ויקי יוצא מהמטבח עם שקיות זבל.

פאולה (o.s)

אתם לא צריכים להוריד את זה עכשיו, זה בסדר.

יקי ושאול לא מקשיבים ויוצאים מהבית.

167. חוץ. כניסה לבניין. יום

יקי ושאול נשענים מול דלת הכניסה. שניהם חולקים סיגריה, כשיקי שואף שאכטה, עשן יוצא מפיו של שאול.

מדלת הכניסה מגיח אורי אדר, בעל הבית. הוא מחייך חיוך נבוך לאחים.

אורי

תשמרו על עצמכם...

יקי ושאול מסתכלים עליו ואז יקי עונה לו בנחרצות.

יקי

גם אתה.

אורי מהנהן ועוזב את המקום. השניים מסתכלים אחד על השני, יקי תולה את הנשק על כתפו בהחלטיות קרבית.

168. חוץ. חניון. יום

המצלמה בגבו של אורי המתקדם בחניון לעבר רכבו. ישנו מתח באוויר. אורי נעצר לרגע ומסית את ראשו אחורה, אך שום דבר חשוד לא נגלה בפניו. הוא ממשיך בדרכו, מגיע אל הרכב, נותן עוד מבט חפוז אחורה ונכנס למכונית. הדי מוסיקה בוקעים מהמכונית בעוד היא יוצאת מהחניה.

169. פנים/חוץ. מכונית אורי. יום

ממראת המכונית ניתן להבחין בדמויותיהם של יקי ושאול, הצופים אל המכונית, לא מורידים את מבטם ממנה. יד נכנסת ומסיתה את המראה לצד, מעלימה את יקי ושאול מטווח הראייה.

סוף.